Η Καθημερινή 5-6-31
" 6-6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1932

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 86. Ἐν Θεσ)νίκῃ: δδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

~~ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΜΑΪΟΥ 1931~~
Ἀνατ. ἡλ. 5.23. Δύσις ἡλ. 7.20'.
ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 22.5, ἐλαχ. 12.9. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760.3

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ὁ εἰσηγητικὸς λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸ χθεσινὸν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀνωτάτου ἄρχοντος Συμβούλιον, δὲν ἐστερεῖτο περιεχομένου. Ἀποτελεῖ δὲ μίαν ἔποψιν κριτικὴν τοῦ τρόπου καθ' ὃν συνετάχθη τὸ νεαρόν μας πολίτευμα — καὶ γενικώτερον μίαν κριτικὴν τῆς δημοκρατίας καθ' ἑαυτήν.

«Ὑπουργικὰ συμβούλια, εἶπε περίπου ὁ κ. Βενιζέλος — ὑπουργικὰ συμβούλια ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας γίνονται καὶ εἰς....Παρισίους. Ἡ δὲ ἔννοια τοῦ θεσμοῦ τούτου, καθιερωθέντος ἀπὸ τὸ ἰδικόν μας σύνταγμα, δὲν εἶναι ὅτι ἀναλαμβάνει οἱανδήποτε εὐθύνην ὁ Πρόεδρος. Ἐφ' ὅσον ὁ Ἀνώτατος ἄρχων ἐκλέγεται μεταξὺ πεπειραμένων πολιτικῶν, ἡ γνώμη του εἶναι ὠφέλιμος καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκούεται εἰς τοιαῦτα συμβούλια, ὅταν μάλιστα ταῦτα ἀσχολοῦνται εἰς ζητήματα ἐξωτερικῆς φύσεως — εἰς τὰ ζητήματα εἰς τὰ ὁποῖα κοινὴ εἶναι συνήθως ἡ πολιτικὴ τῶν κομμάτων.

«Λαμβάνων ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐκ τῶν κυβερνητικῶν τούτων Συμβουλίων πλήρη γνῶσιν τῶν σκέψεων τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, δύναται μὲ τὸ κῦρος του νὰ μεταδώσῃ ταύτας καὶ εἰς τὴν διάδοχον κυβέρνησιν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται κατὰ τὸ δυνατὸν ἑνιαία κατεύθυνσις ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων».

Τὸ ἐπιχείρημα εἶναι....εὐγλώττως διατυπωμένον, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ ἀκλόνητον, ἐφ' ὅσον ἔχομεν τὴν κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς ὁποίας μετέχουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, οἵτινες καθίστανται ἐγκαίρως ἐνήμεροι τῶν ἐξελίξεων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας. Ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς πληροφορήσεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δὲν πρόκειται νὰ διδάξῃ τίποτε — ἢ περίπου — εἰς τοὺς διαδεχομένους διαδόχους τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ Μιχαλακοπούλου: Οἱ ὁποῖοι ἀποχωροῦντες ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δὲν θὰ παρέλειπαν τὸ στοιχειῶδες καθῆκον νὰ μεταδώσουν εἰς τοὺς διαδόχους των ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὅσα οὗτοι ὑποτίθεται ὅτι δὲν γνωρίζουν: Περίπτωσις τοιαύτης παραλείψεως καθήκοντος ἅπαξ τοὐλάχιστον παρουσιάσθη ἐν Ἑλλάδι, τὴν ἐπαύριον τῶν ἐκλογῶν τοῦ Νοεμβρίου 1920, ὁπότε οἱ κυβερνῶντες δὲν ἐφρόντισαν νὰ κατατοπίσουν τὸν ἀείμνηστον Ράλλην, ἐν βίᾳ δ' ἀπεχώρησαν διὰ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ μέσῳ σιδηροφράκτων ἱπποτῶν... Ἀλλὰ τοιαύτη περίπτωσις δὲν πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν, τὰ μεταξύ μας μίση ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν καὶ ἤρχισε νάφυπνίζεται ἡ ἐνδοελληνικὴ ἀλληλεγγύη. Ἀντὶ δὲ πληροφορητοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, μέχρι τοῦδε ἀποτελέσας διακοσμητικὸν παράγοντα, καλεῖται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς συνεκτικὸς κρίκος μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων, συμβολίζων ἀλλὰ καὶ πραγματοποιῶν τὴν ἑνότητα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας. Ἐνοεῖται ὅτι προϋπόθεσις αὐτῆς τῆς χρησιμότητος τοῦ Προέδρου εἶναι ἡ μακρά, κατὰ τὸ δυνατόν, παραμονή του ἐν τῇ προεδρίᾳ: Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲ ἐντὸς μιᾶς δημοκρατικῆς ἑξαετίας εἴχαμεν τρὶς ἢ τετράκις προεδρικὴν κρίσιν, πότε προεδρευόμενοι ἀπὸ τὸν κ. Κουντουριώτην, πότε ἀπὸ τὸν κ. Πάγκαλον, πότε πάλιν ἀπὸ τὸν κ. Κουντουριώτην καὶ τελευταίως ἀπὸ τὸν κ. Ζαΐμην, τὸν πρῶτον ἄλλως τε κανονικὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας μας.

Δὲν γνωρίζομεν τί κρύπτεται ὄπισθεν τοῦ — ἂς τὸ εἴπωμεν — μεγάλου αὐτοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δὲν πιστεύομεν ὅτι ἐχρειάζετο αὐτὴ ἡ θεαματικὴ ἐπίδειξις διὰ νὰ πληροφορηθῇ ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὰς γνώμας τοῦ κ. Προέδρου καὶ νἀκούσῃ τὰς συμβουλάς του. Τιμῶμεν βέβαια τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν σύνεσιν τοῦ κ. Ζαΐμη καὶ ἀναγνωρίζομεν εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα (καὶ τὸ καθῆκον) νὰ παύσῃ νὰ εἶναι διακοσμητικὸς παράγων. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν ἀγνοοῦμεν, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἀρκετὰ ἐγωϊστής, ἔχει ἀρκετὴν πεποίθησιν εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν ὀρθοφροσύνην του, εἰς τὸ διπλωματικὸν τέλος δαιμόνιόν του, ὥστε νὰ μὴ ζητῇ τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, ὅσον ἂν ἵστανται ὑψηλὰ καὶ ὅσην ἂν ἔχουν πεῖραν... Δι' ὃ καὶ διακινδυνεύομεν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἢ θέλει νὰ δώσῃ μέρος τῶν εὐθυνῶν του εἰς ἄλλους, ἢ θέλει νὰ μᾶς ἐξοικειώσῃ πρὸς τὴν ἰδέαν ἑνὸς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἔχοντος περισσότερα δικαιώματα. Ἐπὶ τέλους θὰ λήξῃ κάποτε καὶ ἡ θητεία τοῦ κ. Ζαΐμη μετά τινα χρόνον καὶ προεδρία περισσότερον ἐνεργὸς δὲν θὰ ἦτο ἐντελῶς ἀπροσάρμοστος εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ κ. Βενιζέλου... Ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶναι εἰκοτολογίαι. Καὶ προτιμῶμεν νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, καθ' ἣν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἤρχισε καὶ αὐτὸς νὰ βλέπῃ τὰ κενὰ τοῦ νεαροῦ πολιτεύματος, τὴν χαρακτηρίζουσαν τὰ πάντα ἀνακολουθίαν καὶ ἀσυναρτησίαν καὶ ἤρχισε νὰ ἐπιθυμῇ τὴν καθίδρυσιν συνεχείας τινὸς εἰς τὴν πολιτικήν μας τὴν ἐξωτερικὴν —τοὐλάχιστον. Ὁμολογοῦμεν δὲ ὅτι ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐπιθυμίαν διακατεχόμεθα καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι.

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΣΜΕΤ ΠΡΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ.- Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΕΞΕΦΡΑΣΘΗ ΔΙΑ ΠΑΜΨΗΦΙΑΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὰ ἐξ Ἀγκύρας τηλεγραφήματα, ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τῆς νέας Συνελεύσεως τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως, μεθ' ὃ ἔθεσε ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Εἰς τὸν λόγον του ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐπέμεινε περισσότερον ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, τονίσας ὅτι ἡ παγκοσμία γεωργικὴ κρίσις ἔθιξε μὲν καὶ τὴν Τουρκίαν ἀλλ' ὅτι, χάρις εἰς τὴν ποικιλίαν τῶν προϊόντων αὐτῆς, ἡ ἀντίστασις τῆς χώρας κατὰ τῆς κρίσεως ταύτης ὑπῆρξεν ἰσχυροτέρα ἢ εἰς ἄλλα κράτη.

Ἀκολούθως ἀνέφερεν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς τρεχούσης χρήσεως θὰ ἐμφανίσῃ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν παρελθόντα, μείωσιν 30 ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἐπιτευχθεῖσαν δι' οἰκονομιῶν, ὑποβιβασμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς ἀναλογίαν 15 ο)ο καὶ ὑποβιβασμοῦ τῶν γενικῶν δαπανῶν εἰς ἀναλογίαν 10 ο)ο, ἐπίσης δὲ καὶ διὰ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων διὰ τοὺς σιδηροδρόμους.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ προεργασία διὰ τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος συνεχίζεται, τὰ δὲ σχετικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐμπράγματον σταθεροποίησιν ἀποδίδουν μέχρι τοῦδε θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε περαιτέρω ὅτι ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα θ' ἀρχίσῃ λειτουργοῦσα λίαν προσεχῶς, ἡ δὲ καταβολὴ ὁλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου ταύτης ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἀποτελεῖ νίκην διὰ τὴν χώραν.

Ἐν τέλει εἶπεν ὅτι ἡ προστασία τῶν γεωργῶν καὶ τῆς ὅλης παραγωγῆς ἀποτελεῖ οὐσιαστικὴν βάσιν τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΒΦΗΚ ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μετὰ τὸν Ἰσμὲτ πασᾶν ὡμίλησεν ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀπαντήσας καὶ εἰς ἀνεξάρτητον βουλευτήν, ὅστις προέβη εἰς γενικάς τινας μόνον παρατηρήσεις.

Γενομένης εἶτα ψηφοφορίας, αἱ κυβερνητικαὶ δηλώσεις ἐνεκρίθησαν ὁμοφώνως διὰ ψήφων 294.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Ο κ. ΦΑΚΟΣ - "ΜΑΙΤΡ„

ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ. — ΚΥΡΙΟΙ, ΠΡΟΤΙΜΑΤΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ=ΕΙΝΕ ΦΘΗΝΕΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος.— Οἱ κοινοὶ θνητοὶ πού, μεταξὺ μιᾶς φωτογραφίας ἑνὸς προσφιλοῦς μας προσώπου καὶ τῆς προσωπογραφίας του, προτιμῶμεν τὴν πρώτην— καὶ δὴ ἄνευ «ρετοὺς»— ὡς πιστότερα ἐξυπηρετοῦσαν τὸν σκοπόν της δι' ἡμᾶς, ἔχομεν πολλάκις βασανίσει τὴν αἰσθητικήν μας ἱκανότητα διὰ νὰ ἀνακαλύψωμεν τί ἐπὶ τέλους ὑπάρχει ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἀπόδοσιν ἑνὸς προσώπου ποὺ κάμνει τὴν τελευταίαν νὰ πλεονεκτῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὀλίγων ἐκλεκτῶν. Φοβοῦμαι πῶς οἱ περισσότεροι ἐξ ἡμῶν θὰ μείνωμεν ἄνευ ἱκανοποιήσεως εἰς τὸ τέλος τῆς βασάνου. Καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῆς καρδίας μας ἴσως περιεπέσαμεν εἰς μίαν «κόμπλεξ» καλλιτεχνικῆς κατωτερότητος ὅταν ἡ μόδα εἶνε τόσον ἰσχυρὰ ὥστε νὰ μὴν τολμῶμεν τὴν εἰλικρινῆ ὁμολογίαν τοῦ ὅτι «δὲν βλέπομεν τίποτε» εἰς τὴν ζωγραφιά.

Οἱ ἀναγνῶσται, οἱ ὁποῖοι θὰ σπεύσουν νὰ ποῦν ὅτι δὲν εἶνε ἔτσι— ἂς προσέξουν τὸ πάθημα (οὔτε πολὺ οὔτε λίγο) τῶν μελῶν τῆς Ἀγγλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Τεχνῶν.

Τὴν περασμένην Παρασκευὴν αἱ καλλιτεχνικαὶ κεφαλαὶ τῆς Ἀγγλίας (καὶ ἐδῶ, ὅπως καὶ παντοῦ, διακρινόμεναι ἀπὸ πλατύγυρα καπέλλα, ἀνώμαλον κόμμωσιν καὶ ἀσυνήθη κακομεταχείρισιν τῆς τριχοφυΐας τῶν παρειῶν) συνεκεντρώθησαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὴν περίφημον Γκαλλερὶ τοῦ Μεγάρου Μπέρλινγκτον, πρὸς ἐκλογὴν ἑνὸς νέου μέλους—συναδέλφου. «Α. Ρ—Α» τὰ τρία αὐτὰ γράμματα εἶνε ἡ σύγχρονος ἀγγλικὴ διάκρισις τῶν «Μαέστρων» τοῦ χρωστῆρος ἢ τῆς σμίλης. Εἶνε τὰ ἀρχικὰ ψηφία τῶν λέξεων «Ἀσσόσιαιητ Ρόαγιαλ Ἀκάντεμυ». Τί μεγαλυτέρα τιμή;

Ἡ μόνη ἀντίπαλος δόξα εἶνε ἡ διεθνὴς φήμη— τὸ ὄνομα. Πολλάκις (τέτοιος εἶνε ὁ κόσμος), ἡ τελευταία ἀκολουθεῖ ἀσφαλῶς τὴν πρώτην. Εἶνε, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ καλυτέρα ὤθησις πρὸς τὰ ἐκεῖ ποὺ ἕνας καλλιτέχνης μπορεῖ νὰ ἔχῃ. Τὸ εἰσιτήριον εἰς τὴν ὑπόληψιν, ἢ ἔστω τὴν προσοχὴν τῶν ξένων. Σπανίως ἡ διεθνὴς ἀναγνώρισις προηγεῖται. Ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος πάντοτε— καὶ κάποτε μετὰ σπουδῆς— ἡ Ρόαγιαλ Ἀκάντεμυ εἶνε ἑτοίμη νὰ διορθώσῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ συνδυάσῃ τὰ δύο. Ἔτσι καὶ αὐτὴ καὶ τὰ μέλη της καὶ ὁ περὶ οὗ πρόκειται καλλιτέχνης ζοῦν τοῦ λοιποῦ καλὰ—καὶ ἡμεῖς καλύτερα...

Ἂς εἰσέλθῃ λοιπὸν πρὸς κρίσιν καὶ ἡ «διεθνὴς φήμη», ἡ ἀφρόκρεμα δηλαδὴ τῆς παγκοσμίου καλλιτεχνίας, ἡ ὁποία ἐπιδαψιλεύει τὴν ἀναγνώρισίν της εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο πρόσωπον. Διότι τὸ πάθημα τῶν μελῶν τῆς Ἀγγλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Τεχνῶν εἶνε καὶ πάθημα τῶν διεθνῶν κριτικῶν.

Τὴν περασμένην Παρασκευὴν ἐξελέγη ὡς Ἀκαδημαϊκὸς ἕνας ὡρισμένος «διεθνοῦς φήμης καλλιτέχνης». Αὐτὸ ἐγένετο κατ' ἀρχὴν—ἦτο τὸ πρῶτο χέρι νὰ ποῦμε εἰς τὸ βάπτισμα. Τὰ ἄλλα θὰ ἠκολούθουν.

— «Εἶνε Μάστερ» ἀνεφώνουν οἱ τοῖχοι τῆς μεγάλης αἰθούσης ποὺ ἤκουαν τὰς κρίσεις τῶν συζητούντων μελῶν. Καὶ κορδωτός, ὁ καλλιτέχνης ἤκουε πανταχόθεν τὴν ἰδίαν λέξιν...

Λιγάκι ἀργότερα ὁ θαυμασμὸς δὲν εἶχε κοπάσει καθόλου. Μετὰ τὰς γενικότητας, ἔρχεται ὁ εἰδικὸς θαυμασμός: Ἡ ἀπαλότης τῶν πινελιῶν του, ἡ δύναμις τῆς συνθέσεώς του, ἡ προοπτικὴ του δεινότης, ἡ ἐκφραστικότης, τὸ χρῶμα, τὸ ἕνα τὸ ἄλλο.

— Εἶδες ἀντιπαρετήρει τὸ τρίτον μέλος, τὴν μοναδικὴ ἐπιτυχία τῶν γραμμῶν σ' αὐτὸν τὸν ἀλησμόνητο πίνακα τῆς Βενετίας; Θὰ τὸ νόμιζε κανεὶς φωτογραφία... (Ἐτόλμησε νὰ βλασφημήσῃ, ἀνορθόδοξος αὐτὸς πιστός).

Καὶ κάποιος βαρήκοος συνάδελφος ἐφώναξε δυνατώτερα:

— Τί εἶπες; φωτογραφία;

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν νέον Ἀκαδημαϊκὸν ἦτο ἕτοιμος νὰ καγχάσῃ εἰς βάρος τοῦ ἀφελοῦς κριτοῦ ποὺ εἶχε ἐκστομίσει τέτοιαν βλασφημίαν. Ἐκεῖνος ὅμως εἶχε ἀλλάξει ἤδη ὅλα τὰ χρώματα ποὺ ὁ χαρακτήρ του εἶχε ποτὲ ἀγγίξει. Καὶ οἱ τοῖχοι τῆς Γκαλλερὺ ποὺ μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀντηχοῦσαν τὴν λέξιν «μάστερ», εἰς ἀμφίβολον τόνον ἐπανελάμβανον «φέτο !— φέτο !...»

Ὁ καλλιτέχνης αἰφνιδίως εἶχε ἐξαφανισθῇ. Οἱ ἀκαδημαϊκοὶ συνεκεντρώθησαν ἐκ νέου εἰς τὸ κογκλάβιόν των καὶ τώρα μιμούμενοι τὸν ἀνίδεον χωρικὸν ποὺ «ἤθελε νὰ δῇ ἀπὸ κοντὰ κανὰ—δύο ζούδια», ἤρχισαν νὰ ἐξετάζουν ὅ,τι ἡ πρώτη ἐπιθεώρησις εἶχε ἀναβιβάσει εἰς τοὺς ἑβδόμους οὐρανοὺς τῆς δημιουργίας.

—Φωτογραφία, ἐπιχρωματισμένη ! Αὐτὸ ἦτο τὸ συμπέρασμα...

Ἄρον—ἆρον οἱ πίνακες τοῦ παρ' ὀλίγον ἀκαδημαϊκοῦ ἐστάλησαν εἰς τὰς ἀποθήκας πρὸς ἐξαφάνισιν καὶ μὲ ἴσην ταχύτητα τὸ συμβούλιον ἀνέκτησε βεβαιότητα ὅτι τὰ ἤξευρε ὅλα αὐτά— ὅτι τὰ εἶχε ὑποπτευθῆ—, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ποτὲ δὲν ἐγένετο, ὅτι τὸ σκάνδαλον ἀντηνάκλα μόνον εἰς τὸν παίστην καὶ ὅτι, ἐπὶ τέλους, «αὐτὰ γίνονται κάποτε»...

— «Ἤξευρα, λέγει ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας, ὅτι ὑπῆρχαν ὑποψίαι ὅτι τὰ ἔργα τοῦ καλλιτέχνου αὐτοῦ εἶχαν φωτογραφικὴν βάσιν. Εἰς τὸ «βερνισάζ» ἕνα μέλος ὑπέδειξε τὴν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν τῶν γραμμῶν ἑνὸς πίνακος. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐζήτησα νὰ γίνῃ μία ἐγγυτέρα ἐξέτασις τοῦ πίνακος αὐτοῦ. Τότε ἐβεβαιώθημεν ὅτι ὁ κανβὰς εἶχε ἐπιστρωθῆ μὲ μία εὐπαθῆ χημικὴν οὐσίαν καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ εἶχε μεγεθυνθῆ μιὰ φωτογραφία. Ἐπ' αὐτῆς εἶχε γίνει ὁ ἐλαιοχρωματισμός—ἀλλὰ ἦτο τόσον ἀσθενὴς ὥστε ἡ φωτογραφία νὰ εἶνε εὐδιάκριτος εἰς τὴν προσεκτικὴν ἐξέτασιν. Τότε ἐπροσέξαμεν καὶ τοὺς ἄλλους πίνακας καὶ ἐξηκριβώσαμεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὁμοίας ὑποθέσεως».

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΤΟΥΡΚΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Η ΝΕΑ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

Η ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

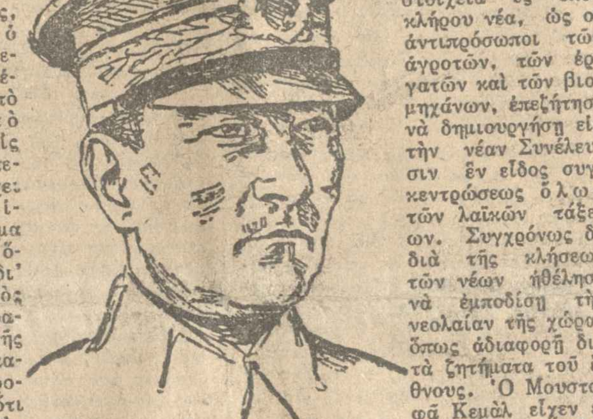

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7 Μαΐου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἐπανεκλογὴ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας ἦτο ἀπολύτως βεβαία. Οὐδεμία ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ νέα Ἐθνοσυνέλευσις θὰ ἐξέλεγε πάλιν τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ ὡς ἀνώτατον ἄρχοντα τῆς χώρας. Ἄλλως τε οἱ βουλευταὶ ὤφειλον νὰ τὸ πράξουν ἔστω καὶ διὰ λόγους εὐγνωμοσύνης, ἀφοῦ αὐτὸς τοὺς ὑπέδειξεν εἰς τὴν ψῆφον τῶν δευτεροβαθμίων ἐκλογέων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου εἶνε ὁ οὐσιαστικὸς Πρόεδρος. Ἀλλὰ δὲν ἐπενήργησε μόνον τὸ συναίσθημα αὐτὸ τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν. Ὑπάρχει πρὸ πάντων ἕνα ἰσχυρὸν συναίσθημα εὐγνωμοσύνης εἰς ὅλην τὴν χώραν δι' ὅλα ὅσα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους ἔπραξεν ἤδη χάριν τῆς πατρίδος του, καθὼς καὶ ἡ ζωηροτάτη ἐντύπωσις ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ἀκόμη καὶ πάντοτε ἀναγκαῖος διὰ νὰ σώσῃ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τοῦ νὰ καταστῇ λεία τῶν ἐσωτερικῶν διαμαχῶν.

Μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ τελευταῖον ταξείδιόν μου εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅπου ἠδυνήθην νὰ ἔλθω εἰς ἐπαφὴν μὲ πολλοὺς ἀνήκοντας εἰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις. Ἤκουσα παράπονα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὀργάνων της, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐτίθετο πάντοτε ὑπεράνω ὅλων. Αὐτὸς ἄλλως τε εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ τέως ἡγέτης τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος τὸ διέλυσε καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ σχηματίσῃ ἐκ νέου, ἀκόμη καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ Κεμάλ. Ὁ Φετχῆ βέης τῷ εἶπεν ὅτι, ἐφ' ὅσον παρέμενεν ὁ ἴδιος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, δὲν ἠδύνατο νὰ σχηματίσῃ κόμμα ἀντίθετον, τὸ ὁποῖον ἀφεύκτως θὰ κατήρχετο εἰς ἀγῶνα ἐναντίον του. Ὁ ἀγὼν θὰ ἦτο ἀπολύτως ἄνισος—καὶ θὰ ἦτο ἀγὼν μεταξὺ δύο συμμαθητῶν καὶ παιδικῶν φίλων.

Εἶνε βέβαιον ὅτι τὸ γόητρον τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ παραμένει πάντοτε μέγα μεταξὺ τοῦ τουρκικοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον τὸν θεωρεῖ ὡς τὸ μεγαλύτερον τῶν τέκνων του, ὡς τὸν ἄνδρα ὁ ὁποῖος τῷ ἔδωκεν ἀφ' ἑνὸς τὴν δόξαν τῶν ὅπλων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐχάραξεν εἰς αὐτὸ τὴν ὁδὸν τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ ὅλης τῆς συγχρόνου προόδου του. Δι' ὅσους δὲ ἐγνώρισαν τὴν Τουρκίαν οἵα ἦτο πρὸ δέκα μόλις ἐτῶν, ἡ μεταβολὴ εἶνε ἤδη μεγίστη. Εἶνε εὐνόητον κατόπιν τούτου πῶς ὅλοι οἱ βουλευταί, ἀκόμη καὶ οἱ 23 οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὁμάδα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἢ λεγόμενοι ἁπλῶς ἀνεξάρτητοι, ἐψήφισαν ἀδιστάκτως ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ ἐκλογή του ἔγινεν οὕτω παμψηφεί. Τοῦτο τονίζουν καὶ αἱ ἐφημερίδες ὄχι μόνον αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀντιπολιτευόμεναι.

Ἡ ἐπανεκλογὴ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐξασφαλίζει, κατὰ πᾶσαν ἀνθρωπίνην πρόβλεψιν, μίαν ἀκόμη περίοδον τεσσάρων ἐτῶν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ὅλης ἀναμορφώσεως τῆς Τουρκίας, ἣν ἀνέλαβον ὁ Κεμὰλ καὶ οἱ συνεργάται του μετὰ τὸν Μικρασιατικὸν πόλεμον. Ὁ ἴδιος, ἄλλως τε, καλέσας εἰς τὴν νέαν Ἐθνοσυνέλευσιν στοιχεῖα ἐξ ὁλοκλήρου νέα, ὡς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν βιομηχάνων, ἐπεζήτησε νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν νέαν Συνέλευσιν ἓν εἶδος συγκεντρώσεως ὅλων τῶν λαϊκῶν τάξεων. Συγχρόνως δὲ διὰ τῆς κλήσεως τῶν νέων ἠθέλησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν νεολαίαν τῆς χώρας ὅπως ἀδιαφορῇ διὰ τὰ ζητήματα τοῦ ἔθνους. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ εἶχεν ἐπανειλημμένως δηλώσει ὅτι ὅλα τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἔπρεπε νὰ συγκεντρῶνται εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ὑπερτάτης ἀρχῆς, ἡ ὁποία καλεῖται νὰ λύσῃ ὅλας τὰς ἐθνικὰς δυσχερείας. Θέλει διὰ τῆς νομιμότητος νὰ συνηθίσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν ὁμαλὴν συζήτησιν ὅλων τῶν κοινῶν ὑποθέσεων, εἰς τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν τῶν ἰδεῶν, χωρὶς ἡ ἀντίθεσις νὰ καταντᾷ ἀμέσως προσωπικὴ ῥῆξις. Διὰ νὰ πεισθοῦν εἰς τοῦτο αἱ πολιτικαὶ τάξεις ἀπαιτεῖται μακρὰ ἐργασία.

Ἡ νέα Ἐθνοσυνέλευσις παρουσιάζει ὄψιν οὕτως εἰπεῖν νέαν, ἀφοῦ βλέπει κανεὶς εἰς αὐτὴν βουλευτὰς—χωρικοὺς συμμετέχοντας τῶν συνεδριάσεων μὲ ἔνδυμα χωρικοῦ, χωρὶς κολλάρον καὶ γραβάταν. Ἕνας μάλιστα ἐκ τῶν βουλευτῶν αὐτῶν δὲν ἠθέλησε νὰ ταξειδεύσῃ εἰς βαγόνιον πρώτης θέσεως, καθ' ὃ εἶχε δικαίωμα, ὅταν ἤρχετο ἐκ τῆς περιφερείας του εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἐπροτίμησε νὰ ταξειδεύσῃ ὅπως πρότερον, ὡς ἐπιβάτης τῆς τρίτης θέσεως. Τὸ σκληρὸν σανίδι τῶν καθισμάτων τῆς τρίτης θέσεως τῷ ἦτο περισσότερον γνώριμον ἀπὸ τὰ μαλακὰ μαξιλάρια τοῦ βαγκὸν-λί. Ὅταν ἔβγαινεν ἀπὸ τὸν σταθμὸν τῆς Ἀγκύρας, ἀχθοφόροι ἔσπευσαν διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποσκευῶν του. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ ἀπέρριψε τὰς ὑπηρεσίας των, ἐσήκωσε τὰ πράγματά του εἰς τοὺς ὤμους του καὶ ἠκολούθησε πεζῇ τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν πόλιν. Θέαμα γραφικόν, τὸ ὁποῖον δείχνει τὴν ἁπλότητα τοῦ Μικρασιάτου Τούρκου χωρικοῦ.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

Ἡ νέα Ἱσπανία

Πῶς ἐγκαθιδρύσαμεν τὴν Δημοκρατίαν

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως διηγεῖται τὴν ἱστορίαν τῆς Ἱσπανικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἄρθρον τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ
κ. Νισέτο Ἀλκαλὰ Θαμόρα

Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῆς καταπλήξεως τῶν γειτονικῶν χωρῶν, ἐὰν ἀναμετρήσωμεν τὴν κατάπληξιν τῆς Ἱσπανίας αὐτῆς πρὸ τῆς ἰδικῆς της προσπαθείας καὶ τοῦ παραδείγματός της, ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν ὀργανωτῶν τοῦ θριαμβευτικοῦ κινήματος, δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ μέγεθος τῆς ἐκπλήξεως, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸ ἀσύνηθες, τὸ ἄνευ προηγουμένου γεγονὸς μιᾶς ἐπαναστάσεως ἡ ὁποία ἐθριάμβευσεν ἀκολουθήσασα τὴν ὁδὸν τῆς νομιμότητος χωρὶς αἱματοχυσίαν καὶ χωρὶς σύγχυσιν.

Ὅσον παρέρχεται ὁ καιρὸς καὶ καθίστανται γνωστὰ τὰ περιστατικά, ἡ ἔκπληξις ὅλων καὶ αἱ ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ διὰ τὸ πολιτικὸν σθένος τοῦ Ἱσπανικοῦ λαοῦ αὐξάνουν.

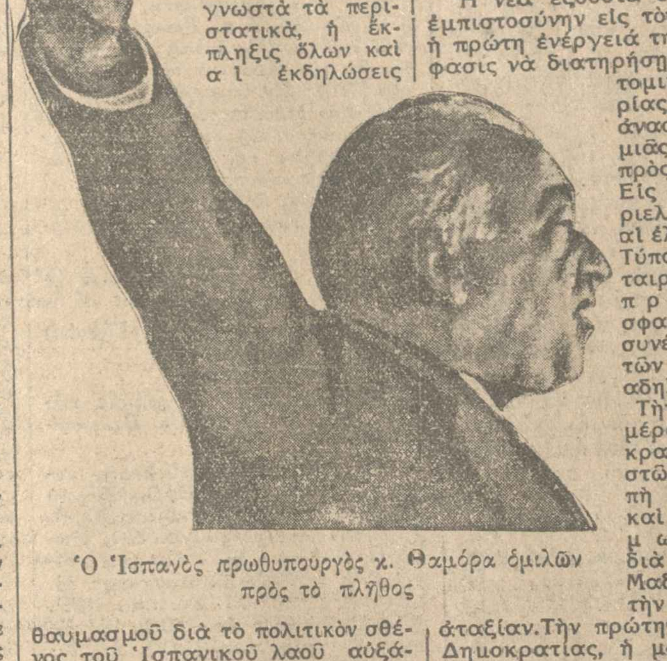

Ὁ Ἱσπανὸς πρωθυπουργὸς κ. Θαμόρα ὁμιλῶν πρὸς τὸ πλῆθος

Ἡ ἐκριζωθεῖσα μοναρχία ἦτο ἡ ἀρχαιοτέρα εἰς εὐρωπαϊκὴν παράδοσιν, διὰ τὴν ὑπολειμμάτων δὲ παλαιῶν ἐθνικῶν παραδόσεων συνεδέετο μὲ τὰς ρίζας τῶν ἰσχυροτέρων μοναρχιῶν τῆς Εὐρώπης, τόσον τῶν μεσαιωνικῶν, ὅσον καὶ τῶν νεωτέρων. Χωρὶς Κοινοβούλιον, τὸ ὁποῖον νὰ τὴν κάμψῃ, χωρὶς τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν τὰ ὁποῖα νὰ τὴν περιορίζουν, ἐσφετερίζετο ὅλας τὰς ἐξουσίας τοῦ Κράτους. Περιεστοιχίζετο ὑπὸ μιᾶς φοβερᾶς παρατάξεως ὅλων τῶν μοναρχικῶν κομμάτων, ἀπὸ τῆς ἄκρας Δεξιᾶς μέχρι τῆς κατ' ἐπίφασιν ἄκρας Ἀριστερᾶς χωρὶς νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Καταλανικοῦ Τοπικιστικοῦ Συνδέσμου. Ἐξ ὀνόματος ἑκάστου κόμματος, ὁ μᾶλλον ἔγκριτος ἀντιπρόσωπός του, κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ ἀρχηγός του, συμμετεῖχε τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τῆς παρατάξεως αὐτῆς, τόσον ἰσχυρᾶς καὶ φαινομενικῶς τόσον ἀηττήτου, κρατούσης τὰς ἡνίας ὅλων τῶν δημοσίων δυνάμεων καὶ τούτων σημαντικῶς ηὐξημένων, ἡ ἐπανάστασις ἐθριάμβευσεν εἰς διάστημα τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν, χωρὶς νὰ κάμῃ κανένα νὰ αἰσθανθῇ ἴλιγγον πρὸ τῆς ἀβύσσου ἢ τῆς ἀνησυχητικῆς προοπτικῆς τοῦ ἀγνώστου.

Αἱ δυνάμεις εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ τήρησις τῆς τάξεως, παρέμειναν εἰς τοὺς σταθμούς των ἤ, ὅταν ἐνεφανίσθησαν εἰς τὰς ὁδούς, συνεδελφώθησαν μὲ τὸν λαόν, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ λογοδοτήσουν διὰ παλαιὰς καὶ λησμονημένας ὑπερβασίας καὶ χωρὶς νὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἐπιδείξουν ὑπερβολικὰ δείγματα συμπαθείας, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκθέσουν αὐτὰς εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ ἔποψιν πειθαρχίας ἢ γοήτρου τοῦ σώματός των.

Οὐδεμία παρέστη ἀνάγκη φρουρήσεως οἱασδήποτε Τραπέζης, ἐκκλησίας ἢ μοναστηρίου, διότι οὔτε ἡ ἱλαρότης οὔτε καὶ τὰ πάθη ἐξώθησαν τὸν λαὸν νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν. Τὰ καταστήματα παρέμειναν ἀνοικτὰ οἱ ἰδιοκτῆται των δὲν ἐφοβήθησαν κίνδυνον καὶ δὲν ὑπέστησαν βλάβην, ἐνῷ ὁ λαός, συνωθούμενος εἰς τὰς ὁδούς, ἐζητωκραύγαζεν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, ἡ δὲ Προσωρινὴ Κυβέρνησις διήνοιξε τὸν δρόμον της διὰ μέσου τοῦ πλήθους διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἡνίας τῆς ἐξουσίας, τὰς ὁποίας ἔτεινεν εἰς αὐτὴν τὸ ἔθνος.

Τὸ θέαμα τοῦ κινήματος ἐσυνεχίσθη ἄνευ διακοπῆς. Ἀκόμη καὶ οἱ κοσμηματοπῶλαι οὐδένα ἠσθάνθησαν φόβον καὶ δὲν ἔλαβον εἰδικὰς προφυλάξεις. Γυναῖκες, ἀκόμη καὶ παιδιά, περιεφέροντο εἰς τὰς ὁδούς.

Ἐν τῷ μεταξὺ, εἰς τὸ ἀνάκτορόν του, ὁ πρώην βασιλεὺς ἡτοιμάζετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἰσπανίαν, εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ ἀνῆλθε Κυβέρνησις, ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν περιελάμβανεν ἀντιπροσώπους, διασήμους καὶ πολλούς, τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος.

Ἡ νέα ἐξουσία εἶχε τοιαύτην ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λαόν, ὥστε ἡ πρώτη ἐνέργειά της ἦτο ἡ ἀπόφασις νὰ διατηρήσῃ ὅλας τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας, χωρὶς τὴν ἀναστολὴν καμμιᾶς, ἔστω καὶ πρὸς στιγμήν. Εἰς αὐτὰς συμπεριελαμβάνοντο αἱ ἐλευθερίαι τοῦ Τύπου, τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας, τοῦ συνέρχεσθαι καὶ τῶν δημοσίων διαδηλώσεων.

Τὴν πέμπτην ἡμέραν τοῦ Δημοκρατικοῦ καθεστῶτος μία πομπὴ 100 χιλιάδων καὶ πλέον ἀτόμων παρήλασε διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Μαδρίτης χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀταξίαν. Τὴν πρώτην Κυριακὴν τῆς Δημοκρατίας, ἡ μονοτονία ἦτο τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν γραφείων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διότι ἐξ ὅλων τῶν πολιτικῶν διοικητῶν ἤρχετο τὸ ἴδιον ἄγγελμα: Ἡρεμία ἀπόλυτος.

Τὸ τελευταῖον προφυλακτικὸν μέτρον τῆς μοναρχικῆς κυβερνήσεως εὑρέθη ὅτι ἦτο ἡ ἀπόφασις περὶ κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου εἰς ὅλην τὴν Ἱσπανίαν. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ υἱοθετήσῃ τὸ μέτρον αὐτὸ διὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον, ἡ νέα κυβέρνησις, μὲ ἥρεμον αὐτοπεποίθησιν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ στραβοκεφαλιά, ἠκύρωσε τὴν ἀπόφασιν, τὰ γεγονότα δὲ ἀπέδειξαν ὅτι τοῦτο ἦτο φρόνιμον καὶ συνετόν.

Αὐτὴ ἡ φαινομενικῶς ἀνεξήγητος ἔκπληξις ἐξηγεῖται ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν λανθανόντων παραγόντων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε εὐκόλως ὁρατοὶ καὶ οἱ ὁποῖοι παρεσκεύασαν τὴν ὁδὸν διὰ τὸ μοναδικὸν αὐτὸ συμβάν.

Ὡς πρωτίστην δύναμιν πρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν χαρακτηριστικὴν ἱκανότητα τῆς ράτσας, ὅπως ἀνανήψῃ ἐκ τῆς μεγάλης καταπτώσεως μὲ μίαν παράδοξον καὶ ἀνθεκτικὴν δύναμιν αἰφνιδίας ἀναγεννήσεως.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰ παραδείγματα διὰ νὰ δείξωμεν ὅτι ἡ ἰθύντηρια αὕτη δύναμις, ἡ ζωϊκὴ αὐτὴ ἔντασις τοῦ Ἱσπανικοῦ λαοῦ, ἐξηγεῖ τὰ ἰλιγγιώδη κατορθώματα καὶ τὰ θαύματα τῶν ἐκπληκτικῶν ἀντιδράσεών του.

Αὐτὴ ἡ δύναμις θελήσεως, χαρακτηριστικὴ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ράτσας, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ὁ κ. παράγων τῆς νίκης μας, ἔτυχεν ἀποτελεσματικῆς βοηθείας, ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς μάχας, ἐκ τῆς ἠλιθιότητος τοῦ ἀντιπάλου, ὅστις εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἦτο ὁ μοναρχικὸς θεσμός.

Ἡ Ἱσπανικὴ μοναρχία διέπραξε παντὸς εἴδους σφάλματα. Παρεσκεύασεν, ὑπεστήριξε καὶ παρέτεινε τὴν δικτατορίαν. Ἐκώφευεν εἰς τὴν βούλησιν τοῦ ἔθνους καὶ ἔφραξε τὴν ὁδὸν τῆς νομίμου ἐκφράσεώς της. Κατέστρεψε τὸ Σύνταγμα, πιστεύουσα ὅτι τοῦτο, καὶ νεκρὸν θὰ ἤ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τὸ δεύτερον Συνέδριον τῶν Ἑλλήνων Δημάρχων ἐγκαινιάζει τὰς ἐργασίας του σήμερον μὲ τὴν κεκανονισμένην ἐπισημότητα ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ λόφου τῆς Πνυκός. Ποία ἡ σημασία του περιττὸν νὰ εἴπωμεν: Αὐτὸ τὸ μέγα κοινοβούλιον τῶν συνησπισμένων ὑπὲρ τῆς προόδου Ἑλληνικῶν πόλεων δύναται νὰ προαγάγῃ πολλὰ ζητήματα ἀπὸ πολλοῦ λιμνάζοντα, νὰ τερματίσῃ πολλὰς ἐκκρεμότητας, ἀρκεῖ νὰ ἐπικρατήσῃ τάξις καὶ θετικολογία κατὰ τὰς συζητήσεις του. Μὲ τὰς ἐλπίδας αὐτὰς χαιρετίζομεν τοὺς ἐδῶ συγκεντρωθέντας Ἕλληνας Δημάρχους καὶ εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς νὰ θέσουν ἐκποδὼν τὰ ἐμπόδια —καὶ δὴ τὰ οἰκονομικὰ— τὰ ὁποῖα ἐπιπροσθοῦν εἰς τὴν προκοπὴν καὶ τὸν συγχρονισμὸν τῶν μεγάλων ἢ μικρῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος: Ἡ «Πρωΐα» θὰ παρακολουθήσῃ τὸ Συνέδριον μετ' εὐλόγου προσοχῆς καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ πᾶν δίκαιον καὶ λογικὸν αἴτημά του.

ΝΑ ΕΞΑΚΡΙΒΩΘΗ Φοβερὰ πράγματα περιεγράφησαν ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς συμβάντα ἐν Ἀθήναις προχθὲς καθ' ἣν ἐσημειώθη ἡ παρῳδία στασιαστικοῦ κινήματος. Πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ ἀπὸ τὸ Γραφεῖον Τύπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἂν αἱ τερατωδίαι αὐταὶ ἐγράφησαν συλληφθεῖσαι ἀπὸ τὴν φαντασίαν τῶν συντακτῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἢ μήπως ἐτηλεγραφήθησαν ἐντεῦθεν ἀπὸ φαντασιοπλήκτους ἢ κακοβούλους τυχὸν ἀνταποκριτάς.

ΜΕ ΤΟ «ΑΛΛΕ ΠΑΣ» Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐξήγγειλεν χθές, ὅτι ἐπισπεύδεται ὁ καταρτισμὸς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅστις, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς του, προώρισται νὰ μεταβάλῃ ριζικῶς τὴν θέσιν τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου. Ἀλλὰ πῶς; Ἂν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη ὁ κ. Μαρῆς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐδήλωσεν ὅτι, δὲν ἐννοεῖ νὰ διαθέσῃ οὔτε μίαν πεντάραν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὁπωσδήποτε, ἂς ἀναμείνωμεν νὰ θαυμάσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν ταχυδακτυλουργίαν...

Η ΝΕΥΡΙΚΟΤΗΣ Ὅσοι ἔτυχε νὰ παρευρεθοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸ τμῆμα Ἀσφαλείας προχθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς... ἐκπυρσοκροτήσεως τοῦ ἀπεριγράπτου κινήματος τῆς Ὁμονοίας, δὲν ἔχουν ν' ἀπευθύνουν πολλὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸ Σῶμα τοῦτο. Ἡ νευρικότης τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ζητοῦν ταῦτα νὰ διαλύσουν καὶ μερικάς... μαθητρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου, διερχομένας τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν. Καλὴ βεβαίως ἡ πρόνοια, ἀλλὰ τὰ νεῦρα ἔπνιξαν δυστυχῶς καὶ αὐτὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν, εἰς μίαν μάλιστα περίπτωσιν κινήματος τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε καμμίαν ἀξιοπρέπειαν ἐμφανίσεως... ὡς τοιούτου.

ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΠΙΟΥ Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. Ἔξτραντ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ ὀπίου, ἡ κυβέρνησις ὀφείλει, νομίζομεν, νὰ διευκρινίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν ἐν προκειμένῳ εὐθύνην τῆς Ἑλλάδος, εἰς σαφεῖς συνομιλίας μετ' αὐτοῦ: Ἡ Ἑλλάς, καὶ εἰδικώτερον ὁ Πειραιεύς, μέγας σταθμὸς τῶν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως συναλλαγῶν, εἶνε φυσικὸν ὅτι χρησιμοποιεῖται τακτικῶς ἀπὸ τοὺς λαθρεμπόρους τοῦ ὀπίου, ὅπως καὶ ἄλλων ναρκωτικῶν, ὡς κέντρον «διακομιδῆς». Ἀλλ' ἡ φυσικὴ αὐτὴ θέσις δὲν δημιουργεῖ κατ' οὐδένα λόγον εὐθύνην διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς πρὸς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς λαθρεμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀπηγορευμένων εἰδῶν, κατὰ τοσοῦτο περισσότερον ὅσον ἡ δίωξις τῶν λαθρεμπόρων ἐνταῦθα ἐνεργεῖται ἀπὸ τινος πολὺ συστηματικώτερον ἢ ἀλλοῦ. Τὰς ἀληθείας ταύτας ἀνεγνώρισε κατ' ἀρχὴν καὶ ὁ Ἄγγλος διευθυντὴς τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀστυνομίας Ρούσσελ πασᾶς εἰς τὸ τελευταῖον μακροσκελὲς ὑπόμνημά του πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐ-

Ἐπιφυλλίδες τῆς "Πρωΐας„

Ἕνας πρόδρομος: Ὁ Βηλαρᾶς

Τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη

Μὲ κάποιο ἄρθρο του δημοσιευμένο σὲ Γαλλικὸ περιοδικό, ἐδῶ καὶ τρία χρόνια, ὁ μακαρίτης Ψυχάρης σφράγισε τὸ γλωσσικό του ἀγῶνα: Τὸ ἄρθρο αὐτό, ἔρχεται σὰν ἕνα συμπλήρωμα τοῦ «Ταξιδιοῦ» καὶ τῆς Ἀπολογίας — εἶναι τὸ «κύκνειο τραγοῦδι» τοῦ διδασκάλου.

Καθὼς τὸ ξαναδιάβαζα προχτὲς σταμάτησα στὸ κεφάλαιο: «Ma part dans la mêlée». Ἐκεῖ ὁ Ψυχάρης λυτρωνόμενος γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπ' τὴν ἐγωπάθεια ποῦ τὸν χαρακτήρισε καὶ ἡ ὁποία τὸν ἔσπρωξε σὲ παιδαριωδίες καὶ χυδαιότητες (βλέπε τὸ λίβελλο του γιὰ τὸν Κωστῆ Παλαμᾶ) — λυτρωνόμενος, λέω, ὁ Ψυχάρης ἀπ' τὴν ἐγωπάθειά του δέχεται νὰ κατονομάσῃ τοὺς πνευματικούς του προγόνους — τοὺς γλωσσικούς του προδρόμους: Τὸν ποιητὴ τῆς Θυσίας τοῦ Ἀβραάμ, τὸν ποιητὴ τοῦ Ἐρωτόκριτου, τὸν τραγικὸ τῆς Ἐρωφίλης, τὸν εἰδυλλιακὸ τῆς «Ὡραίας Βοσκοπούλας». Καὶ φτάνοντας στὸ δέκατον ἔνατον αἰῶνα καὶ τὸ Διονύσιο Σολωμό, ἀναφέρει πῶς ὁ ποιητὴς τοῦ Μυστικοῦ Δέντρου εἶχε τὴν ἐκπληκτικὴ διαίσθησι μιᾶς.... πεζῆς σελίδας. Καὶ πῶς ἡ πεζογραφία μας ἄρχισε κυρίως στὰ 1888 μὲ τὸ Ψυχαρικὸ «Ταξίδι». Ἀλλὰ νομίζω πῶς ὁ «ριζοτόμος» Χιώτης, ὁ ἀργοπορημένος αὐτὸς ἀντίπαλος τοῦ ἄλλου Χιώτη Κοραῆ, ἔκαμε κάποια σκόπιμη παράλειψι. Δὲν εἶναι μόνον ὁ Σολωμὸς ποῦ δοκίμασε τὴ δημοτική μας στὸν πεζὸ λόγο. Πολὺ πρωτήτερα του δοκίμασε τὴν ἁπλὴ γλῶσσα μας στὴν πεζογραφία ὁ Ἠπειρώτης λογογράφος καὶ ποιητὴς Γιάννης Βηλαρᾶς: «Ὅλος ὁ Ψυχάρης (χωρὶς μάλιστα τὶς ζευκιές του) βρίσκεται στὴ «Ρομέηκη γλῶσα», ἕνα μετριοφρονέστατο φυλλάδιο ποῦ τυπώθηκε χωρὶς τὴν καθιερωμένην ὀρθογραφία στοὺς Κορφοὺς (1814) 74 χρόνια πρὶν ἀπ' τὸ «Ταξίδι» τοῦ Ψυχάρη....

⁂

Ξένος περιηγητής, ὁ Ἐρρῖκος Ὄλλανδ ποῦ γνώρισε τὸ Βηλαρᾶ στὰ 1812 ἢ 1813 πολὺ τὸν ἐξετίμησε σὰ γιατρὸ καὶ σὰ λόγιο: «Μόλις ἐφτάσαμε στὸ σπίτι τοῦ Μητροπολίτη, διηγεῖται, τῆς Λαρίσσης ἦρθαν νὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν δυὸ Ἕλληνες γιατροί. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔδινεν ἐντύπωσι ἀνδρικῆς ἀξιοπρεπείας: Ἦταν ὁ Βηλαρᾶς ἀπὸ τὰ Γιάννενα... ὁ ὁποῖος ἔμεινε κάμποσα χρόνια στὸ Μοριά, κ' ἔπειτα στὴ Θεσσαλία ὡς γιατρὸς τοῦ Βελῆ πασᾶ.... Γλήγορα καταλάβαμε πῶς εἴχαμε μπρός μας ἕναν ἀνώτερης καὶ ἀρρενωπῆς εὐφυΐας ἄνθρωπο. Ὅλες τὶς παρατηρήσεις του ἐχαρακτήριζε ἡ βαθύτης καὶ ἡ πολυμάθεια». Ἰδιαιτέρως ἔκαμεν ἐντύπωσι στὸν Ὄλλανδ ἡ στωικότης τοῦ Βηλαρᾶ: «Μιλῶντας γιὰ τὴν κατάστασι τῆς τωρινῆς Ἀθήνας τὸν ἐρώτησα τί μποροῦμε νὰ βροῦμ' ἐκεῖ Ἀκαδημαϊκοὺς (=Πλατωνικούς) ἢ περιπατητικούς. Δὲν ξέρω οὔτε Ἀκαδημαϊκοὺς οὔτε στωικοὺς ἢ περιπατητικοὺς εἶπε ὁ Βηλαρᾶς. Καθένας ὅμως Ἕλληνας τοῦ καιροῦ μας εἶναι περιπατητικός». Τί ἐνοοῦσε ὁ Γιαννιώτης ποιητής;

Χαρακτηρίζοντας τὰ πολιτικὰ αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων τῆς ἐποχῆς του εἶπεν ὅτι κάθε τάξις ἀναζητεῖ μὲ τὸ δικό της τρόπο τὴν ἀλλαγὴ τῆς καταστάσεως. Οἱ νησιῶτες, οἱ ἔμποροι καὶ Μωραΐτες εἶναι προσκολλημένοι στὴν ἰδέα τῆς Ἀγγλικῆς βοηθείας γιὰ μίαν ἐξέγερσι. Εἶναι ὅμως πολλοὶ λόγιοι κ' ἔμποροι τῆς Ρούμελης ποῦ ἀποβλέπουν στὴ Γαλλία. Ὁ κάτω λαὸς εἶναι ἄλλου προσκολλημένος στὴν ἐθνική του θρησκεία καὶ θάθελε νὰ δεχθῇ τὴν ἐλευθερία του ἀπὸ τοὺς Ρώσσους.

Ὁ Ὄλλανδ ἐπαινεῖ τὴν ἀρχαιομάθεια τοῦ Βηλαρᾶ καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὶς παλιὲς δόξες. «Ὅσες φορές, γράφει, συλλογιζόταν τὸν τωρινὸ ξεπεσμὸ τῆς Ἑλλάδος ἔσμιγε ἕναν τόνο μελαγχολίας καὶ σάτυρας....» Πολὺ περισσότερο πρόσεξεν ὁ Ὄλλανδ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐμβρίθεια τοῦ Ἠπειρώτη γιατροῦ:

«Μέσα σ' αὐτὲς κι' ἄλλες συνομιλίες βρῆκα τὸ Βηλαρᾶ ἄνθρωπο μὲ ποικιλώτατη μάθησι, γνώστη τῶν φυσικῶν καὶ μεταφυσικῶν ἐπιστημῶν.... Εἶναι ὁ πρῶτος βοτανικὸς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ χημικές του γνώσεις φτάνουν ὡς τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν μεταλλικῶν βάσεων εἰς τ' ἀλκαλικά... Πολὺ εἶχε σκεφθῆ γιὰ διάφορα θέματα φυσικὰ καὶ μεταφυσικὰ κ' ἡ συνομιλία του γι' αὐτὰ τ' ἀντικείμενα εἶχε τὸν ἴδιο τόνο τοῦ σατυρικοῦ σκεπτικισμοῦ, ποῦ ἐπρόβαλλεν ὡς ὁ γενικὸς χαρακτῆρας τῶν γνωμῶν του».

Ἀλλὰ πολὺ περισσότερο μᾶς ἐνδιαφέρουν ὅσα προσθέτει ὁ ξένος περιηγητὴς γιὰ τὸ Βηλαρᾶ ὡς ποιητὴ καὶ πεζογράφο:

«Τοῦ Βηλαρᾶ ἡ ποιητικὴ εὐφυΐα δὲν εἶναι κατώτερη ἀπ' τὴ μάθησι ποῦ ἔχει ἀποκτήσει στὴ φιλολογία καὶ τὴν ἐπιστήμη καὶ μολονότι δὲ γνωρίζω νὰ δημοσίευσε τίποτε ὡς τώρα, ἡ ἀξία μερικῶν χειρογράφων γραικικῶν ποιημάτων του ἔχει ἀποφέρει πολλὴν ὑπόληψι μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν του... Τὰ ποιήματά του εἶν' ἐρωτικά, ἐπιγραμματικὰ στὴ διατύπωσι, ἀλλὰ σατυρικὰ ἢ....χωρατατζίδικα.»

Δοκιμάζοντας τὴν ποιητικὴ εὐχέρεια τοῦ Βηλαρᾶ ὁ ξένος περιηγητὴς μετέφρασε πρόχειρα στὴν Ἰταλικὴ — Ἀγγλικὰ δὲν ἤξερεν ὁ Βηλαρᾶς — κάποιους Ἀγγλικοὺς στίχους. Ὁ Γιαννιώτης ποιητὴς σὲ λίγα λεπτὰ ἐστιχούργησεν Ἑλληνικὰ τὴν πεζὴν αὐτὴ μετάφρασι....

Ἡ «Ρομεηκη γλοσα» ποῦ τύπωσε ὁ Βηλαρᾶς στοὺς Κορφοὺς καὶ ἀφιέρωσε στὸν «ἀρχιδάσκαλο καὶ ἐπιστήμονα τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολειοῦ τῶν Γιαννίνων σοφολογιώτατο Ἀθανάσιον Ψαλλίδα» περιέχει ἕναν πρόλογο μικρόν, μιὰ μικρὴ «ὁρμηνεία γιὰ τὰ γράμματα καὶ ὀρθογραφία» τῆς νεοελληνικῆς, κάποιους ἀφελεῖς κ' εὐχάριστους περιγραφικοὺς κ' ἐρωτικοὺς στίχους καὶ — πρὸ πάντων — τὴ μετάφρασι τοῦ Πλατωνικοῦ Κρίτωνος καὶ τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ Περικλῆ ἀπ' τὸ Θουκυδίδη. Ἡ δημοτικὴ αὐτὴ τῶν δύο μεταφράσεων, παρὰ κάποιους ἠπειρώτικους ἰδιωτισμοὺς ποῦ εἶναι φυσικὸν νὰ ξαφνίζουν τὸ σημερινὸν Ἀθηναῖο, τὸ σημερινὸν Ἕλληνα, εἶναι τελείως ὑποταγμένη στὴ γραμματική, τὴ σύνταξι, τὴ φθογγολογία—στὸ γενικὸ πνεῦμα, τέλος πάντων τῆς νεοελληνικῆς. Καὶ δὲ θὰ δυσκολευόμουν νὰ πῶ ὅτι οἱ δυὸ αὐτὲς μεταφράσεις εἶναι ὑποδειγματικὲς γιὰ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴ χάρι τους καὶ ὅτι σὲ ὅλο τὸν ἰδιωματικό τους χρωματισμὸ δὲ «διαφθείρουν» τὴν ὡμορφιὰ τῶν μεγάλων πρωτοτύπων.

⁂

Οἱ γλωσσικὲς ἰδέες τοῦ Βηλαρᾶ ὅπως διατυπωθήκανε σὲ διάφορες ἐπιστολὲς ἢ προπαγανδιστικὰ του γραψίματα ἀξίζουν τὴν προσοχή μας. Σ' ἐποχὴ προγλωσσολογική, πρὶν δῆλα δὴ ἡ γλωσσολογία διαμορφωθῇ σ' ἐπιστήμη καὶ πρὶν διακηρυχθοῦν μερικὰ δόγματά της, ὁ Γιαννιώτης σοφὸς καὶ ποιητὴς διεκήρυξε ἀλήθειες ποῦ γλήγορα παραγνωριστήκανε μεταξύ μας γιὰ ν' ἀναγνωρισθοῦν καὶ πάλι κατὰ τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰῶνος...

Γράφοντας πρὸς τὸν Ψαλλίδα στὰ 1812 ἀπὸ τὴν Τριπολιτζὰ ὅπου εἶχε ἀκολουθήσει τὸ Βελῆ κάνει μιὰ σωστὴ παρατήρησι: «Ὅσοι λὲν πῶς ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶχε ὅλες τὶς χάρες, ὅπου μποροῦν νὰ στολίσουν μιὰ γλῶσσα καλλιεργημένη, λὲν τὴν ἀλήθεια· γιατὶ μόλον ὅπου αὐτὴ δὲ σώζεται πλιὰ παρὰ καθὼς μιὰ ἑκατοχρονίτισσα γριὰ ζαρωμένη κι ἄδεια ἀπ' ὅλες τὶς χάρες καὶ θέλγητρα ὅπου τὴν ἐστόλιζαν νιά, μένουν ὅμως ἀκόμη σημάδια γιὰ νὰ συμπεράνῃ κανεὶς τί πλάσμα ἐστάθη. Μὰ ὅσοι φλυαροῦν πῶς ἡ Γραικικὴ γλῶσσα ὅσο ὁμοιώνει στὴν Ἑλληνική, τόσο καλύτερη γένεται, μοῦ φαίνεται τὸ ἴδιο σὰ νὰ ἐπιμελεῖται μιὰ νιὰ φυσικὰ ὤμορφη καὶ χαριτωμένη, νὰ διορθώνῃ καὶ νὰ σιάζῃ τὸ πρόσωπό της σὰν τῆς γριᾶς γιὰ νὰ μοιάσῃ στὴν ὀμορφιά, ὅπου ἐκείνη εἶχε στὰ νιάτα της καὶ πλιὸ δὲν τὴν ἔχει· ἀχασμὸς παράξενος καὶ ἄξιος γιὰ τὰ μυαλὰ τῶν γραμματισμένων μας. Ἡ γλῶσσα μας εἶναι φυσικὰ ὤμορφη, γιατὶ εἶναι θυγατέρα ἐκείνης ὅπου ἀπόχτησε ἀγαπητικοὺς ὅλα τὰ φωτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης· μήτε εἶναι ἀκόμη στὰ σπάργανα, δὲ μπορεῖ νὰ δείξῃ τώρα οὔτε τὸ ἀνάστημα, οὔτε τὶς χάρες ἢ τὰ χρώματα ὅπου θὰ τὴ στολίσουν, ἀφοῦ φτάσῃ σὲ νόμιμην ἡλικία. Ἂς γνοιαστοῦμε λοιπὸν νὰ τὴν ἀναθρέψουμε μὲ ὅλες τὶς δυνάμες μας, καὶ χωρὶς νὰ τῆς λείψῃ τίποτες ἀπὸ ὅσα τῆς κάνουν χρεία κι αὔξησι· ἂς ἀγρυπνοῦμε ὅμως στὶς πανουργίες τῶν Μακαρονιστάδων, γιατὶ δὲν ἔχουν ἄλλο στὸ νοῦ τους, ἀπὸ φτωχούς, παρὰ νὰ τὴν πνίξουν μὲ τὰ πολλὰ συγγράμματα καὶ μεταχλωτισές τους... Αὐτοὶ οἱ ἀερόμυαλοι προκομμένοι κατηγοροῦν τὴ μητρική τους γλῶσσα, γιατὶ τὴν ἔχασαν καὶ ἐπαινοῦν μιὰ γλῶσσα, ὅπου δὲν τὴν ξέρουν· ἔχασαν τὴ φυσική τους γλῶσσα εὐθὺς ὅπου ἀρχίσαν στὰ σκολειὰ νὰ παπαγαλίζουν τὸ Λάσκαρη καὶ νὰ ξερομασοῦν τὸ Γαζῆ.... Σωστὸς καὶ ἀκέριος τραγέλαφος. Εἶναι μιὰ γλῶσσα ὅπου τὴν ὀνομάζουν αὐτοὶ Ἑλληνικώτερη ἀπὸ τὴν κοινή, μὰ ὅπου δὲ τὴν ἐκαταλάβαιναν οἱ Ἕλληνες, ἂν ἐμετάρχονταν στὸν κόσμο, ὅπου δὲν τὴν καταλαβαίνουν οἱ τωρινοὶ Ἕλληνες, καὶ ὅπου αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν τὴν καταλαβαίνουν, μὰ δὲ μποροῦν νὰ τὴ μιλήσουν, παρὰ τὴ γράφουν».

Καὶ παρακάτω:

«Ἀφῆστε λοιπὸν τὸ ἀλέτρι οἱ γεωργοί, τὸ καράβι οἱ ναῦτες καὶ τὰ κοπάδια σας οἱ βοσκοί κ' ἐλᾶτε στὰ σκολειὰ νὰ μάθετε τὰ κακίστικα τοῦ Παπυρογνώμων μακαρονιστάδων... Ἀφῆστε τὴν τέχνη σας καὶ τὴν ἐπιστήμη σας καὶ τρεχᾶτε στὰ σκολειὰ μας ὅσοι ἀγαπᾶτε νὰ μάθετε σ' εἴκοσι χρόνους πῶς πρέπει νὰ μιλᾶτε, γιὰ νὰ φαίνεστε προκομμένοι....»

Ἔπειτα ρωτάει ἀγαναχτισμένος:

«Ὁ Ξενοφῶντας στὴν Ἀναχώρησί του μὲ τὶς δέκα χιλιάδες, σὲ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

θνῶν περὶ τοῦ λαθρεμπορίου τῶν ναρκωτικῶν εἰς τὴν Ἀνατολήν, περίληψις τοῦ ὁποίου εἶχε δημοσιευθῆ εἰς τὴν «Πρωΐαν». Εἶνε, κατὰ συνέπειαν, σκόπιμον ὅπως καὶ ὁ εἰδικός, τώρα, ἀπεσταλμένος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. Ἔξτραντ διαφωτισθῇ ἐπαρκῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος, οὕτως ὥστε νὰ λείψῃ ὁριστικῶς ἡ εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος κρατοῦσα ἐν Εὐρώπῃ παρεξήγησις ὡς κέντρον ἐκμεταλλεύσεως τῶν ναρκωτικῶν.

* * *

ΕΝΑ ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι εἰσήχθησαν εἰς τὸ στράτευμα κατὰ τὸ 1916, παραπονοῦνται ὅτι τοῖς προσεγένετο ἀδικία ὡς πρὸς τὰς προαγωγάς, ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς συναδέλφους των τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν. Ἀναφέρουν ὅτι τῶν ἄλλων ὅπλων εἶνε ταγματάρχαι ἀπὸ τοῦ 1923 ἢ 1925, ἐνῷ αὐτοὶ εἶνε ἰατροὶ (λοχαγοὶ) ἀκόμη, ἂν καὶ δὲν ὑστέρησαν τῶν ἐν τῷ στρατεύματι συναδέλφων των εἰς προσφορὰν ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ θυσιῶν.

Τὴν εἰς βάρος των ἀδικίαν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους θεωροῦν ὡς ἐπιφέρουσαν φυσικῶς μείωσιν τῆς ἠθικῆς των ἀντοχῆς, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον τοῖς προσγίγνεται εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτι κάμνει προσπάθειαν διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ στρατεύματος. Διαβιβάζομεν τὰ παράπονά των μετὰ τῆς θερμῆς συνηγορίας μας εἰς τοὺς ἁρμοδίους.

* * *

ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Εἰς ἓν νοσοκομεῖον, ἀπὸ τὰ καλύτερα δυστυχῶς, μία ἀσθενής, ὑποστᾶσα ἐγχείρησιν σκωληκοειδίτιδος καὶ ἀφεθεῖσα ἄνευ ἐπιβλέψεως, ἐσηκώνετο τὰς πρώτας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγχείρησιν, ἔπινε νερό, ἔπαιρνε πάγον, ἐδάγκασε καὶ κάποιο μῆλον. Ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ πάθῃ περιτονίτιδα καὶ ν' ἀποθάνῃ. Ἀλλ' ἀφήνονται ἕρμαια τῶν ἰδιοτροπιῶν των καὶ τῆς ἀγνοίας των οἱ ἀσθενεῖς μετὰ μίαν ἐγχείρησιν, χωρὶς ἐπαγρύπνησιν τῶν νοσοκόμων; Δι' αὐτὴν τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν νοσηλείαν καταφεύγει εἰς τὸ νοσοκομεῖα ὁ κόσμος καὶ πληρώνει. Τοὺς καλυτέρους χειρούργους ἠμπορεῖ νὰ τοὺς καλέσῃ καὶ εἰς τὸ σπίτι του. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι αὐτὸ συνέβη εἰς νοσοκομεῖον —ὄχι ἰδιωτικὴν κλινικήν— ἀρίστης φήμης.

* * *

ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ Τέσσαρες ἄνθρωποι ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς διαλυθείσας δημοσιοϋπαλληλικὰς ὀργανώσεις, εὑρέθησαν εἰς τὸν δρόμον καὶ ζητοῦν τώρα διὰ τροπολογιῶν εἰς ἕνα νόμον περὶ ταμείων προνοίας νὰ ἐπιτύχουν κάποιαν δικαίαν των ἀποζημίωσιν, ἐκείνην ποὺ ἀναγνωρίζει καὶ ὁ ἐργατικὸς νόμος εἰς τοὺς ἀπολυομένους.

Τὸ Κράτος ποὺ ἐξοικονόμησε 300.000 δραχμὰς ἐκ τῆς διαλύσεως θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε προβλεπτικώτερον καὶ οἱ τέσσαρες αὐτοὶ βιοπαλαισταὶ δὲν πρέπει νὰ παραμείνουν ὡς παράδειγμα τῆς περιφρονήσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς στοιχειώδεις ἠθικὰς ὑποχρεώσεις ποὺ γεννᾷ ἡ ἐργασία.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Μεθαύριον Τρίτην ὥρα 10 μ. μ.
ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΟΔΥΣΣΕΩΣ
ΛΑΠΠΑ
Ἆσμα
τῇ συμπράξει τοῦ κ.
Φ. ΒΟΛΩΝΙΝΗ
Βιολίον
Εἰς τὸ πιάνο ὁ κ.
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Αἰόλου γωνιαίας οἰκίας Κληρ. Μαρίας Κασσιμάτη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Στεφ. Βαφειάδη, Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Σπιτάκια

Ἐχρειάστηκαν πέντε ὁλόκληρα χρόνια, ἀφ' ὅτου μία βραδυά, περνῶντας, τὰ εἶδα ἀρραδιασμένα στὰ στενὰ δρομάκια τους, μὲ γερτοὺς τοὺς τοίχους, σὰν ἀνθρώπους καρτερικὰ σκυμένους, κάτω ἀπὸ ἕνα κτύπημα ποὺ νοιώθουν ἀναπόφευκτο, τὰ μικρὰ ἐκεῖνα σπιτάκια, ποὺ τώρα, σωριάζει τώρα χάμω ἡ σκαπάνη τῆς ἐπιστήμης. Τὰ ἀπομεινάρια τοῦ παληοῦ καιροῦ δίνουν τώρα τὴν θέσι τους σὲ ἄλλα, κάποιου καιροῦ παληώτερου.

Τὰ μικρά, ξυλένια μπαλκόνια τους, τὰ φαρδειὰ χαγιάτια, ποὺ εἶχαν γείρει ἀπ' τὸν καιρό, οἱ τοῖχοι ποὺ εἶχαν δείρει ἡ βροχὲς τῶν χειμώνων, τὰ χορταριασμένα κεραμίδια, δὲν εἶνε πιά, παρὰ τὸ γνωστὸ παληὸ παράδειγμα τοῦ συντακτικοῦ: «Ξύλα, λίθοι, κέραμοι, ἀτάκτως ἐρριμμένα...» Ξύλα, λίθοι, κέραμοι, χωρὶς καμμιὰν ἀνάμνησι καὶ καμμιὰν ἱστορία, χωρὶς κανένα ἀπομεινάρι ἀπὸ τὴν ἑκατόχρονη ζωὴ ποὺ διέρρευσε μέσα τους, χωρὶς τίποτε ἀπὸ τὶς μύριες τραγῳδίες, ποὺ ἐχρησίμευσαν γιὰ σκηνικά, καὶ τὶς ἐλάχιστες κωμῳδίες...

Τὸ μαρμάρινο κεφάλι, ποὺ εἶχαν κάποτε ἐγκολάψει μέσα στὸν τοῖχο, ἐπάνω ἀπ' τὴν ἐξώθυρα, ἕνα κεφάλι ποὺ εἶχαν φθείρει οἱ αἰῶνες καὶ εἶχε καλύψει ἐπανειλημμένως ὁ ἀσβέστης, κεῖται κι' αὐτὸ τώρα, δίπλα στὰ σωριασμένα ὑλικὰ τῆς οἰκοδομῆς. Εἶχε συμμερισθῆ τόσα χρόνια τὴν τύχη τους καὶ τὴν ζωή τους, ποὺ δὲν ἦταν δυνατὸ πιὰ νὰ τὴν χωρισθῇ. Ἡ τσακισμένη μύτη του, ποὺ εἶχαν σπάσει πετροβολῶντας τὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς, τοῦ δίνει κάποιαν ἔκφρασι σκληρή, ἐπάνω ἀπὸ τὰ πέτρινα χείλη, καὶ τὰ μαρμαρένια μάτια, ποὺ μόλις δείχνουν ἀκόμα τὸ ἀνάγλυφο σχῆμα τους, εἶνε προσηλωμένα θαρρεῖς στὴ φύλαξι, τῶν ἄλλων ὑλικῶν ποὺ ἐπιστέφουν.

Ὁ παληὸς κόσμος ἔχει τώρα σβύσει, κι' ὁ ἄλλος ἀργεῖ ἀκόμα νὰ φανῇ. Μέσα στὸ χῶμα ποὺ ἔχουν συσσωρεύσει οἱ αἰῶνες, τὸ τσαπὶ σκάφτει, σκάφτει, ἀνοίγοντας βαθειὲς πληγές. Καμμιὰ φορά, τὰ χώματα ξανακυλοῦν, σὰν νὰ μὴ θέλουν νὰ ἀποκαλύψουν τὸ μυστικό τους, σὰν νὰ θέλουν νὰ προκαλέσουν τὸ πεῖσμα τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ τὸ μυστικὸ εἶνε ἀκόμη κάτω βαθειά, ἕνα μυστικὸ ποὺ δὲν ὑπάρχει ἴσως πιά...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
PATHÉ
εἶνε τὰ τελειότερα εἰς ἀπόδοσιν φωνῆς.
Ζητήσατε νὰ ἰδῆτε τὰ νέα μοντέλλα.
Ἔκθεσις Βουλῆς 6 β
Ἀθῆναι
ΔΕΟ

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΑΥΡΙΟΝ
ΝΤΟΛΟΡΕΣ
ΝΤΕΛ ΡΙΟ
Στὴν ἐφετεινὴ μεγάλη ἐπιτυχία της
ΟΠΩΣ Η ΜΟΙΡΑ
ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ
(EVANGELINE)
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΔΕΟ

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Ἡ δραστηριότης εἶνε μεγάλη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Κοσμᾶν Γκὸλφ, ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ κηπέδου, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ περιπτέρου. Ἐντὸς τοῦ τελευταίου τοποθετεῖται ἠλεκτρικὴ κουζίνα, ἡ ὁποία ἀναγκάζει τὰ μέλη νὰ τρώγουν τὸ Κυριακάτικον των πρόγευμα κρύον, ἐπάνω εἰς τὰ «λίνκς» συνεχίζονται τὰ μὰτς διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν κυπέλων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν γενναιοδωρίαν γνωστῶν φιλάθλων, ἀθορύβως ὅπως ταιριάζει εἰς τὸ εὐγενέστερον τῶν «σπόρ». Τὸν τίτλον τῆς Ἑλληνίδος πρωταθλητρίας καὶ τὸ ἀθλοθετηθὲν ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην ντὲ Ρενιὲ τῆς μικτῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς κύπελλον ἀπεκόμισεν ἡ δὶς Φρόσω Εὐγενίδου, νικήσασα τὴν δίδα Μαζαράκη. Ἀλλὰ τὸ γκὸλφ μᾶς ὑπόσχεται καὶ ἄλλας ἀπολαύσεις—τὴν ἐτησίαν «Τζιμκάνα» μὲ διαφόρους παιδιὰς καὶ... σειρὰν γευμάτων χορευτικῶν—Ὅλα αὐτὰ ὅμως ὅταν ὁ καιρὸς σταθεροποιηθῇ.

* * *

Θὰ ὁμιλήσωμεν καὶ πάλιν διὰ τὴν «ἑορτήν», νὰ προσθέσωμεν, τῆς «Στέγης»; Πρῶτον διότι ἐπαναλαμβάνεται τὴν Πέμπτην βράδυ καὶ δεύτερον διότι εἴδομεν ἕνα ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστάς της, τὸν κ. Ἀντ. Φωκᾶν, εἰς ἕτερον ῥόλον, τὸν ὁποῖον ὑπεδύθη μὲ ὅσην ἐπιτυχίαν καὶ τοὺς τόσους ἄλλους! Τὸν εἴδομεν «Ἀμφιτρύωνα» εἰς τὸ φιλόξενο σπίτι του. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἐν ὅλῃ των τῇ κομψότητι αἱ δύο πρωταγωνίστριαι τῆς βραδυᾶς, ἡ κ. Ναντὶν Τσαλδάρη, ἡ κ. Στ. Πεσμαζόγλου, ἡ κ. Χατζανέστη, ἡ κ. Μεζεβίρη, ἡ κ. Σαρηγιάννη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπαλλῆ, ἡ κ. Γεωργαντᾶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ἐκεῖ ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὴν Πέμπτην τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς δὲν θὰ περιλαμβάνῃ τὴν κωμῳδίαν τοῦ Μεριμέ. Τὸ «Καρὸς» θὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὸ «Καπρὶς» τοῦ Ἀλφρὲντ ντὲ Μυσσέ, μὲ τὰς δίδας Μπραγιὸν καὶ Φαρμάκη, καὶ τὸν κ. Μπόν, ἂν καὶ πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι εἶνε... ἀναντικατάστατον.

Ὁ μπλαζέ

Διὰ τὴν προτομὴν Πάνου Ἀραβαντινοῦ

Κατέθεσαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας Συγγραφέων Βαλαωρίτου 6α:

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν κατάλογος Α' δραχ. 10.050, Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δρ. 10000, Σπυρίδων Λοβέρδος δρ. 2.000, Διονύσιος Λοβέρδος δρ. 2.000, Σ. Σιμιλιάνος δρ. 500, Ν. Λάσκαρης δρ. 200, Α. Παπᾶς ὑπ. Ὑγιεινῆς 300, Μιχαὴλ Τόμπρος δρ. 200, Ἀντώνιος Μπενάκης δρ. 2000, Ι. Πετρίδης Στρατηγὸς δρ. 100, Κ. καὶ Κα Κ. Παπαστράτου δρ. 2000, Μιλτ. Νεγροπόντης δρ. 500, Κων. Ἀθανασιάδης δρ. 500, Ἄννα Τριανταφυλλίδου δρ. 100. Ἐν ὅλῳ δρ. 30.450.

Θέατρα.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου. «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Βεάκη). «Ὁ πατέρας τοῦ Στρίμπεργκ». (Πρώτη).
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ Φακίρης Μιρζᾶ Χὰν μὲ νέον πρόγραμμα.
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχειρήσεις Α. Μακέδου).— «Ἱστορία τῆς Ἀθήνας» τοῦ κ. Μωραϊτίνη.
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Ἑταιρεία Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν). «Μελὸ» τοῦ Μπερνστάϊν.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. Πέτροβιτς—Ντάκοβερ: «Μιὰ γυναῖκα ποὺ δὲν ξεχνᾷ».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Στέλλα Βιολάντη» τοῦ κ. Ξενοπούλου, μὲ τὴν δ. Ἑλένην Παπαδάκη.
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὸ σκάνδαλον τῶν Ἱπποδρομιῶν»
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ζητοῦνται χορεύτριαι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μιὰ φίλη χρυσῆ σὰν καὶ σένα» μὲ τὴν Ἄννυ Ὄντρα.

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ἐμπρὸς ἀεροπόροι».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἡ γυναῖκα ποὺ ἀρέσει».
ΑΡΗΣ. «Ἔρωτες μεσονυκτίου».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ Δίψα τοῦ Χρυσοῦ».
ΒΥΡΩΝ. «Αἱ δύο ὀρφαναί».
ΕΛΛΑΣ. «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ Δυτικὸν Μέτωπον».
ΕΤΟΥΑΛ. Ἡ «Δικηγορίνα».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ὁ πέλεκυς τῆς ἐκδικήσεως».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Σιδηροῦν προσωπεῖον».

Πειραιεύς

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ὁ λοχαγὸς τῆς Φρουρᾶς».
ΧΑΪ—ΛΑΪΦ. (Πειραιῶς). «Μὴ ῥωτᾷς γιατί».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μιὰ νύκτα μιὰ εὐτυχία»

Νέα Βιβλία

Δανειακὴ ἐπιβάρυνσις τῆς Ἑλλάδος

[Τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ζολώτα]

Ὁ καθηγητὴς κ. Jeze μοὶ ἔλεγε ἄλλοτε ὅτι ὑπάρχουν πλεῖστα ὅσα οἰκονομικὰ ἢ δημοσιονομικὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα θὰ προηγοῦντο ἢ θὰ εὕρισκον τὴν λύσιν των, ἐὰν κάθε ἐπιστήμων δὲν ἐδίσταζε νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην του σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως. Ἀτυχῶς ὅμως τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου μας δὲν διέπονται πάντοτε ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν λογικὴν καὶ παρουσιάζουν ἀδοκήτους ἐκπλήξεις. Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν φαινόμενον δὲν προέρχεται πάντοτε ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας· σχετιζόμενον μὲ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐμφανίζεται δὲν ἀσκεῖ πάντοτε τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς κοινωνίας μεθ' οὗ συνδέεται: οἰκονομικαὶ περιπλοκαὶ εὑρίσκουν πολλάκις τὰς λύσεις των ἐκεῖ ὅπου οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ τὰς ἐπιδιώξῃ. Τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος, αἱ στατιστικαὶ καὶ ἄλλαι ἐνδείξεις ἀποτελοῦν βεβαίως δεδομένα ἐπὶ τῶν ὁποίων δικαιοῦται νὰ βασισθῇ ὁ ἐπιστήμων, ἐν τούτοις ὅμως καὶ ἂν ἡ ἐργασία του εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τελεία, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐλπίσῃ ὅτι αἱ προβλέψεις του θὰ πραγματοποιηθοῦν, τὰ ἀποτελέσματα πολλάκις διαψεύδουν τὰ συμπεράσματά του. Αὐτὸς εἶναι ὁ κυριώτερος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον πλεῖστοι ὅσοι ἐπιστήμονες δὲν ἀρέσκονται νὰ διακινδυνεύουν σαφεῖς προβλέψεις.

Ὁ κ. Ζολώτας ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνων, οἵτινες οὐδέποτε ἐδίστασαν νὰ διατυπώσουν ἀνεπιφυλάκτως τὰς γνώμας των. Τὰ βιβλία του συνέβαλον πάντοτε εἰς τὴν ἔρευναν ἐνδιαφερόντων οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἤδη δὲ καὶ ἡ περὶ «Δανειακῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Ἑλλάδος» ἐργασία του ἔρχεται νὰ προικίσῃ τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν συλλογὴν τῶν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων μελετῶν.

* * *

Ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν σελίδες συγκρίσεων, στατιστικῶν καὶ πλῆθος Ἑλληνικῶν καὶ ξένων συγγραμμάτων τὸν κάμνουν νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι: ἐὰν θέλωμεν ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας, πρέπει νὰ καταπαύσῃ ἡ πολιτικὴ τῶν μὴ ἀποδοτικῶν δανείων· συμπέρασμα, τὴν λογικὴν τοῦ ὁποίου ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των καὶ ὅσοι τυχὸν ἀκόμη δὲν συμμερίζονται ἀπολύτως τὴν γνώμην του.

Ὁ κ. Ζολώτας χωρίζει τὰ δάνεια εἰς καταναλωτικά, παραγωγικὰ καὶ ἀμέσως ἀποδοτικά. Ἡ τελευταία διάκρισις τῶν ἀμέσως ἀποδοτικῶν δανείων εἶναι ἀπολύτως ὀρθὴ μετὰ τὴν κατάχρησιν ἡ ὁποία ἐγένετο τοῦ «παραγωγικοῦ» ὅρου τῶν δανείων.

Ἡ δικαιολογία τῆς παραγωγικότητος δὲν λείπει βέβαια ἀπὸ κανένα δάνειον. Διατί π. χ. νὰ μὴ χαρακτηρίσωμεν ὡς παραγωγικὰ καὶ τὰ δάνεια τὰ συναπτόμενα διὰ τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς Δημοσίας ὑγείας, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν προβλέπεται ν' αὐξηθῇ ὄχι μόνον ἡ παραγωγικότης, ἀλλὰ καὶ ἡ φορολογικὴ ἱκανότης τῶν πολιτῶν; Τοιαῦτα δάνεια ἐν τούτοις, μὴ δυνάμενα νὰ ἐξυπηρετηθῶσιν αὐτομάτως, ὡς μὴ ἀμέσως ἀποδοτικά, κάμπτουν τοὺς βεβαρημένους προϋπολογισμοὺς καὶ συχνὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως χειρότερα ἀφ' ὅτι θὰ τὸ κατώρθωνεν ἡ διὰ τοῦ δανείου θεραπευθεῖσα αἰτία. Ἐὰν τὸ πρᾶγμα εἶχεν ἄλλως, οὐδὲν κράτος καὶ οὐδεμία χώρα θὰ ἔπασχε ἀπὸ ἀνεργίαν, ἔλλειψιν στέγης ἢ ὑγιεινὴν περίθαλψιν.

Καθαρῶς καταναλωτικὰ δάνεια ὀνομάζει ὁ κ. καθηγητής, ὅσα δὲν πρόκειται ν' ἀποδώσουν ἀμέσως οὔτε μέρος τοῦ ἀπαιτουμένου χρεωλυσίου· παραγωγικὰ ὅσα πρόκειται νὰ ἐξασφαλίσουν, διὰ τοῦ παρεχομένου ἀνταλλάγματος, μέρος τοῦ βάρους τῆς ἐξυπηρετήσεώς των, ἀποδοτικὰ δὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρόκειται, διὰ τῶν συντελουμένων ἔργων, ν' ἀποφέρουν τοὐλάχιστον ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ ἐτησία των ὑπηρεσία. Εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα περιλαμβάνει καὶ τὰ πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν ἐξωτερικὰ δάνεια, τῶν ὁποίων ἡ ἀποδοτικότης ἐξασφαλίζεται αὐτομάτως.

Ὁ κ. Ζολώτας ἀποδεικνύει ὅτι ἡ δανειακὴ ἐπιβάρυνσις τῆς Ἑλλάδος εἶνε δυσμενεστάτη ἢ τοὐλάχιστον, παραβαλλομένη μὲ οἱανδήποτε ἄλλην χώραν, δυσμενεστέρα. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς Βαλκανικὰς χώρας, συμπεριλαμβανομένων καὶ ὅσων ἐκ τούτων ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς μας, ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὸ μεγαλύτερον δανειακὸν βάρος κατὰ κάτοικον. Τὰ μόνα κράτη τῆς ὑφηλίου τῶν ὁποίων οἱ πολῖται ἀντιμετωπίζουν ἀριθμητικῶς βαρυτέραν ἀναλογίαν εἶναι ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ Γαλλία καὶ τὸ Βέλγιον. Οὐσιαστικῶς ἐν τούτοις ἡ ἀναλογία εἶναι καὶ πάλιν βαρυτέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα, λόγῳ τοῦ ἀσυγκρίτως μικροτέρου πλούτου τῶν κατοίκων της.

Οὐδεμία κατὰ συνέπειαν ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅτι ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν ὄχι μόνον ν' ἀποφύγωμεν οἱανδήποτε νέαν αὔξησιν τοῦ Δημοσίου χρέους, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν ἐκ τούτου ὑφισταμένην ἐπιβάρυνσιν ὀφείλομεν νὰ ἐλαττώσωμεν.

Δὲν ἔχομεν ἐν τούτοις καμμίαν ἀντίρρησιν νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν κ. καθηγητὴν ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀρξαμένων παραγωγικῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐμελετήθη ἤδη—ἔστω καὶ ἀργὰ—ἡ μελλοντικὴ τύχη τῶν ἀποδοθησομένων γαιῶν καὶ ἰδίᾳ ὁ τρόπος τῆς συνεχίσεως τῶν ἔργων. Ἀλλὰ τὸ σημεῖον τοῦτο χρήζει διεξοδικῆς συζητήσεως.

Ὁ συγγραφεὺς καταλήγει μὲ τὸ γενικὸν συμπέρασμα ὅτι: ἐὰν τὸ κράτος θέλῃ ν' ἀποφύγῃ τὴν δημιουργίαν περιπλοκῶν εἰς τὴν Δημοσίαν καὶ Ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ὀφείλει νὰ παύσῃ τὴν σύναψιν δημοσίων δανείων καὶ νὰ εὐνοήσῃ τὴν εἰσροὴν ξένου κεφαλαίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἰδιωτικῶς, διότι ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ἡ ἐξυπηρέτησις αὐτῶν εἶναι ἐξησφαλισμένη. Νομίζομεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ σύστασις αὐτὴ θὰ ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς παραλλήλου τοὐλάχιστον προσπαθείας νὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ ἀπ' εὐθείας τοποθέτησις τῶν Ἑλληνικῶν κεφαλαίων ἐνταῦθα.

Ὁ κ. Ζολώτας δὲν θ' ἀγνοῇ βεβαίως ὅτι ἀπὸ τοῦ 1922 ἐγεννήθη ἡ εὔλογος ἐντύπωσις ὅτι τὸ ξένον κεφάλαιον χαίρει ἐν Ἑλλάδι πλείστων ὅσων πλεονεκτημάτων καὶ ἀπολύτου προστασίας, ἐνῷ τὸ ἰθαγενὲς τοιοῦτον ὑπέστη πραγματικὴν δίωξιν. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξεν ὅτι μέγα μέρος τοῦ ἡμεδαποῦ κεφαλαίου παρακατατίθεται εἰς ξένους τραπεζίτας καὶ ἐπιχειρηματίας μὲ χαμηλὰ ἐπιτόκια, οὗτοι δὲ μᾶς τὸ δανείζουν μὲ ἐπαχθεστάτους ὅρους. Τὸ Ἑλληνικὸν κεφάλαιον πληρώνει κατὰ συνέπειαν βαρύτατα ἀσφάλιστρα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν μᾶλλον ἀδικαιολόγητον καὶ ἄσκοπον διαρροὴν μεγάλου μέρους τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ παρατήρησις αὐτή, ὡς καὶ τινες διαφοραὶ ἀντιλήψεων, ὡς πρὸς τὰ δεδομένα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ κ. καθηγητής, δὲν δύνανται νὰ ἐπηρεάσουν δυσμενῶς τὴν κρίσιν καὶ ὅσων ἀκόμη συμμερίζονται τὰς σκέψεις μας, ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῆς μελέτης τοῦ κ. Ζολώτα ἢ τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα καταλήγει οὗτος καὶ τὰ ὁποῖα συμμεριζόμεθα ἀπολύτως.

Ὑπάρχουν βεβαίως πλεῖστοι ὅσοι τρόποι ἐξευρέσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τῆς φορολογικῆς καὶ δανειακῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ λογαριασμῶν μας. Μολονότι δὲ αἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας μεταχειρίζεται ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἀπολύτως ἐπιστημονικαί, δὲν δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν πάντοτε μὲ τὰς σκέψεις του.

Ὁ κ. καθηγητὴς στηριζόμενος, φέρ' εἰπεῖν, ἐπὶ τῆς φυσικῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας καὶ λόγῳ κανονικῆς προόδου ὑπολογίζει εἰς αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ τὴν αὔξησιν ταύτην προσδιορίζει εἰς 15.8 0)00. Ἡ ἀρχὴ εἶναι ὀρθή, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων ἐξάγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ 1927 μέχρι σήμερον δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίζωμεν ἐπὶ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐφ' ὅσον εἶναι φανερὸν ὅτι, λόγῳ τῆς κρίσεως καὶ τῶν θεομηνιῶν, καὶ ἡ καθαρὰ ἀπόδοσις τῆς παραγωγῆς ἠλαττώθη καὶ τὰ ἐμπορικὰ κέρδη, αἱ πρόσοδοι ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ ἡ μισθωτικὴ ἀξία τῶν ἀκινήτων αἰσθητῶς ἐμειώθησαν ἔκτοτε.

Εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ λογαριασμῶν μας, τὸ ὁποῖον εὑρίσκει ἐλλειμματικὸν ὁ κ. Ζολώτας κατὰ 326 ἑκατ. φράγκων χρυσῶν, οὐδὲν ἔχομεν ν' ἀντείπωμεν. Δὲν νομίζομεν ὅμως ὅτι τὸ ἐμπορικόν μας ἰσοζύγιον θὰ καταστῇ ἐνεργητικόν, ὡς φαίνεται νὰ πιστεύῃ, καὶ ἐὰν ἀκόμη παύσῃ ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμός. Διότι ἡ παθητικότης αὐτὴ ὀφείλεται, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς πράγματα πρώτης ἀνάγκης καὶ πρώτας ὕλας, τὰς ὁποίας εἴμεθα ὁπωσδήποτε ἠναγκασμένοι νὰ εἰσάγωμεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὥστε καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῶν μὴ ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων εἰδῶν πολυτελείας ἐλαττωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν ὅριον καὶ πάλιν ἡ παθητικότης τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου, μολονότι βελτιωμένη, θὰ παραμείνῃ. Τοῦτο βεβαίως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν πλῆρες ἰσοζύγιον τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ λογαριασμῶν μας. Ἐὰν ἀκολουθήσωμεν συνετὴν παραγωγικὴν καὶ δασμολογικὴν πολιτικήν, ἐὰν μεριμνήσωμεν περὶ τοῦ συμφερωτέρου διακανονισμοῦ τοῦ Δημοσίου μας χρέους, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, καὶ διὰ τῆς φυσικῆς προαγωγῆς τῶν ἀδήλων πόρων τῆς χώρας, θὰ ἐπιτύχωμεν ἀσφαλῶς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα.

Ἀναγινώσκων τις τὸ τελευταῖον βιβλίον τοῦ κ. Ζολώτα αἰσθάνεται πραγματικὴν ἱκανοποίησιν ὄχι μόνον διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ τὴν κατηγορηματικότητα μεθ' ἧς στηρίζει, ἐπὶ ἐπιστημονικῶν δεδομένων, τὰ συμπεράσματά του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συμβολὴν τὴν ὁποίαν ἡ μελέτη του θὰ δώσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὸ ὅλον ζήτημα τοῦ Δημοσίου μας χρέους, τὸ ὁποῖον μετ' οὐ πολὺ θὰ τεθῇ ἐπὶ τάπητος.

ΓΕΩΡΓ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Συναυλίαι

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν δίδεται αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἀκριβῶς ἡ συναυλία τῆς δνίδος Καίτης Ἀνδρεάδου. Εἰς τὸ πιάνο ὁ κ. Μητρόπουλος. Τὸ πρόγραμμα πολὺ ἐνδιαφέρον.

Ἱπποδρομιακά

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ πώλησις τῶν δελτίων τοῦ προσθέτου ἀμοιβαίου στοιχήματος — σουΐπστέϊκ —Ὡς προβλέπεται ἡ διάθεσις αὐτῶν θὰ εἶνε μεγάλη, διότι ἐστάλησαν πρὸς πώλησιν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τὰς 35 χιλιάδας δελτία.

Ἐκ τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν διεγράφησαν οἱ κάτωθι ἵπποι: Ἀπὸ τὴν δευτέραν ἱπποδρομίαν ὁ Τυχερός, ἀπὸ τὴν πέμπτην ἡ Κάντρυ Γκὲρλ καὶ ἀπὸ τὴν ἕκτην ὁ Σαρλό.

Διεθνὴς Ἔκθεσις

Κατ' ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, τὴν 30 Μαΐου ἀνοίγει τὰς πύλας της εἰς Λουμπιάναν Διεθνὴς Ἔκθεσις, ἥτις θὰ διαρκέσῃ μέχρις 8ης Ἰουνίου.

—Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐπίσης πρὸς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ἀπὸ 20 μέχρι 25 Ἰουλίου θέλει ὀργανωθῇ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀποικιακῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων καὶ Διεθνὴς Ἔκθεσις γεωργικῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν ἁλιείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλήθη νὰ μετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλάς.

Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἱστορίας τῆς Ἰατρικῆς ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν 7 μ.μ. θὰ γίνουν αἱ κάτωθι ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις: 1) Ἐμμ. Λαμπαδαρίου «Ἡ παιδολογία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις», 2) τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Μ. Καρζῆ «Τὸ ράδιον, ἡ ἱστορία τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ», 3) τοῦ κ. Καρδαμάτη «Ὁ ὁρισμὸς τῆς ἑλονοσίας κατὰ τὰς παλαιὰς καὶ νέας θεωρίας, 4) τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Κούζη «Τὸ περὶ σταθμῶν σημείωμα τοῦ Ἀντ. Πυροπούλου κατὰ χειρόγραφον τῆς ἐν Ἄθῳ Μονῆς Ἰβήρων».

Ἑορταί

Ἡ «Ἕνωσις τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν Πειραιῶς» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ὅπως ἀναπολήσῃ τὸ Κοινὸν τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν τὰς ὡραίας ἑορτὰς τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας Ἑλλάδος, δίδει σήμερον τὴν 4ην μ.μ. καλλιτεχνικὴν ἑορτὴν ἐν τῷ Ποδηλατοδρομίῳ Νέου Φαλήρου, καθ' ἣν θὰ μετάσχουσι τετρακόσιαι (400) νεάνιδες καὶ ἑκατὸν νέοι τοῦ Πειραιῶς, οἵτινες μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας Ἑλλάδος θὰ ἀναπαραστήσωσι κατὰ τρόπον φαντασμαγορικὸν διὰ χορῶν, πλαστικῶν εἰκόνων καὶ θεαματικῶν συνδυασμῶν τὰ ταλέντα τῆς ἑλληνικῆς Φυλῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Θεατρικά

Ἀναχωρεῖ διὰ Μυτιλήνην ἡ δνὶς Ἀγγελικὴ Κοτσάλη, προσκληθεῖσα νὰ δώσῃ ἐκεῖ μίαν καλλιτεχνικὴν ἑσπερίδα.

—«Ἰσταμπολντά» εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου ἑλληνικοῦ ἔργου, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ «Λαϊκὸ Θέατρο» στὸ Παγκράτι κάμνει ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του τὴν ἐρχομένην Πέμπτην 14 Μαΐου.

—Ὁ συγγραφεύς του κρύπτεται ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἰωνικός». Πρόκειται δὲ περὶ ἔργου, τὸ ὁποῖον, καθὼς λέγεται, θὰ ἀποτελέσῃ θεατρικὸν γεγονός.

—Εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἀρχίζει τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἡ ὀπερέττα Δράμαλη μὲ τὴν νέαν ὀπερέτταν—ρεβὺ τῶν κ.κ. Συλβίου καὶ Καρακάση «Βενζίνα, παρακαλῶ».

—Πρωταγωνιστοῦν ὁ κ. Δράμαλης, ἡ κ. Χαντᾶ, οἱ κ.κ. Μαλλιαγρός, Πατρίκιος, Χρυσομάλλης, ἡ κ. Ντενὶς Κωνστῦ, ἡ κ. Λέλα Σταματοπούλου (Πατρικίου) καὶ ἡ κ. Ζαφειρίου.

—Μεγάλαι προετοιμασίαι γίνονται γιὰ τὴν νέαν ἐπιθεώρησιν «Ὅλα μέσα» ποὺ θ' ἀνεβασθῇ στοῦ «Λαοῦ».

Διαλέξεις

Σήμερον Κυριακὴν θὰ ὁμιλήσῃ στὰς 6 μ.μ. στὸ Γειτονικὸ Κέντρο, ὁδὸς Τριῶν Ἱεραρχῶν 52, τέρμα τράμ 9, ὁ κ. Μακρῆς, ἰατρός, μὲ θέμα «Θρησκεία καὶ Οἰκογένεια».

—Τὴν προσεχῆ Τρίτην 12ην τρέχοντος καὶ ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ διαλέξεων τῆς Πανεπιστημ. Λέσχης (Πειραιῶς 29) ὁ κύριος Γεώργιος Σωτήρχος (δικηγόρος) μὲ θέμα «Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς διὰ τὰς Γαλλικὰς Νομικὰς Σχολάς». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Ὁ κ. Ἰωάν. Γ. Ἀρνέλλος, αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 6 μ.μ. καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν, σήμερον θὰ δώσῃ διάλεξιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας μὲ θέμα «Περὶ τοῦ Ἀϊνστάϊν ἀπὸ φιλοσοφικῆς ἀπόψεως». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Τὴν προσεχῆ Πέμπτην καὶ ὥραν 7ην μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐσπεραντικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἑλλάδος (Στοὰ Φέξη 3ον πάτωμα ἀριθ. 138) θὰ γίνῃ ἐναρκτήριος ὁμιλία καὶ εἰσαγωγικὸν μάθημα διὰ τὴν Διεθνῆ βοηθητικὴν γλῶσσαν «Ἐσπεράντο». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Τὴν προσεχῆ Τρίτην, 12ην Μαΐου, καὶ ὥραν 7.30 μ. μ. ὁ κ. Χρυσάφης, διευθυντὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (Πανεπιστημίου καὶ Ὁμήρου) μὲ θέμα «Τὰ χειμερινὰ Σπόρ». Ἡ διάλεξις θὰ συνοδεύηται μὲ προβολὰς φωτεινῶν εἰκόνων ἑλληνικῶν καὶ ξένων βουνῶν. Θὰ γίνῃ δὲ κατόπιν καὶ ἡ ἀπονομὴ τοῦ ἀθλοθετηθέντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε. Ο. Σ. κ. Σπήλιου Ἀγαπητοῦ κυπέλλου τακτικότητος εἰς τὰς ὀρειβασίας τοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν.

Παιδικαὶ παραστάσεις τοῦ Συνδέσμου

Σήμερον τὸ πρωῒ στὰς 10 στὸ «Ἀττικὸν» ἡ συνηθισμένη παράστασις τοῦ Συνδέσμου Παιδικῶν Κινηματογράφων. Θὰ προβληθοῦν δύο νέαι ἐκπαιδευτικαὶ ταινίαι, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ μία παρμένη στὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Ζουβιζὺ τῆς Γαλλίας εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Ἐπὶ πλέον θὰ προβληθοῦν τρεῖς νέαι δίπρακτοι κωμῳδίαι. Ἐπίσης θὰ προβληθῇ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ταινία μὲ τὰ κοστούμια τῆς Βαλκανικῆς ἐκθέσεως.

Ἐπιστημονικαὶ ἐκδόσεις

Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παβίας δημοσιεύει εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος μίαν νέαν ἐργασίαν τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Δερτιλῆ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ φορολογία ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δαπάνης». Ὁ κ. Δερτιλῆς πραγματεύεται περὶ τῆς κρίσεως τοῦ προσωπικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἔν τε τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ πράξει καὶ φέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς φορολογίας τοῦ καταναλισκομένου εἰσοδήματος καὶ τῆς τελευταίας μεταρρυθμίσεως παρ' ἡμῖν τοῦ συνθετικοῦ φόρου. Ὁ διάσημος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παβίας Griziotti, ὅστις κάμνει πρόλογον, κρίνει τὴν ἐργασίαν ὡς λίαν ἐνδιαφέρουσαν διὰ τὴν ἰταλικὴν δημοσιονομικὴν φιλολογίαν.

Ἐκδόσεις.

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ χθὲς τὸ δεύτερον τεῦχος τοῦ κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ τὸ «Παρλάν», τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει σημαντικὰς βελτιώσεις ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ πρῶτον. Κοσμεῖται μὲ θαυμασίαν ὀκτάχρωμον εἰκόνα τοῦ Ραμὸν Νοβάρρο καὶ περιέχει πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην.

Ἐξεδόθη τὸ νέον τεῦχος τοῦ γραμματοσημολογικοῦ περιοδικοῦ «Φιλοτέλεια» μὲ ὕλην ἐνδιαφέρουσαν ἐξαιρετικὰ τοὺς συλλέκτας γραμματοσήμων.

—Μὲ εὐρωπαϊκὴν ἐμφάνισιν, πλούσιον εἰς μοδέλα φορεμάτων καὶ σχέδια κεντημάτων, μὲ ὕλην ἐνδιαφέρουσαν καὶ μουσικὴν ἕνα ταγκό, ἐκυκλοφόρησε τὸ περιοδικὸν μόδας «Τὸ Ἄριστον».

Ὁ Διευθυντὴς Χειροῦργος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ δέχεται εἰς τὴν κατοικίαν του, ὁδὸς Κριεζώτου 12 καθ' ἑκάστην 4—5 μ.μ. Τηλ. 7.89.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Βασ. Βλαχαντώνης, ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ δνὶς Μαρία Μαρκοπούλου ἀρραβωνίσθησαν ἐν Καλάμαις.

Η. Κ., Παν. καὶ Στ. Μπ.

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Δημήτριος Δουκᾶς, ἔμπορος, ἀνεδέξατο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ κ. Σάββα Σ... ροπούλου, ὀνομάσας αὐτὸ Βασίλειον. Εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὸν ἀνάδοχον εὐχόμαι νὰ τοὺς ζήσῃ.

Α. Χατζηνικολ...

Νέος Ἐπιστήμων

Τὸν λαβόντα τὸ δίπλωμα τῆς ἰατρικῆς, ἀγαπητὸν φίλον κ. Π... Σφετικόπουλον συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

Πένθη

Ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου Μιχαὴλ Μ. Πα... θενιάδου, ἰατροῦ, ἐκ Νισύρου τῆς Δωδεκανήσου, ἐγκατεστημένου ἐν Κῷ, ἐπισυμβάντα χθὲς ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ «Ὁ Εὐαγγελισμός».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10—5—1931

Οἱ τεθλιμμένοι

Σύζυγος, τέκνα, ἀδελφή, ἀνεψ... καὶ λοιποὶ συγγενεῖς

Ἰατροί

Ὁ ἰατρὸς Β. ΚΕΛΕΜΕΝΗΣ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου Ἀκαδημίας 41. Τοὺς ἀπόρους δωρεάν, Εὐριπίδου 14.

— Ἡλιο—θαλασσο—θεραπευτήριον ἐν ΓΛΥΦΑΔΙ ἰατροῦ Α. ΛΙΟΥ... (Ἀθῆναι. Ζαΐμη 20. 4—6 μ. μ.)

—ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ - ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ θεραπεύονται παρὰ τοῦ ἰατροῦ κ. ...ριλάου Ι. ΚΑΜΑΡΙΩΤΗ, ἐπὶ μακρὸν ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ἐκπαιδευθέντος εἰς τὰ Ν)μεῖα Necker, St Louis καὶ Εἰδικὸν Ἠλεκτροθεραπευτήριον, δέχεται ἀπὸ 9—1 π.μ. καὶ 4—8 1/2 μ. μ., ΓΕΡΑΝΙΟΥ 17α (Ὁμόνοια).

ΚΑΡΑΜΠΟΛΑ

Ὁ Ζαχόπουλος τῆς πρώην ...ειτούρας, οἱ Ριζόπουλος καὶ Καλ... ...σης τῆς περυσινῆς καὶ ὁ Ἠλιόπουλος τοῦ Φωνογράφου ἐφέτος εἰς παρουσιάζουν ἀπὸ σκηνῆς τοῦ θεάτρου Θησείου «Ἔντεν» μὲ τὰ καλύτερα στοιχεῖα τοῦ ἐλαφροῦ μουσικοῦ μας θεάτρου τὰς κ.κ. Δαουτ... ρίι, Στέλλαν Χριστοφορίδου, Νέλλην Ροζιέν, Μ. Ἰωαννίδου καὶ τοὺς κ. Κοντογιάννην, Χριστοφορίδην, Μύλλερ, Δώρην, Καλουτᾶν, Χριστοφὴν τὴν νέαν των ἐφετεινὴν ἐπιθεώρησιν «Καραμπόλα». Μπαλέτο πλῆρες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν πρώην μπαλαρίναν Ἴρμα Τσέχ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΝ

δικηγόρον

θανόντα ἐκηδεύσαμεν ἐν Ναυπλίῳ τὴν 5ην τρέχοντος μηνός.

Ἡ σύζυγος Βασιλικὴ Δ. Σκαλιστήρη. Αἱ οἰκογένειαι Ν. Πεβίλα, Μιλτ. Μουτζουρίδου, Ἀριστείδου Μεντζελοπούλου, Βασιλ. Μαμμωνᾶ, Μεντζελοπούλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑποστὰς προσφάτως ἐν τῷ Πολυϊατρείῳ Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν ἐπιτυχῆ ἐγχείρησιν ἐξαγωγῆς νεφροῦ ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου χειρούργου ἰατροῦ κ. Σταματίου Δομβέρδου, θεωρῶ ἱερὰν ὑποχρέωσίν μου νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀνωτέρω ἰατρόν, ἀποτελοῦντα πραγματικὴν τιμὴν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ὡς καὶ πρὸς τὸν στοργικὸν πρὸς ἅπαντας τὰς ἀσθενεῖς διευθυντὴν τοῦ ἱδρύματος κ. Δημ. Λεβαντῖνον, ὡς καὶ τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς ὅλον τὸ ἰατρικὸν καὶ νοσοκομειακὸν προσωπικὸν καὶ νὰ διακηρύξω τὸν ἐνθουσιασμόν μου διὰ τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς τοιούτου φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος παρέχοντος τὴν πολύτιμον προστασίαν του εἰς πάντα πολίτην ἔχοντα ἀνάγκην αὐτοῦ.

ΜΙΧΑΗΛ Η. ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ
Ἀθήνῃσι τῇ 5)5)31

τί γλῶσσα τοὺς ἐμιλοῦσε, σ' ἐκείνην ὅπου διηγεῖται τὰ ὅσα εἶπε κ' ἔκαμε μαζί τους, ἢ μὴν εἶχε καὶ αὐτὸς διερμηνευτάδες γιὰ νὰ τοὺς ξηγοῦν ὅσα τοὺς παράγγελνε καὶ ὅσα χρειάζονταν νὰ τοὺς διορίσῃ μέσα στὶς μάχες;»

Ἔπειτα σατυρίζει τὸν ἰσχυρισμὸ πὼς ἡ ἁπλῆ μας γλῶσσα δὲν ἐπαρκεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκφράσεως:

«Λὲν οἱ μακαρονιστάδες χαμογελῶντας σ' αὐτά· ἔχεις δίκιο μά ἐκεῖνοι ἤξεραν ὅλα τὰ Ἑλληνικά, καὶ τοὺς ἐκαταλάβαιναν· πολὺ καλὰ ἀφεντάδες μου, μὰ δὲν ἠμποροῦμε κ' ἐμεῖς χωρὶς τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα νὰ καταλαβαινόμαστε, μὲ τὴ γλῶσσα τοῦ καιροῦ μας; Ὄχι μοῦ ἀποκρίνονται. Γιατὶ ἂν δὲν ξέρωμε τὰ Ἑλληνικά, δὲν εἶναι τρόπος νὰ μιλήσωμε γιὰ ἐπιστῆμες καὶ τέχνες καὶ χωρὶς αὐτὴ τὴ γλῶσσα καμμιὰ ἰδέα φιλοσοφικὴ δὲν μπορεῖ νὰ ξηγηθῇ καθὼς πρέπει. Σωστὸς λογαριασμός! Ὅλα λοιπὸν τὰ ἔθνη, ὅπου δὲν ἔμαθαν τὰ Ἑλληνικά, ἢ δὲν τὰ ξέρουν, οὔτε ἐπιστῆμες καὶ τέχνες μποροῦν νὰ ἔχουν, οὔτε ξέρουν νὰ φιλοσοφήσουν;» Εἰς ἄτοπον ἀπαγωγή.

Ὑποστηρίζει πὼς ἡ ἁπλῆ μας γλῶσσα ἔχει ἄπειρον πλοῦτο λεκτικὸ καὶ φραστικό. Ὅτι ἡ νέα Ἑλληνικὴ ἔχει δύναμι ποῦ ἡ παλιὰ δὲν τὴν εἶχε:

«Ἂς πάρωμε μιὰ λέξι γιὰ περιέργεια νὰ ἰδοῦμε πόσα σημαινόμενα μποροῦμε νὰ τῆς δώκομε: Ποδάρι, ποδαράκι, ποδαρόπουλο, πόδι, ποδόπουλο· πόδαρος, ποδάρα, ποδαρούκλα, ποδαρόνα· ποδαροῦσα, καλοπόδαρος, πλατυπόδαρος, ἀσχημοπόδαρος, ὀρθοπόδαρος, στραβοπόδαρος, στεγνοπόδαρος, στενοπόδαρος, χοντροπόδαρος, λιανοπόδαρος, ποδαρᾶς, μακρυπόδαρος, κοντοπόδαρος.... Χρειάζεται νὰ μελετήσωμε τὴ γλῶσσα μας γιὰ νὰ τὴ γνωρίσωμε ἀπὸ σιμώτερα».

Ὁ Ψαλλίδας τοῦ ζητάει γραμματικὴ τῆς ἁπλῆς κι ὁ Βηλαρᾶς θυμώνει. Πῶς; «Γραμματικὴ στὴ γλῶσσα μας;.... Οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐθαύμασαν καὶ θαυμάζουν ὅλα τὰ ἔθνη καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἴσως τὴν ἐξαίρετη ἐνδεχόμενη γλῶσσα, τὴ γλῶσσα ποῦ ἐμεταχειρίστηκαν οἱ ἴδιοι θεοὶ στὸν Ὄλυμπο γιὰ νὰ κυβερνήσουν τὴν οἰκουμένη, οἱ Ἕλληνες στὸν καιρὸ ὅπου περσότερο ἤκμαζεν ἡ γλῶσσα τους δὲν εἶχαν στοχαστῇ ποτὲ νὰ κάνουν γραμματική. «Ὁ Ἡσίοδος συνέγραψε τὴ Γενεαλογία τῶν θεῶν καὶ ἐδίδασκε τὴ γεωργία μὲ μόνη τὴν ὑπαγόρεψη τῶν Μουσῶν καὶ χωρὶς γραμματική. Ὁ Ὅμηρος ἔψαλλε τ' ἀνδραγαθήματα τῶν ἡρώων καὶ τὴν ὀργὴ τοῦ Ἀχιλλέα χωρὶς γραμματική. Καὶ χωρὶς γραμματικὴ αὐτὸ τὸ ὑπεράνθρωπο πνεῦμα ἐδυνήθη νὰ καταστήσῃ τὰ ποιήματά του πηγὴν ἀνεξάντλητη γιὰ τοὺς νομοθέτες, γιὰ τοὺς Ἀρχιστρατήγους, γιὰ τοὺς ἐπιστήμονες καὶ τεχνίτες σὲ τρόπον ὅπου τὰ ἀριστουργήματα στὶς λαμπρὲς ἡμέρες τῆς Ἑλλάδος ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνων, ὅπου εἶχαν διδαχτῇ τὰ ποιήματα τοῦ Ὁμήρου... Οἱ Λατῖνοι ὅταν ἔγραφεν ὁ Κικέρωνας, ἢ ἐποιηματουργοῦσεν ἕνας Βιργίλιος εἶχαν γραμματική; Ἤ μήπως εἶχαν γραμματικὴ στὸν καιρὸ τοῦ Βοκκάκιου καὶ τοῦ Τάσσου; Μήπως εἶχαν οἱ Φραντζέζοι τῶν παλαιοτέρων αἰώνων; Ἡ νέα Ἑλληνικὴ «δὲν ἐσχηματίσθηκε» ἀκόμη καλὰ-καλά. Κάτι περισσότερο: Δὲν ἄρχισε νὰ σχηματίζεται. Ἕως τώρα οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ μεταφρασταὶ μακαρονίζανε. Γιατὶ λοιπὸν ζητοῦμε πρὶν τῆς ὥρας γραμματική;»

Κατὰ τὴ γνώμη τοῦ Βηλαρᾶ οἱ συγγραφεῖς πρέπει ν' ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι νὰ γράψουν ὅπως ὁ καθένας μιλάει. Καὶ ἀφοῦ γράψουν πολλοί, τότε ἡ γλῶσσα θὰ πάρῃ μόνη της τὸ σχηματισμό — ἡ κοινὴ γραμματικὴ θὰ προκύψῃ αὐτόματη. «Ἡ γραμματικὴ κανονίζοντας μιὰ γλῶσσα στὴν ἀρχή της τὴν περιορίζει». Ὄχι μόνο στὴν ἐποχὴ τοῦ Βηλαρᾶ, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ σήμερα — ἴσως πολὺ περισσότερο σήμερα εἶναι δύσκολο νὰ ποῦμε πὼς ἦρθεν ἡ ὥρα νὰ συντάξωμε γραμματικὴ τῆς γραπτῆς....

⁂

Σὲ κάποιο ἄλλο γράμμα πρὸς τὸν Ψαλλίδα —γιὰ τὸν ὁποῖον τύπωσε μιὰ μελέτη τώρα τελευταῖα ὁ φιλόπονος ἱστοριοδίφης Φάνης Μιχαλόπουλος— διαβιβάζοντας τ' «ἀντιπροσκυνήματά» του πρὸς τὸν Ἀθανάσιο Χριστόπουλο (1815) λέει πὼς ἔπαψε πιὰ νὰ στιχουργῇ, ἡ φωτιὰ τῆς νιότης του ἔσβυσε κ' ἐκρέμασε τ' ἄρματα στὸ ναὸ τοῦ Ἀπόλλωνα. Στὴ γεροντική του (;) φαντασία δὲν ἔβρισκε ἄλλο ἀπὸ θράκα κι αὐτὴ «χλιὰ κι ὄχι καυτή». Ἂς μὴ τοῦ κατηγοράῃ ὅμως ὁ νέος Ἀνακρέων τὸ ἰδίωμα τῆς πατρίδας του: Ἡ πολιτικὴ διάλεκτος τοῦ Χριστοπούλου δὲν εἶναι δὰ μὲ τὸ μέλι ζυμωμένη. Ἡ Ἠπειρώτικη δὲν ἔχει λιγώτερα δικαιώματα ζωῆς. Ἔπειτα μιλῶντας Ἠπειρώτικα γίνεται κατανοητὸς σ' ὅλη τὴ Ρούμελη καὶ τὸ Μοριά: Ἡ νέα κοινὴ γλῶσσα θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὸ μεγάλο αὐτὸ Ἑλλαδικὸ κορμί.

Γράφοντας πρὸς κάποιον Χωραφᾶ (;) χτυπάει τὴν πρόληψι τοῦ ψευτοαττικισμοῦ καὶ καταστρώνει σύστημα Ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Τὸ γένος, λέει, χρειάζεται «σκολειὰ ταχτικὰ δυὸ λογιῶν». Στὰ κατώτερα πρέπει τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ πέντε χρόνια ὡς τὰ δώδεκα νὰ μαθαίνουν προτοῦ νὰ διαβάζουν τὴ γλῶσσα τους καλά, καὶ νὰ τὴ γράφουν σωστά, καὶ νὰ τὴν προφέρουν σωστὰ καὶ νὰ τὴν ἀπομαθαίνουν μὲ τὸ ταχτικὸ ὀνομαστικὸ λεξικὸ ὅλων τῶν κοινῶν καὶ μερικῶν λέξεων· νὰ τοὺς ἑρμηνεύονται οἱ τεχνικὲς λέξεις τῆς γραμματικῆς γιὰ νὰ ξεχωρίζουν τὰ ὀνόματα, τὰ ῥήματα καὶ τὰ ἐπίλοιπα· καὶ νὰ τοὺς ἐξηγῆται ποιὰ εἶναι ἡ φυσικὴ σημασία κάθε λέξεως, καὶ ποιὰ ἡ μεταφορική. Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ φράσις καὶ τί δύναμι ἔχουν στὴ γλῶσσα οἱ φράσεις. Νὰ γυμνάζονται στὴν καλλιγραφία. Νὰ μαθαίνουν τὴ μικρὴ ἱερὰ κατήχησι κ.τ.λ. τὴ γεωγραφία τοῦ «βασιλείου μας», τὴν ἀριθμητική, τὴν ἱστορία τοῦ γένους μας καὶ τὴ χριστιανικὴ ἠθική. Καὶ ὅλα τοῦτα τὰ μαθήματα νὰ εἶναι γραμμένα στὴ γλῶσσα τῶν παιδιῶν τὴ μητρικὴ καὶ φυσική τους, ὅπου τὴν πρωτομάθαν μὲ τὸ γάλα τῆς μάνας τους.... Ὅσα παιδιὰ ἔχουν τὸν τρόπο νὰ ἐξακολουθήσουν τὴ μάθησι θὰ περνοῦν στ' ἀνώτερα σκολειὰ εἰς τὰ ὁποῖα θὰ παραδίδωνται Λογική, μεταφυσική, ἠθική, Ἄλγεβρα, Γεωμετρία, Τριγωνομετρία, Κωνικὲς τομὲς κ.τ.λ., ἡ Παλιὰ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ Λατινική, ἡ Ἰταλική, ἡ Φραντζέζικη, τὸ «πραματευτάρικο σύστημα» κατὰ πλάτος, ἡ Κριτικὴ γενικὴ Ἱστορία, ἡ φυσική, πολιτικὴ καὶ μαθηματικὴ γεωγραφία... Καὶ τοῦτο ὅλα τὰ μαθήματα νὰ τὰ τελειώνουν οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τὰ δώδεκα χρόνια ὡς τὰ εἴκοσι καὶ ὅλα νὰ εἶναι στὴν τωρινὴ μας φυσικὴ γλῶσσα....

Οἱ τέχνες, ὑποστηρίζει στὴν ἴδια ἐπιστολὴ ὁ Βηλαρᾶς (1820 12 τοῦ Μαρτιοῦ ἀπὸ τὴ Βοστίτσα) ποὺ μποροῦν «νὰ εὐτυχήσουν τὸ γένος μας κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ἡ Μηχανική, ἡ Τεκτονική, ἡ Γεωργική, ἡ Χρυσοχοΐα, ἡ Ὑφαντική, ἡ Χαλκευτικὴ καὶ ἡ ζωγραφική. Καὶ οἱ τέχνες αὐτὲς θὰ μποροῦσαν νὰ μποῦν στὸ γένος μας ἂν ἤθελαν οἱ πλούσιοι νὰ στείλουν νέους στὴ Γαλλία καὶ τὴν Ἰταλία νὰ σπουδάσουν στὰ βασιλικὰ ἀργαστήρια καὶ γυρίζοντας στὴν Ἑλλάδα νὰ τὶς διδάξουν. Ἀλλὰ οἱ πλούσιοι ματαιοπονοῦν. Βοηθοῦν τὴν ἔκδοσι σχολαστικῶν βιβλίων, συσταίνουν σκολειὰ ἄχρηστα. «Στὴν ξακουστὴ Ἀθήνα εἶναι ἕνας κουτσοδάσκαλος (τὸν εἶδα φίλε μου καὶ ἐλυπήθηκα κατάκαρδα) ὅπου παραδίδει τὸ τέταρτο τοῦ Γαζῆ καὶ τὰ συγκείμενά του καὶ καταξοδεύει τὸν καιρὸ τῶν νέων ὀχτὼ καὶ δέκα χρόνους καὶ βγαίνουν οἱ μαθητάδες του (τὰ ἀρχοντόπουλα τῶν Ἀθηναίων) ἀπὸ τοῦτο τὸ σκολειὸ ἀμαθέστεροι ἀπὸ πρῶτα».

Ὀπαδὸς τῆς Φωνητικῆς Ὀρθογραφίας ἔδωκε πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς καταργήσεως τόνων καὶ πνευμάτων, τῆς ἐλαττώσεως τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου (σὲ 23), τῆς γραφῆς τῶν διφθόγγων «αυ», «ευ»=«αφ», «εφ». Χτύπησε τὴν ἐξώδερμη κ' ἐπιπόλαιη ἀρχαιολατρεία κ' ἐζήτησε νὰ μᾶς πλησιάσῃ πρὸς τὸ ἀρχαῖο πνεῦμα μεταφράζοντας τοὺς κλασσικούς. Σὲ κάποια ἐπιστολή του ὑπόσχεται στὸν Ψαλλίδα τὴ μετάφρασι τοῦ Ξενοφῶντος. Δὲν ἐπρόφτασε νὰ τὴν κάμῃ: Πέθανε στὰ 1823, μόλις 52 χρονῶν: Ἀλλὰ τὸ παράδειγμά του καρπισε: «Ὅλοι ἐμεῖς οἱ ὀπαδοὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ γραπτοῦ λόγου εἴμαστε μαθηταί του — μέσῳ τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Ψυχάρη, τῶν ὁποίων ὑπῆρξε διδάσκαλος φωτισμένος:

«Ὁ φωτισμὸς δὲν κρέμεται ἀπὸ τούτη ἢ ἐκείνη τὴ γλῶσσα. Χρειάζεται ἀπὸ μιὰ σὲ κάθε γένος γιὰ νὰ γρικιέται. Κι αὐτὸ τὸ μέσο τὸ ἐχάρισε ἡ προνοητικὴ σοφία τοῦ Πλάστη σ' ὅλες τὶς φυλὲς τῶν ἀνθρώπων» ἀκόμη καὶ στοὺς νέους Ἕλληνας «γιὰ νὰ βοηθοῦνται στὲς λογιαστές των καὶ πολυάριθμες χρεῖες»....

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Υ. Γ. Ὁ κ. Βλαχογιάννης κι ἄλλοι προτείνουν τὴ γραφὴ Βιλλαρᾶς. Ἴσως ἔχουν δίκιο. Ἀλλὰ προτίμησα ν' ἀκολουθήσω τὴν καθιερωμένη γραφή. Μὴ κίνει τὰ....κακῶς κείμενα.

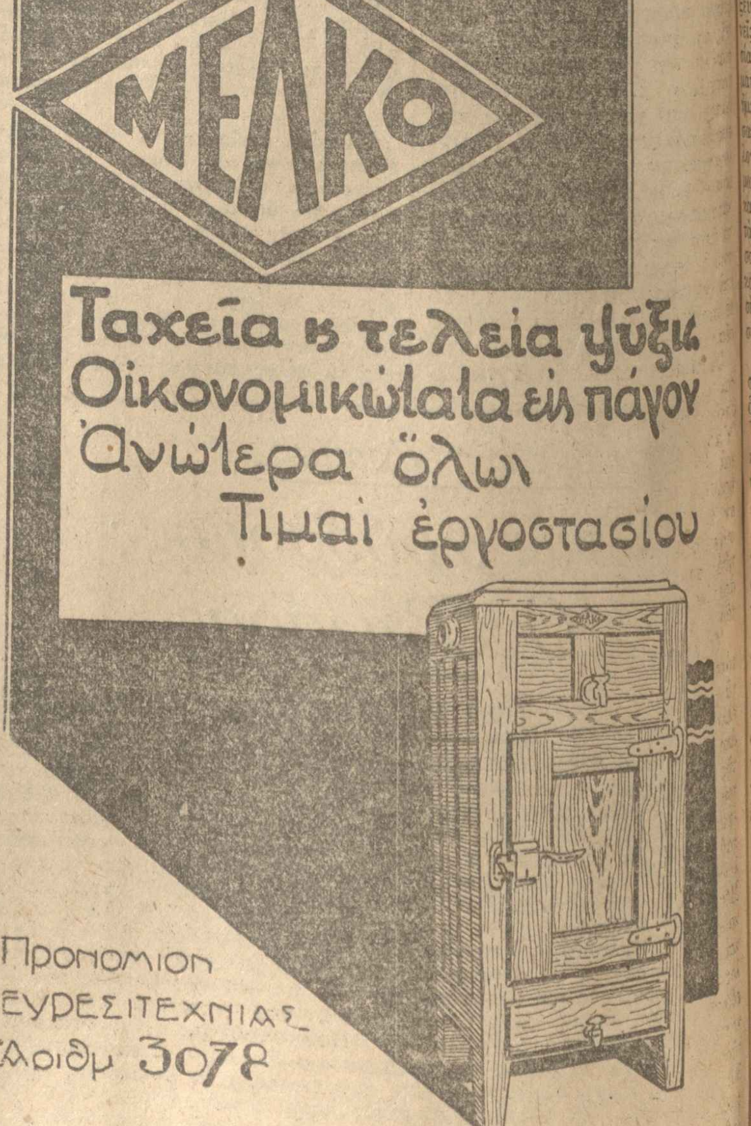
ΨΥΓΕΙΑ
ΜΕΛΚΟ
Ταχεία κ τελεία ψῦξις
Οἰκονομικώτατα εἰς πάγον
Ἀνώτερα ὅλων
Τιμαὶ ἐργοστασίου
Προνόμιον εὑρεσιτεχνίας Ἀριθμ. 3078
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: Γ. Ν. ΣΓΟΥΡΔΑΣ & ΥΙΟΙ ΑΙΟΛΟΥ 61
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΤΤ. ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ & Σια ΟΔΟΣ ΑΚΓΑΙΟΥ 2 (ΘΗΣΕΙΟΝ)
ΔΕΟ

Η Καθημερινή 5-6-31
6-6-31

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Τὰ νέα σκάφη τοῦ Τουρκικοῦ στόλου

Δύο ἐνδιαφέρουσαι εἰκόνες τῆς καθελκύσεως εἰς τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα τῆς Τεργέστης καὶ τοῦ Σέστρι Πονέντε, τῶν δύο νέων σκαφῶν τοῦ τουρκικοῦ στόλου: τοῦ ὑποβρυχίου «Τουλοῦ Μπουνάρ» καὶ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Ἀντὰ Τεπέ».

Οἱ ἀρραβῶνες τῆς Ἰλεάνας

Μία τελευταία φωτογραφία τῆς πριγκηπίσσης Ἰλεάνας, φερούσης τὸ ἐθνικὸν ρουμανικὸν ἔνδυμα, τῆς ὁποίας ἀνηγγέλθησαν οἱ ἀρραβῶνες μὲ τὸν 30ετῆ ἀρχιδοῦκα Ἀντώνιον τῶν Ἀψβούργων, ἔνθερμον ἀεροπόρον.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Ὀμὲρ Βρυώνης καὶ ὁ Μεχμὲτ Πασᾶς ἐπιστρέφουν εἰς τὰ Ἰωάννινα

Ὁ Κιοσὲ Μεχμὲτ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Παλάσκα.—Ἡρωϊκαὶ ἐπιθέσεις τοῦ Ἠλία Μαυρομιχάλη.— Αἱ τελευταῖαι προσπάθειαι τῶν δύο Πασάδων.—Μία στρατηγικὴ κίνησις τοῦ Ἀνδρούτσου ματαιωθεῖσα.— Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἀταλάντης.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ὁ Κιοσὲ Μεχμὲτ πασᾶς ᾐσθάνθη τὴν κατὰ τὸν Ἰούλιον ἀποχώρησιν τοῦ Χρήστου Παλάσκα ἐκ τοῦ τουρκικοῦ στρατοπέδου ὡς πραγματικὴν ἀπώλειαν. Ἐθεώρει τὸν Παλάσκαν πολύτιμον σύμβουλον καὶ κυρίως ὡς τὸν ἄνθρωπον ποὺ θὰ τὸν διηυκόλυνεν εἰς τὴν ἐπάνοδον τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν εἰς τὴν ὑποταγὴν δι' ἀμνηστειῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν συνεννόησιν ποὺ ἤλπιζεν ὡς πιθανὴν μὲ τοὺς γνωστούς του ὁπλαρχηγοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Ἡ παρουσία τοῦ Παλάσκα εἰς τὸ τουρκικὸν στρατόπεδον ἦτο καὶ διὰ τὸν Κιοσὲ Μεχμὲτ καὶ διὰ τὸν Ὀμὲρ Βρυώνην μικρὰ ἐγγύησις ὅτι θὰ κατώρθωναν νὰ φθάσουν εἰς τὸν σκοπόν των ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας μὲ τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἀπαλλάσσοντα ἀπὸ τὰς πολεμικὰς περιπετείας μέσα τῆς παροχῆς ἀμνηστείας καὶ τοῦ προσεταιρισμοῦ τῶν σημαινόντων προσώπων. Ἀντιθέτως οἱ Ἕλληνες ἀρχηγοὶ ἐχαιρέτησαν τὴν προσχώρησιν τοῦ Παλάσκα εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς ἐξαιρετικὰ εὐχάριστον γεγονός. Ἐφοβοῦντο τὴν ἐπιρροήν του ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα παλαιῶν φίλων του προκρίτων καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ λαοῦ. Ὁ Παλάσκας πολλοὺς εἶχεν εὐεργετήσει καὶ σώσει ἄλλοτε κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς παντοδυναμίας τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ὡς ἐκ τῆς θέσεως ποὺ εἶχε πλησίον τοῦ τυράννου τῶν Ἰωαννίνων. Ἡ ἀκόλουθος περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς ποὺ τοῦ ἀπηύθυνεν ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης εὐθὺς μετὰ τὴν προσχώρησίν του εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα εἶνε χαρακτηριστικὴ τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν περὶ τοῦ Παλάσκα.

«Γενναῖε Παλάσκα, δὲν μὲ λανθάνει ἡ ἀνδρεία σου, ὁ πατριωτισμός καὶ τὰ κατορθώματά σου. Ἠξεύρω πόσους ἠλευθέρωσες ὁμογενεῖς ἀπὸ τὴν τυραννικὴν αἰχμαλωσίαν καὶ μάχαιραν καὶ ποῖα φρονήματα ἔχεις. Ἠξεύρω δὲ καὶ ποῖα ἠμπορεῖς νὰ κατορθώσῃς καὶ πόσας δυσκολίας ἀπαντᾷς διὰ τὴν ἄλογον φιλαυτίαν μερικῶν. Ἔσο ὅμως γενναῖος καὶ προθυμοποιοῦ νὰ καταινικήσῃς κάθε καταλαλιὰν μὲ τὰ ὑπὲρ πατρίδος κατορθώματά σου. Ὑπερεχάρην μάλιστα μαθὼν καὶ τὴν ἀδελφικὴν φιλίαν, ἡ ὁποία σὲ συνδέει μὲ τὸν γενναῖον Ὀδυσσέα.

Ἀκολούθει λοιπὸν νὰ ἀγωνίζεσαι ὡς πατριώτης Ἕλλην, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆλθες λαμπρὸν στάδιον. Ὑπόμενε, οἰκονόμει, συμβούλευε καὶ ὁδήγει γνωρίζων ὅτι σιμὰ τῆς ἡρωϊκῆς εὐχαριστήσεως τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνεις ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν συνείδησίν σου, καὶ ἐγὼ εἶμαι βοηθός σου, δίκαιος ἐκτιμητὴς τῶν ἀρετῶν σου καὶ κῆρυξ πανταχοῦ τῶν κατορθωμάτων σου».

Ὁ Κιοσὲ Μεχμὲτ ἀπεπειράθη τότε ἐπανειλημμένως νὰ διαλύσῃ τὰ περὶ τὴν Κάζαν εὑρισκόμενα ἑλληνικὰ σώματα, ἀποτελούμενα ἀπὸ Μανιάτας καὶ ἀπὸ κατοίκους τῆς Μεγαρίδος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἠλία Μαυρομιχάλη, ἀλλὰ δὲν ἔφθασεν εἰς ἀποτέλεσμα. Ἡ προσπάθειά του αὐτὴ ἔκαμε τοὺς Ἕλληνας νὰ συμπεράνουν ὅτι ὁ Κιοσὲ Μεχμὲτ ἀπέβλεπε πάντοτε εἰς τὴν κάθοδόν του εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ὅταν εἰσῆλθεν ὁ τουρκικὸς στόλος εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον διεδόθη παντοῦ ὅτι ὁ Μεχμὲτ θὰ κατήρχετο μὲ τὸν στρατόν του διὰ τῶν Σαλώνων πρὸς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ διαπεραιωθῇ εἰς τὴν Κορινθίαν. Τότε ὁ Ἀνδροῦτσος κατέλαβε τὸ στενὸ τοῦ Ζεμινοῦ τὸ ἀποκλεῖον τὸν δρόμον ἀπὸ τὴν Ἀνωφέρειαν εἰς τοὺς Δελφοὺς πρὸς τὸν Κορινθιακόν, ἐνῷ ὁ Ὑψηλάντης ἀπέστειλε τὸν ὑπασπιστήν του Ὀρφανὸν νὰ στρατολογήσῃ τοὺς Θηβαίους καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς Θεσπιάς. Ταυτοχρόνως ὁ Ἠλίας Μαυρομιχάλης κατέλαβε τὸ Κριεκοῦκι, καὶ ἐναντίον αὐτοῦ ἀπέστειλε σῶμα τοῦ στρατοῦ του ὁ Μεχμὲτ πασᾶς. Οἱ Τοῦρκοι κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Κριεκοῦκι, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἠναγκάσθησαν νὰ φύγουν ἐκεῖθεν καταδιωκόμενοι ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ Μαυρομιχάλη. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι ἐκεῖνοι διέθεταν καὶ ἱππικὸν καὶ κατὰ τὴν καταδίωξιν οἱ ἱππεῖς ἐπανεστράφησαν καὶ ἠνάγκασαν τοὺς Ἕλληνας νὰ γυρίσουν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ καταφύγουν εἰς δύσβατον διὰ τὰ ἄλογα ὕψωμα διὰ νὰ σωθοῦν. Κατὰ τὴν μάχην αὐτὴν ἐφονεύθησαν σαράντα Τοῦρκοι καὶ δεκαεπτὰ Ἕλληνες. Καὶ μετὰ τοῦτο οἱ μὲν ἄνδρες τοῦ Μαυρομιχάλη ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Κάζαν, οἱ δὲ Τοῦρκοι ἀπῆλθον εἰς τὰς Θήβας.

Αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπανελήφθησαν μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Μελετίου, ποὺ εἶχεν ὀχυρώσει ὁ Μαυρομιχάλης καὶ εἶχεν ἐγκαταστήσει ἐκεῖ φρουρὰν ἀπὸ ἑξήντα ἄνδρας μὲ ἀρχηγὸν τὸν ἀξιωματικόν του Καρίγιαννην. Κατὰ τῆς μονῆς αὐτῆς ἐκινήθη μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ τοῦ Μεχμὲτ πασᾶ καὶ τὴν ἐπολιόρκησεν. Ὁ κίνδυνος τῶν ἀποκλεισθέντων ἐκεῖ ἦτο ἄμεσος. Τότε ὥρμησε πρὸς βοήθειάν του ὁ Μαυρομιχάλης μὲ ὅλην τὴν δύναμιν ποὺ διέθετεν. Ἐνήργησεν αἰφνιδιαστικὴν ἔφοδον κατὰ τῶν Τούρκων, τῶν ὁποίων καὶ κατεπάτησε τὸ στρατόπεδον, ἐνῷ οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν μονὴν ἐνήργησαν ἐπιθετικὴν ἔξοδον. Οἱ Τοῦρκοι καταληφθέντες ἐξ ἀπροόπτου διεσκορπίσθησαν μὲ ἀρκετὰς ζημίας. Χαρακτηριστικὸν τοῦ πανικοῦ ποὺ κατέλαβε κατὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐκείνην τοὺς Τούρκους εἶνε τὸ ὅτι μολονότι οἱ Ἕλληνες ἐφώρμησαν μέσα εἰς αὐτὸ τὸ στρατόπεδόν των, εἶχαν μόνον δύο νεκροὺς καὶ πέντε τραυματίας.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὑπὸ τοὺς Πελοποννησίους ἀρχηγοὺς δύναμις ἐξησθένησεν. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας στρατιῶται ἔφυγαν, καθὼς ἔχομεν εἰπεῖ, λιποτακτοῦντες διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν κυριευθεῖσαν πρωτεύουσαν τῆς Πελοποννήσου καὶ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων. Καὶ ὅταν κατὰ τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ὁ ἀναχωρήσας ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν Ὀμὲρ Βρυώνης ἔφθασε πλησίον τῆς Κάζας εὑρῆκεν ἐκεῖ ὀλίγην ἑλληνικὴν δύναμιν. Εἰσῆλθε λοιπὸν εἰς τὴν Ἰσσὸν κατόπιν μικροῦ ἀκροβολισμοῦ καὶ ἔκαυσε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς κωμοπόλεως καὶ ἔπειτα ἐπροχώρησε πρὸς τὸν Ἅγιον Μελέτιον μὲ ὀρεινὰ πυροβόλα καὶ ἀφοῦ ἠνάγκασε τοὺς ἐλαχίστους ἄνδρας ποὺ ὑπερήσπιζαν τὴν θέσιν ν' ἀποχωρήσουν ἐκεῖθεν ἔκαυσε τὸ μοναστῆρι ποὺ ἀποτελοῦσε πραγματικὸν ὀχύρωμα διὰ τοὺς Ἕλληνας.

Κατόπιν τοῦ διασκορπισμοῦ τῶν μικρῶν ἑλληνικῶν ἀποσπασμάτων ποὺ εἶχαν ἀπομείνει εἰς τὴν Μεγαρίδα, οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας φοβούμενοι τὸν Ὀμὲρ Βρυώνην ἐφρόντισαν ν' ἀπομακρύνουν ἐκεῖθεν τὰς οἰκογενείας των, ἐνῷ ἐξ ἄλλου, ὁ Κιοσὲ Μεχμὲτ ἐνθαρρυνθεὶς καὶ πιστεύων ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν σουλτανικὴν ὑποταγὴν τοὺς πληθυσμοὺς τῆς Βοιωτίας μὲ ἀμνηστείας καὶ μὲ ὑπογραφὰς δηλώσεων ἐκ μέρους των, ὥστε νὰ ἔχῃ νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν Χουρσὶτ ἕνα ἀποτέλεσμα τῆς ἐκστρατείας του, ἂν δὲν κατώρθωνε νὰ προελάσῃ πρὸς τὴν Πελοπόννησον, μετεχειρίσθη πρὸς τοῦτο τὸν πρώην δερβέναγαν τῆς Μεγαρίδος Μουσταφάν, τὸν καδδῆν τῶν Θηβῶν Μαχμοὺτ ἐφένδην καὶ τοὺς Στενοχωρίτας ποὺ εἶχεν αἰχμαλωτίσει εἰς τὴν Λειβαδιάν. Διὰ τούτων ὁ Κιοσὲ Μεχμὲτ ὑπέσχετο εἰς τοὺς κατοίκους ἀσφάλειαν, τὴν διατήρησιν τῶν προνομίων ποὺ εἶχαν μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μάλιστα ἀκόμη περισσότερα. Ἐζήτει μόνον ν' ἀναγνωρίσουν τὸν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως δερβέναγαν καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν διέλευσιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ πρὸς τὴν Πελοπόννησον. Ἀλλ' οὔτε αἱ τελευταῖαι του αὐταὶ ἤπιαι προσπάθειαι εἶχαν ἀποτέλεσμα. Οἱ κάτοικοι εἶχαν ἀποσυρθῆ μὲ τὰς οἰκογενείας των ἀπὸ τὰ μέρη ὅπου ἦτο δυνατὸν νὰ περάσῃ ὁ τουρκικὸς στρατός, καὶ οἱ πράκτορες τοῦ πασᾶ ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι.

Τότε, κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου, μία κίνησις τοῦ Ἀνδρούτσου ἔφερεν εἰς ἀμηχανίαν τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὴν Βοιωτίαν δύο πασάδες. Ὁ Ἕλλην στρατηγὸς κατέλαβε τὴν ὀχυρωτέραν θέσιν τοῦ Τιλφουσίου διὰ ν' ἀποκόψῃ τὴν κατ' εὐθεῖαν συγκοινωνίαν τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὰς Θήβας τουρκικοῦ στρατοῦ μὲ τὴν Λαμίαν. Ὁ Κιοσὲ Μεχμὲτ καὶ ὁ Ὀμὲρ Βρυώνης τότε διὰ νὰ μὴ ἀπομακρυνθοῦν εἰς τὴν Βοιωτίαν, ὅπου δὲν εἶχαν τίποτε πλέον νὰ κάμουν, καὶ μάλιστα εἰς ὥραν χειμῶνος, καὶ μὲ στρατὸν μειωμένον ἀπὸ τὰς φθορὰς τοῦ πολέμου καὶ τὰς λιποταξίας καὶ μὲ πεσμένον ἠθικόν, ἀπεφάσισαν νὰ ὑποχωρήσουν πρὸς τὴν Λαμίαν. Ὁ Ἀνδροῦτσος τὸ ἐπληροφορήθη καὶ ἐσκέφθη νὰ κτυπήσῃ τοὺς Τούρκους κατὰ τὴν ὑποχώρησιν. Δύο δρόμοι ὑπῆρχαν διὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Λαμίαν. Ὁ ἕνας κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν Λειβαδιὰν καὶ ὁ ἄλλος πλαγίως ἀπὸ τὴν Ἀταλάντην. Ὁ Ἀνδροῦτσος ἐφρόντισε τότε νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὰ Σκρουπονέρια τῆς Ἀταλάντης τετρακοσίους Ἀταλαντίους μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τὸν εἰδοποιήσουν διὰ σημάτων μὲ πυρσούς, ἀπὸ τὴν ῥάχιν τῆς μονῆς Κοκκίνου, περὶ τῆς κατευθύνσεως τῶν ἐχθρῶν. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐπροτίμησε τὸν δρόμον τῆς Ἀταλάντης, ἀλλ' οἱ τοποθετημένοι εἰς τὰ Σκρουπονέρια ὅταν τὸν εἶδαν νὰ πλησιάζῃ φοβηθέντες ἐκ τοῦ ὄγκου του ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των χωρὶς νὰ εἰδοποιήσουν τὸν Ἀνδροῦτσον. Οἱ Τοῦρκοι ἐπέρασαν γρήγορα εἰς τὴν Ἀταλάντην, ὅπου ἠχμαλώτισαν τοὺς ὀλίγους κατοίκους ποὺ εἶχαν ἀπομείνει ἐκεῖ —οἱ ἄλλοι εἶχαν καταφύγει εἰς τὸ Ταλαντονῆσι— καὶ ἔκαυσαν ὅλα τὰ σπίτια, πλὴν τῆς ἐπισκοπῆς, ὅπου διέμειναν οἱ πασάδες. Ὁ Γκούρας κατεῖχε τότε τὴν Γραβιάν. Ὁ Ὀδυσσεὺς ἀντιληφθεὶς ἀργὰ τὸν δρόμον ποὺ πῆραν οἱ Τοῦρκοι, ἔτρεξεν ὀπίσω των ἀπὸ τὴν Πέτραν, πρὸς τὴν Λοκρίδα, ἀλλ' ἡ πλημμύρα τοῦ κάμπου τῆς Βοιωτίας τὸν ἠμπόδισε νὰ προχωρήσῃ καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Θήβας, ὅπου εὑρῆκε πολλοὺς τραυματίας καὶ ἀρρώστους Τούρκους. Μόνον κατὰ τὸ Παλιουροχώρι ἠνωχλήθησαν οἱ ἀποχωροῦντες Τοῦρκοι ἀπὸ τοὺς τυχαίως εὑρεθέντας ἐκεῖ ἐλαχίστους ἐνόπλους ὑπὸ τὸν Ζώην Τσάμην καὶ τὸν ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γεωργίου Δυοβουνιώτη Νταλαρῆν. Οἱ ἔνοπλοι αὐτοὶ ἐκτύπησαν τὴν ὀπισθοφυλακὴν τῶν Τούρκων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐφόνευσαν εἰκοσιοκτὼ καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐλευθερώσουν μίαν Ἑλληνίδα αἰχμάλωτον μὲ τὰ δύο της παιδιά.

Ὁ Κιοσὲ Μεχμὲτ πασᾶς καὶ ὁ Ὀμὲρ Βρυώνης κατέφυγαν εἰς τὴν Λαμίαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀνεχώρησαν διὰ τὰ Ἰωάννινα, χωρὶς ἡ πολύμηνος ἐκστρατεία των εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα νὰ ἔχῃ κανένα ἀποτέλεσμα.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Εἰς τὴν Εὔβοιαν.

Εἰς τὴν Οὐράνιον Αὐτοκρατορίαν

ΓΕ-ΧΟ-ΝΟ-ΛΑ

Ἡ γυναῖκα ποῦ ἐκυβέρνησε πεντακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων

Μία ἀληθινὴ ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας σὰν παραμύθι τοῦ παληοῦ καιροῦ

11ον

Τί ὄμορφος ἦταν ὁ Οὐρανός, μὲ τὰ ῥόδινα συννεφάκια του, ποὺ ἐπενοῦσαν ἐπάνω ἀπὸ τὶς χρυσὲς στέγες τῶν κόκκινων περιπτέρων! Πόσον ἐνηρμονίζετο τὸ ἀπόμακρο τραγοῦδι τῶν ἀσημένιων κουδουνιῶν μὲ τὸ τραγοῦδι τῶν τζιτζήκων, ποὺ ἐκρύπτοντο εἰς τὸ τρεμάμενο φύλλωμα τῶν ἰτεῶν τῆς ὄχθης!

Καί, σὲ λίγο, θὰ ἤρχετο ἡ πύρινη ἀγκαλιά, καὶ τὸ ποθοπλανταγμένο κορμὶ θὰ ἔπαιρνε κ' ἐκεῖνο τὸ ζεστὸ φιλὶ μιᾶς ἠλιόχαρης νειότης.

Τί θριαμβευτικὲς ἡ αὐγὲς ἐκεῖνες, ὅταν ὁ ἔρως βγαίνει ἀπὸ τὴ νύχτα, σὰν μέσα ἀπὸ μάχη νικηφόρα, ὅταν τὸ αἷμα καίῃ τὶς φλέβες, καὶ τὸ φῶς φλογίζει τὸ βλέμμα!

Νὰ εἶσαι εἴκοσι τριῶν ἐτῶν καὶ νὰ ζῇς τέτοια ὀνειρευτὴ ζωή! Ποιὰ γυναῖκα στὸν κόσμο ἐγνώρισε ποτὲ παρόμοιο μεθύσι!

Ὡς τόσο, ἕνα βράδυ τραγικό, ὁ θεῖος οὐρανὸς ἔμελλε νὰ κοκκινίσῃ ἀπὸ ἄγριες λάμψεις. Οἱ ἠλίθιοι Βάρβαροι, μὲ τὰ λευκὰ πρόσωπα, ἤρχοντο νὰ ὑπενθυμίσουν καὶ πάλιν εἰς τὴν Γὲ - Χὸ - Νὸ-Λὰ τὴν σκληρὰν πραγματικότητα τῶν ἐπιγείων.

Ἄλλωστε, ἀμέσως εὑρέθη καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της καὶ ἀπεδείχθη ἀξία τοῦ εὐγενικοῦ αἵματος ποὺ ἔρρεεν εἰς τὰς φλέβας της. Ἀποσπωμένη θαρραλέως ἀπὸ τοὺς ἔρωτάς της, διὰ νὰ συλλογισθῇ μόνον τὸ καθῆκον της, ὑπῆρξε τὸ σύμβολον τῆς πολεμικῆς εἰκόνος τῆς πατρίδος της, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἐν κινδύνῳ, καί, θηριώδης τώρα, προητοιμάσθη ν' ἀγωνισθῇ χωρὶς οἶκτον ἐναντίον τῶν κατηραμένων ἐκείνων θαλασσίων δαιμόνων, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο ἀκαίρως νὰ καταστρέψουν τὴν εἰρήνην τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Ἀπῆλθε τοῦ Θερινοῦ Ἀνακτόρου, καὶ ἐπέστρεψεν ὁριστικὰ εἰς τὸ Ἰοστεφὲς Ἄστυ, ὅπως παρευρίσκεται καθημερινῶς, πίσω ἀπὸ τὴν «κατεβασμένην κουρτίναν», εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου, ὅπου ὁ πρίγκηψ Κουόγκ καὶ οἱ σύμβουλοί του συνεζήτουν περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ὅπως ἀποκρουσθῇ ἡ ἐπίθεσις τῶν Βαρβάρων.

Κατ' ἀρχάς, ἐσημειώθη ὁ πρῶτος θρίαμβος: οἱ ἔκτακτοι ἀπεσταλμένοι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, ὁ λόρδος Ἐλγῖνος καὶ ὁ βαρῶνος Γκρό, οἱ ὁποῖοι ἐπεχείρησαν μετὰ τῆς ἀκολουθίας των, νὰ παραβιάσουν τὰ περάσματα τοῦ Πέϊ - Χό, ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῆς φρουρᾶς τῶν κάστρων τοῦ Τακοῦ, καὶ ὑπὸ τῶν ταταρικῶν καὶ μαντζουριανῶν στρατευμάτων τοῦ γενναίου στρατηγοῦ Σὰν-Κὸ-Λὶ-Σιὲν (1860). Δυστυχῶς, οἱ ἄθλιοι αὐτοὶ ἀπεσταλμένοι, ἀντὶ νὰ ὑποκύψουν κατόπιν τῆς πρώτης αὐτῆς ἀποτυχίας των, ἐπέμενον εἰς τὴν διαβολικήν των πρόθεσιν νὰ ἐγκατασταθοῦν βιαίως ἐντὸς τῶν τειχῶν τοῦ Πεκίνου.

Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος (1861), ἐπανήρχοντο ἐπὶ κεφαλῆς τριακοσίων πλοίων καὶ ἡγκυροβόλουν πρὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πέϊ-Χό.

Παρὰ τὴν γενναίαν ἄμυναν τῶν ὑπερασπιστῶν τῶν φρουρίων τοῦ Τακοῦ, οἱ Βάρβαροι κατώρθωσαν νὰ ἀποβιβασθοῦν. Ἔπειτα, ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν των πρὸς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἐνίκησαν δύο φορὰς εἰς Τσάγκ-Κία-Βιὰν καὶ εἰς Πά-Λί-Κιάς, τὴν στρατιὰν τοῦ Σὰν-Κὸ-Λί-Σιέν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐν τούτοις διαβεβαιώσει τὴν αὐλήν, ὅτι ἦτο πεπεισμένος περὶ τῆς νίκης του.

Εἰς μάτην, οἱ Τάταροι καὶ μαντζουριανοὶ ἱππεῖς, μὲ γενναιότητα θαυμαστήν, ἔκαμον ἐπέλασιν, μὲ γυμνὰ σπαθιά, ἐναντίον τῶν κατηραμένων Βαρβάρων. Συνετρίβησαν ἀπὸ τὰ πυρὰ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ πεζικοῦ, ποὺ ἐθέριζον τὰς τάξεις των μὲ καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ Σὰν-Κὸ-Λί-Σιέν, ἀπελπισμένος ὑπεχώρησεν εἰς Πεκῖνον μὲ τὰ ἄτακτα ὑπολείμματα τῆς στρατιᾶς του, ἡ ὁποία εἶχεν ἀπωλέσει τελείως τὸ ἠθικόν της.

Ἡ κατάστασις ἀπέβαινεν ἐξαιρετικῶς σοβαρά. Ἄλλαι δυνάμεις διαθέσιμοι ὅπως ἀντιπαραταχθοῦν κατὰ τῶν Βαρβάρων δὲν ὑπῆρχον, ἐκτὸς τῆς Μαντζουριανῆς Φρουρᾶς τοῦ Γιόγκ - Λοῦ, ὑστάτης βοηθείας, καὶ τελευταίου τείχους τῆς δυναστείας, εἰς τὴν ὁποίαν μόνον αἱ Βόρειαι Ἐπαρχίαι ἀπέμενον ἀκόμη πισταί. Τὰ ὑπόλοιπα τμήματα τοῦ Οὐρανίου Κράτους δὲν ἐνδιεφέροντο καθόλου διὰ τὸν ἀγῶνα, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ὁ λόρδος Ἐλγῖνος καὶ ὁ βαρῶνος Γκρὸ εἶχον διακηρύξει, ὅτι ἔκαμνον πόλεμον κατὰ τῆς δυναστείας καὶ ὄχι κατὰ τοῦ λαοῦ.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Χόγκ, ὁ διάσημος «Οὐράνιος βασιλεύς», ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ταΐ-Πίγκ, κατεῖχε πάντοτε τὸ Ναγκίγκ, εἶχε δὲ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ὅλην τὴν κοιλάδα τοῦ Γιάγκ-Τσέ-Κιάγκ, εἰς τὸ κέντρον τῆς Κίνας.

Τέλος, οἱ Κινέζοι τοῦ Νότου, ἰδίως οἱ Καντονέζοι, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ αἰώνων ἐμνησικακοῦν κατὰ τῶν μαντζουριανῶν κυριάρχων των, ἐδήλωνον τώρα ὅτι ἦσαν εὐτυχεῖς, ποὺ ἔβλεπον τὴν καταστροφὴν τοῦ Πεκίνου, μολονότι ἐμισοῦσαν ἐπίσης καὶ τοὺς Βαρβάρους. Πρὸς δὲ τούτοις, ὁ Αὐτοκράτωρ Χιὲν - Φοὺγκ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε καμμίαν διάθεσιν νὰ τοῦ χαλοῦν τὰς διασκεδάσεις του, ἐδήλωσε κυνικώτατα, ὅτι ἐννοοῦσε νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς παλαιὰς παραδόσεις, καὶ ὅτι θὰ ἐγκατέλειπε πρὸς τοῦτο τὸ Πεκῖνον καὶ θὰ ἐπήγαινεν εἰς τὴν φθινοπωρινὴν κυνηγετικὴν διαμονὴν τοῦ Γεχόλ, βορείως τῆς πρωτευούσης.

Ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λά, μόλις ἤκουσε τὴν εἴδησιν αὐτήν, ἔσπευσε νὰ εὕρῃ τὸν Υἱὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ ὡμίλησεν αὐστηρότατα, χωρὶς νὰ λάβῃ καθόλου ὑπ' ὄψιν τὴν ἐθιμοτυπίαν:

—Πῶς! σεῖς, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς διασήμου μαντζουριανῆς δυναστείας τῶν Τσίν, σκέπτεσθε νὰ φύγετε ὡς ἁπλοῦς Κινέζος, καὶ θὰ ἐγκαταλείψετε ἀνάνδρως τὴν πρωτεύουσάν σας εἰς χεῖρας τῶν Βαρβάρων, χωρὶς νὰ προσπαθήσετε κἂν ν' ἀμυνθῆτε; Τί ἀτιμία καὶ τί αἶσχος!

Ἀλλ' ὁ Ἅγιος Ἄνδρας, χωρὶς νὰ συγκινηθῇ καθόλου, ἐδήλωσε:

—Ἔχω τὴν ἀπόφασιν νὰ κάμω ἐκεῖνο ποὺ μοῦ γουστάρει. Ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους, οἱ ἔνδοξοι πρόγονοί μου, ἀπήρχοντο ὅπως κυνηγήσουν τίγρεις. Ἀκολουθῶ λοιπὸν καὶ ἐγὼ τὸ σεβαστὸν παράδειγμά των καὶ δὲν δέχομαι οὐδεμίαν ἐπίκρισιν τῆς πράξεώς μου αὐτῆς.

Ἔπειτα, χωρὶς ν' ἀκούσῃ πλέον τὰς συγκινητικὰς διαμαρτυρίας τῆς εὐνοουμένης, ἔδωσε διαταγὴν νὰ γίνουν αἱ προπαρασκευαὶ τῆς ἀναχωρήσεως, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παραδόξου αὐτῆς κυνηγετικῆς ἐκδρομῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 20όν

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Ἵππου, ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ εἰσώρμησεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πρίγκηπος Κουόγκ.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Χιὲν - Φοὺγκ ἐφαίνετο πολὺ ἀπησχολημένος. Ἐνώπιόν του, ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς, λακαρισμένης τραπέζης, ἥπλωτο τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ ἐδήλωνεν ἐπισήμως εἰς τὸν λαόν του, ὅτι θὰ ἀπήρχετο εἰς Γεόλ, ὅπως κυνηγήσῃ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
«Ρυθμὸς» Βουλῆς 22.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ 1922

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΞ

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1922

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Η. ΜΑΛΛΩΣΗ
(ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Α. ΡΩΜΑΝΟΣ. Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Ἐντόνως). Τί θέλετε Σεῖς;

ΡΩΜΑΝΟΣ (συνήγορος). Κύριε Πρόεδρε, ἐκτὸς τῶν ἐγγράφων αὐτῶν τῶν συμπληρωματικῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐντολέως μου κ. Θεοτόκη, ἐζητήθησαν κατὰ τὴν ἀπολογίαν του καὶ ἄλλα ἔγγραφα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν διαχείρισιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσίας καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀπαγγελθεῖσαν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν. Ὡς θὰ ἴδητε κ. Πρόεδρε, ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του ὁ κ. Θεοτόκης εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια τῆς κατηγορίας, ἀρνεῖται ν' ἀπαντήσῃ προβάλλων ἀδυναμίαν ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι στερεῖται τῶν στοιχείων καὶ τῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ μίαν οἱανδήποτε ἀπάντησιν εἰς τὴν κατηγορίαν, ἥτις τῷ ἀπηγγέλθη.

Καὶ εἰδικῶς ἀπεδόθη εἰς τὸν κ. Θεοτόκην καὶ ἀναφέρεται τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐζημίωσε τὸ δημόσιον διὰ διαφόρων προμηθειῶν δεκάδας ὁλοκλήρους ἑκατομμυρίων καὶ ἀπαντᾷ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὁ κ. Θεοτόκης: δείξατέ μοι τὰς συμβάσεις διὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν συνταγματάρχης κ. Καλογερᾶς κρατῶν σημείωσιν τοῦ πράγματος, ὑπόσχεται εἰς τὸν κ. Θεοτόκην νὰ προσκομίσῃ τὰς σχετικὰς συμβάσεις, ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν ὁποίων κατὰ τὴν κατηγορίαν προσετέθη εἰς τὸ δημόσιον ζημία δεκάδων ἑκατομμυρίων.

Ἀποδίδεται εἰς τὸν κ. Θεοτόκην ἡ κατηγορία, ὅτι πρὶν νὰ γίνῃ ἀκόμη ἡ ἐπίθεσις, ὑπέγραψε σωρείαν ἀπολυτηρίων στρατιωτῶν. Ὁ κ. Θεοτόκης ἀγνοεῖ τὸ πρᾶγμα, ἀγνοεῖ ἂν ὑπάρχῃ ἐγκύκλιος καὶ δυνάμει τῆς ὁποίας διετάχθη ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις στρατιωτῶν. Ζητεῖται ἡ προσαγωγὴ αὐτῆς, ὁ κ. Ἀνακριτὴς κρατεῖ σημείωσιν ὅπως προσαγάγῃ τὰ ἔγγραφα. Ὅταν παρῆλθον ὀλίγαι ἡμέραι ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀπολογίας, διὰ τῆς ὁποίας, ἐπαναλαμβάνω, ὁ κ. Θεοτόκης ἐδήλωσεν ἀδυναμίαν ἀπαντήσεως, λόγῳ ἀπουσίας τῶν ἐγγράφων, ὑπέδειξεν εἰς τὸν κ. Καλογερᾶν τὴν ἀνάγκην προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων διὰ νὰ δυνηθῇ ν' ἀπολογηθῇ. Ὁ κ. Καλογερᾶς ἀπαντᾷ δι' ἐπιστολῆς, ὅτι τὰ σχετικὰ ἔγγραφα θὰ προσαχθῶσιν ἐπ' ἀκροατηρίου, ἵνα δυνηθῇ νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησίν του.

Ἐν τούτοις, κ. Πρόεδρε, μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης τὰ ἔγγραφα δὲν προσεκομίσθησαν καὶ ὁ κ. Θεοτόκης πάλιν θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀδυναμίαν ν' ἀπολογηθῇ, διότι τὰ ἔγγραφα δὲν προσεκομίσθησαν.

Εἶνε ἀνάγκη λοιπόν, κ. Πρόεδρε, νὰ διαταχθῇ ἡ προσαγωγὴ τῶν ἐγγράφων. Πρέπει δὲ συνάμα νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει καὶ τοῦτο: νὰ προσκομισθῶσι μὲν τὰ ἔγγραφα, ἀλλὰ νὰ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς τοὺς κατηγορουμένους διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἐγγράφων, τοῦτο δὲ κατ' ἀνάγκην εἰς μίαν διακοπὴν τῆς δίκης, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς θὰ καθορίσητε, ὄχι ἀναβολήν, διακοπὴν τῆς δίκης. Διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ προσαχθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τὰ ἔγγραφα ταῦτα· πρέπει καὶ νὰ μελετηθῶσιν ἐκ μέρους τῶν κατηγορουμένων καὶ ἡμῶν, διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ἐξ αὐτῶν ἐπιχειρήματα, ὅπως πρέπει νὰ μελετηθῶσι καὶ ἐκ μέρους τῶν κατηγόρων, ἵνα δυνηθῶσι καὶ αὐτοὶ νὰ προσαγάγωσιν ἐπιχειρήματα. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἔνστασις, τὴν ὁποίαν προβάλλει ἡ ὑπεράσπισις τοῦ κ. Θεοτόκη πρὸς τὸ ὑμέτερον δικαστήριον.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Δὲν θέλομεν νὰ ὑποτεθῇ, κύριοι δικασταί, ὅτι ἡ αἴτησις αὐτή, ἡ ὁποία εἶνε αἴτησις προερχομένη ἐκ τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπερασπίσεως καὶ τῆς ἀμύνης ἡμῶν, σκοπεῖ εἴτε εἰς παρέλκυσιν, εἴτε εἰς διακοπήν, ἔστω δι' ὀλίγου χρόνου τῆς δίκης. Ἐὰν τὰ ἔγγραφα ταῦτα προσαχθῶσι καὶ τὴν ἑσπέραν ταύτην μετὰ τὴν κανονικὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως, θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ παρεμβληθῇ πρόσκομμα εἰς τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Ὅ,τι μᾶς ἐνδιαφέρει εἶνε: ἡ προσαγωγὴ τῶν ἐγγράφων· διότι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ δικογραφίᾳ 36 νομίζω ἔγγραφα, πρὸς διατύπωσιν κατηγορίας ἐναντίον διετοῦς, δι' ὅσους κατὰ τὸ κατηγορητήριον, διαχειρίσεως τῆς Κυβερνητικῆς ἐξουσίας. Κατὰ τὸ διετὲς αὐτὸ διάστημα τῆς Κυβερνητικῆς ἐξουσίας ἐξετελέσθησαν πλείονες τῶν 35 πράξεων. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα χρησιμοποιοῦνται πρὸς διατύπωσιν τῆς κατηγορίας. Θὰ ἀπολογηθῶμεν καὶ ἡμεῖς.

Κατὰ τὴν ἀπολογίαν ἡμῶν θέλομεν χρησιμοποιήσει μόνον τὴν μνήμην ἡμῶν. Δύναται νὰ βεβαιωθῇ τὸ δικαστήριον, ὅτι ἡ μνήμη ἡμῶν εἶνε ἀρκούντως ἰσχυρά, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν ν' ἀπαντήσωμεν.

Π. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ (κατηγορούμενος). Ὄχι ὅλων.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Τοὐλάχιστον ὡς πρὸς ἐμέ.

Δι' ἐμαυτὸν ὁμιλῶ. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν εἶνε τοῦτο, τὸ ζήτημα εἶνε ἄλλο διὰ τὸ ὑμέτερον δικαστήριον. Ποία θὰ εἶνε ἡ βάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στηρίξῃ τὸ δικαστήριον τὴν πεποίθησίν του περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων ὑπ' ἐμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων. Τοῦτο εἶνε τὸ οὐσιῶδες ζήτημα. Θὰ ἀφηγηθῇ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, τὰ τῆς ὑποθέσεως, ὅπως τὴν ἐνθυμεῖται. Ὁ μὲν μὲ τὴν μνήμην ἰσχυράν, ὁ δὲ μὲ τὴν μνήμην ἀσθενεστέραν. Ἀλλὰ τὸ οὐσιῶδες εἶνε, ποῖον θὰ εἶνε τὸ στήριγμα οὐχὶ τὸ ἠθικόν, ἀλλὰ τὸ νομικὸν τῆς ἀληθείας τῶν λεχθησομένων ὑφ' ἡμῶν. Θὰ εὑρεθῇ λοιπὸν εἰς τὴν ἀνάγκην τὸ δικαστήριον, ἢ νὰ στηριχθῇ εἰς τὴν φιλαλήθειαν ἡμῶν καὶ μόνον, ἢ θέτον τὴν φιλαλήθειαν ἡμῶν ἐν ἀμφιβόλῳ, νὰ στερήσῃ ἡμᾶς τῶν μέσων τοῦ νὰ στηρίξωμεν τὴν φιλαλήθειαν ἡμῶν καὶ νὰ ἀποκρούσωμεν τὴν ἀμφιβολίαν τοῦ δικαστηρίου.

Ἐάν, κύριοι δικασταί, πείθεσθε εἰς τὴν φιλαλήθειαν ἡμῶν, εἶνε περιττὴ ἡ δίκη· ἐὰν θέτετε ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὑφ' ἡμῶν λεχθησομένων, πρέπει νὰ παραχωρήσητε εἰς ἡμᾶς τὰ στοιχεῖα τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀληθείας, διότι ὑμεῖς θὰ δικάσητε καὶ ὑμεῖς θὰ ἔχητε τὴν εὐθύνην.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπίτροπος). Σᾶς παρακαλῶ· εἴπετε ὅτι εἰς τὴν δικογραφίαν εἶνε μία τριακοντὰς ἐγγράφων, εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται ἡ κατηγορία. Θέλετε καὶ τῶν πρωτο-

Οἱ κατηγορούμενοι εἰς τὸ ἑδώλιον. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: ὁ κ. Γούδας, οἱ ἀείμνηστοι Γ. Μπαλτατζῆς, Ξεν. Στρατηγός, Δ. Γούναρης, Ν. Στράτος, Ν. Θεοτόκης. Τελευταῖος δεξιᾷ ὄρθιος ὁ ἀείμνηστος Π. Πρωτοπαπαδάκης.

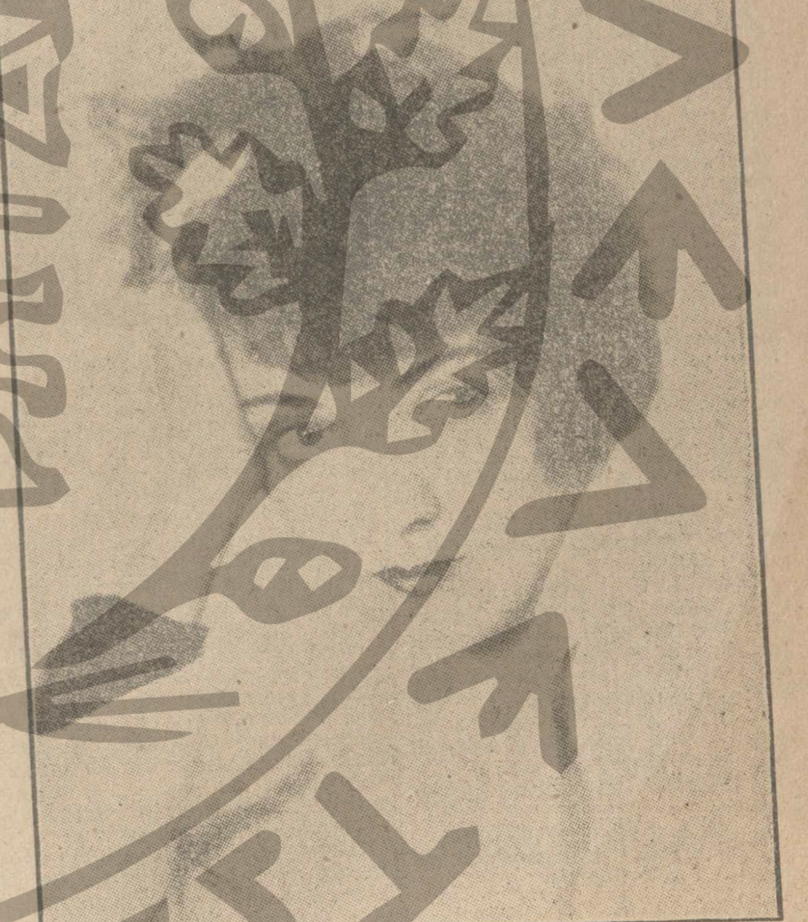

Αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς τὴν ἔχουν ἐκνευρίσει, τὴν ἔκαναν δύστροπη, μελαγχολικὴ κι' ἀπόκοσμη.
Ἐν τούτοις τρία ποτηράκια τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὸ Παγκοσμίου φήμης τονωτικὸ VIGOR εἶνε ἱκανὰ νὰ τῆς ξαναδώσουν τὴν χαμένη της εὐτυχία, τὴν νευρική της ἰσορροπία καὶ τὸ σωματικό της σφρῖγος. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα. «ΔΕΟ»

τύπων αὐτῶν τὴν προσαγωγήν, διότι εἶνε ἀντίγραφα;

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Ὄχι δὲν ἀμφισβητοῦμεν τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν, ἀφοῦ τὰ προσάγει ἡ ἀνάκρισις. Ζητοῦμεν τῶν ἐλλειπόντων τὴν προσαγωγήν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπίτροπος). Ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ περιορίσω τὸν ἀριθμὸν εἰς τὰ ἀπολύτως χρήσιμα, διὰ νὰ εἶνε ἐφικτὴ ἡ ἐκτέλεσις.

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπίτροπος). Νὰ κάμετε συγκεκριμένην πρότασιν.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Θέλομεν τὸ συγκεκριμένον κ. Ἐπίτροπε. Ἐλέχθη πρὸ ὀλίγου, ὅτι ἐζητήσαμεν τὴν προσαγωγὴν κάρρων ἐγγράφων. Ὄχι, δὲν ἐζητήσαμεν τὴν προσαγωγὴν κάρρων ἐγγράφων· ἐζητήσαμεν νὰ προσκομισθοῦν οἱ φάκελλοι οἱ σχετικοὶ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῶν κατηγοριῶν, ἵνα ἐκ τούτων ἐκλεχθῶσι τὰ χρήσιμα, λοιπόν, ἵνα ἐκλεχθῶσι τὰ χρήσιμα ἢ πρέπει νὰ μεταβῇ τις ἐξ ἡμῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ τὰ ἐκλέξῃ ἢ ἐφ' ὅσον ἀρνεῖται τὸ δικαστήριον θὰ εἶνε αὐτὸ ὑπεύθυνον, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔλθουν ἐδῶ κάρρα ἐγγράφων.

Τὸ μέσον εἶνε ἁπλοῦν: Τὸ βράδυ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου, ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ προσκομίσῃ ἐδῶ τοὺς φακέλλους τὴν μίαν βραδυὰν καὶ τὴν ἄλλην. Ἐξ αὐτῶν, θὰ ἐκλέξωμεν τὰ χρήσιμα ἔγγραφα διὰ τὴν ὑπεράσπισίν μας. Νομίζω ὅτι εἶμαι συγκεκριμένος κ. Πρόεδρε.

ΖΟΥΡΙΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπίτροπος). Μάλιστα σᾶς ἐνοήσαμεν.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπίτροπος). Μολονότι κατ' οὐσίαν εἶνε δικαία ἡ αἴτησις τῶν κατηγορουμένων, νομίζω ὅτι τὸ δικαστήριον τοιοῦτον δικαίωμα δὲν ἔχει: διότι τὸ δικαστήριον δικάζει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσαχθείσης ἀνακρίσεως. Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὑρίσκῃ κενὰ ἢ ἀτελείας τότε δὲν συνίσταται εἰς τίποτε ἄλλο, παρὰ εἰς συλλογὴν μέσων ἀποδείξεως. Τὸ δικαστήριον καλεῖται νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων. Ἐὰν εὑρίσκῃ ἐλλείψεις ἢ κενά, δύναται νὰ διατάξῃ κρείσσονας ἀποδείξεις.

Ἡ κατηγορία ὅμως, ἔχει πλήρη συναίσθησιν τῆς θέσεως τῶν κατηγορουμένων καὶ ἀναγνωρίζει δικαίαν τὴν αἴτησιν αὐτῶν καὶ ἡμεῖς δεχόμεθα νὰ μεταβοῦν οἱ κ. κ. Μπαλτατζῆς καὶ Θεοτόκης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἵνα μελετήσωσι τοὺς φακέλλους, τὸ δικαστήριόν σας ὅμως πρέπει νὰ παράσχῃ μίαν μικρὰν διακοπὴν διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ αἴτησις αὐτὴ τῶν κατηγορουμένων νὰ ὑπάγουν νὰ ἐκλέξουν μόνοι των τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα θέλουν, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ κ. Γρηγοριάδης. Νὰ τηλεφωνήσητε δὲ κ. Πρόεδρε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ θέσῃ ὅλους τοὺς φακέλλους εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κατηγορουμένων. Ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ τὸ κάμωμεν.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. Εἴμεθα σύμφωνοι. Προσφερόμεθα καὶ τὴν νύκτα ἀκόμη νὰ ἐργασθῶμεν.

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ. (Β. Ἐπίτροπος). Ἡ σοβαρότης τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀπαιτεῖ νὰ χυθῇ πλῆρες φῶς, καὶ δὲν εἶνε ἡ κατηγοροῦσα ἀρχὴ ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ ἀρνηθῇ τὴν διάχυσιν τοῦ φωτός. Ἐφ' ὅσον ἡ αἴτησις, τὴν ὁποίαν προσάγει ἡ ὑπεράσπισις εἶνε ἀναμφισβητήτως βάσιμος κατ' ἀρχὴν καὶ λογική, πρέπει νὰ εὑρεθῇ ὁ ἁπλούστερος καὶ εὐκολώτερος τρόπος, οὕτως ὥστε νὰ μὴ παρακωλυθῇ τὸ ἔργον τῆς προόδου τῆς προκειμένης δίκης. Ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι τὸ δικαστήριον χωρὶς νὰ διακόψῃ παντάπασι τὴν πρόοδον τῆς δίκης, δύναται νὰ ἀναθέσῃ εἰς τοὺς κ.κ. Θεοτόκην καὶ Μπαλτατζῆν ὡς εἰδικωτέρους καὶ ὡς ἐκπροσωποῦντας τὴν γνώμην τῶν ὑπολοίπων κατηγορουμένων, νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀπὸ τῆς 10ης τῆς νυκτὸς μέχρι τῆς 12ης, ἐπὶ δύο τρεῖς ἡμέρας.

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ. (Κατηγορούμενος). Δὲν προφθάνομεν, διότι εἴμεθα καταπεπονημένοι ἐκ τῆς δίκης, χρειάζεται μία τριήμερος συνεχὴς ἐργασία.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ (κατηγορούμενος). Κύριε Πρόεδρε, δὲν δύναμαι νὰ συμφωνήσω μὲ τὴν γνώμην τοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ πρώτου λαβόντος τὸν λόγον, ὅτι τὸ δικαστήριόν σας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων.

Πρὸ ὀλίγου ἤκουσα ἐπαναλαμβανόμενον ἐκ τῆς θέσεως ἐκείνης, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, μετὰ ξηρότητος, ὅτι τὸ δικαστήριόν σας δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τύπους, ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν οὐσίαν.

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπίτροπος).— Εἴμεθα σύμφωνοι εἰς αὐτό.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Καὶ ἔπειτα ἠκούσατε τὸν κ. Ἐπίτροπον, τὸν πρῶτον λαβόντα τὸν λόγον, νὰ εἴπῃ ὅτι εἶσθε ὑποχρεωμένοι νὰ δικάσητε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα προσήγαγεν ἡ προδικασία.

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Ἐπ. Ἐπίτροπος). Δὲν εἶπον τοιοῦτόν τι.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Αὐτὸ εἴπατε.

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Εἶπον διατάσσοντες κρείσσονας ἀποδείξεις.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Τὸ ἀμφισβητῶ.

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Εἶπον τὰ ἑξῆς: ὅτι ἡ αἴτησις τῶν κ. κ. κατηγορουμένων, ὅπως τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν ἐγγράφων νέων δὲν συνοψίζει τὴν μὴ συλλογὴν ἀποδεικτικῶν μέσων. Τοιοῦτον δικαίωμα τὸ δικαστήριον δὲν ἔχει. Τὸ δικαστήριον δικάζει ἐπὶ τῇ βάσει ὑπαρχόντων ἀποδεικτικῶν μέσων, δύναται ὅμως νὰ διατάσσῃ κρείσσονας ἀποδείξεις.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Τὸ ἀμφισβητῶ αὐτό.

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Ἐγὼ εἶπον νὰ διευκολύνωμεν τὴν αἴτησίν σας καὶ νὰ μεταβοῦν οἱ κ. κ. Θεοτόκης καὶ Μπαλτατζῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ εὕρουν τὰ ἔγγραφα αὐτὰ νὰ τὰ προσκομίσωσιν ἐδῶ.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Εἴμεθα σύμφωνοι εἰς αὐτό:

Ἐγὼ νομίζω, ὅτι τοῦτο δύναται νὰ τὸ διατάξῃ τὸ δικαστήριον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν ἐγγράφων. Τὸ εἰδικὸν Διάταγμα λέγει, ὅτι δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν προσαγωγὴν μαρτύρων κατ' ἰσχυρότερον δὲ λόγον τὴν προσαγωγὴν ἐγγράφων ὁπουδήποτε εὑρισκομένων καὶ δὴ παρὰ ταῖς δημοσίαις ὑπηρεσίαις. Θὰ παρακαλέσω τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ νὰ προσκομισθῶσι τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀναγραφόμενα ἐν τῷ καταλόγῳ ἡμῶν καὶ νὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον, καθ' ὃν θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐγγράφων τούτων εἰς τὴν προκειμένην δίκην.

Ν. ΖΟΥΡΙΔΗΣ. (Ἐπ. Ἐπ.). Δὲν χρειάζεται ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὑπάρχει ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως τὸ ἀφορῶν τὸν κατηγορούμενον ἀντιστράτηγον Χατζανέστην τὸ ἄλλο εἶνε μία συζήτησις αἰτήσεως. Δὲν πρόκειται περὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως.

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Καὶ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως αὐτῆς, παρακαλῶ νὰ λάβῃ ἀπόφασιν τὸ δικαστήριόν σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὥστε θέτετε ζήτημα ἐνστάσεως;

Δ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ. Ὄχι· αἰτήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὸ Δικαστήριον ἀποσύρεται εἰς Διάσκεψιν.

ΑΙ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΝΤΑΙ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

«Τὸ Ἔκτακτον Ἐπαναστατικὸν Δικαστήριον λαβὸν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως καὶ τῶν κατηγορουμένων αἴτησιν περὶ προσαγωγῆς τῶν ἐν τῇ γραπτῶς ὑποβληθείσῃ αἰτήσει τῶν ἐγγράφων ὡς καὶ ἄλλων τοιούτων. Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1922 Διατάγματος τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς σαφῶς ἐξάγεται, ὅτι τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ κρίνῃ κατ' οὐσίαν περὶ τῆς αἰτήσεως τῶν κατηγορουμένων, περὶ προσαγωγῆς τῶν αἰτηθέντων ἐγγράφων, ἀλλὰ δὲν κρίνει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγκαῖον νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων, ἐπιφυλάσσεται ὅμως νὰ διατάξῃ κατὰ τὴν πρόοδον τῆς δίκης, παντὸς οἱουδήποτε ἐγγράφου τὴν προσαγωγήν, ὅπερ ἤθελε κρίνει ὡς συντελεστικὸν πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων...

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει παμψηφεὶ τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν».

«Τὸ Ἔκτακτον Ἐπαναστατικὸν Στρατοδικεῖον λαβὸν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τοῦ συνηγόρου τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Γ. Χατζανέστη ὑποβληθεῖσαν ἔνστασιν, ὅτι τὸ Δικαστήριον εἶνε ἀναρμόδιον νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀποδιδομένης αὐτῷ παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 194 τῆς Στρατ. Π. Νομοθεσίας καὶ ὅτι ἐντεῦθεν εἶνε ἄκυρον τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν πρᾶξιν ταύτην κατηγορητήριον.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1922 «περὶ συστάσεως Ἐκτάκτου Στρατοδικείου» Διατάγματος, Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς διαλαμβάνον ὅτι πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τῶν ὑπαιτίων ἐκ προσφάτου ἐθνικῆς καταστροφῆς κατηγοριῶν, συνίσταται ἐν Ἀθήναις Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΡΟΔΗΛΩΣ καὶ τὴν παράβασιν τοῦ ἄρθρου 194 τῆς Σ. Π. Νομοθεσίας, ὡς σχοῦσαν καὶ ταύτην ὡς ἀποτέλεσμα, τὴν ἐθνικὴν καταστροφήν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἡ παράβασις διεπράχθη ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἢ μὴ ἅτε τοῦ ἄρθρου μηδεμίαν διαστολὴν, ὡς πρὸς τοῦτο ποιουμένου, ἑπομένως ἡ ἀνωτέρω ἔνστασις εἶνε ἀπορριπτέα.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει παμψηφεὶ τὴν ὡς ἄνω ἔνστασιν».

(Ὁ κ. Πρόεδρος ἐκφωνεῖ τὰ ὀνόματα τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως, Παπούλας Ἀναστάσιος, Πάσσαρης Μιχ., Σουμήλας Π., Κοιμήσης Μιλτ., Σκυλακάκη Ο., Κανελλόπουλος Κ., Σπαῆς Λ., Ράλλης Γ., Νέγρης Φωκίων, Πολίτης Νικ., Ρέντης Κ. καὶ Βενετσανόπουλος Α. (ἀπουσιάζων εἰς Πάτρας).

Μάρτυρες δὲ τῆς ὑπερασπίσεως οἱ ἑξῆς:

Ματζαβῖνος, Γεωργαντᾶς, Λαγουδάκης Παπαδόπουλος Ἀρχιμανδρίτης, Σαρρηγιάννης, Ἐξαδάκτυλος, Ἀξελός, Πάλλης, Ἀθανασιάδης, Τριλίβας, Βαλέτας, Ραγκαβῆς, Οἰκονομόπουλος, Γεωργιάδης, Κότσης, Ζαβιτσιάνος, Δεμερτζῆς καὶ Ν. Σπιθάκης.

Α. ΡΩΜΑΝΟΣ. Ἐκαλέσαμεν περισσοτέρους ἀπὸ 13, ἀλλὰ θὰ ἐξετάσσωμεν μόνον 13, ὅσους καὶ ἡ κατηγορία.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν μάρτυρα τῆς κατηγορίας Κ. Βενετσανόπουλον, οὗτος εὑρίσκεται εἰς Πάτρας καὶ θὰ εἶνε ἐνταῦθα τὴν Πέμπτην.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ κύριος Γραμματεὺς παρακαλεῖται νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐνοχὴν ἐπὶ κατηγορουμένων, τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Ἐπαναστατικὴν Ἐπιτροπήν, ὡς καὶ τὴν παραπεμπτικὴν διαταγὴν τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τοὺς Ἐπαναστατικοὺς Ἐπιτρόπους. (Ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἡ ἔκθεσις τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐνοχὴν τῶν κατηγορουμένων ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Ἐπαναστατικὴν Ἐπιτροπήν, ὡς καὶ ἡ παραπεμπτικὴ Διαταγὴ τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τοὺς Ἐπαναστατικοὺς Ἐπιτρόπους).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 9 ½ τῆς αὔριον π.μ. (Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις τὴν 8 καὶ 45' μ. μ. διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν ἑπομένην εἰς τὰς 9 ½ π.μ.).

Αὔριον: Η ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ. — Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΠΑΠΟΥΛΑ.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259 μ.) 9.10' μ.μ. Συναυλία, 11.30' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (279 μ.). 7.40' μ. μ. Δίσκοι, 8 μ. μ. Σλάβικη βραδυά.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (308 μ.). 6.30' μ. μ. Τζὰζ Μπάντ, 9.30' μ. μ. Τραγούδια καὶ ἄριες, 11 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΣΤΟΥΓΓΑΡΤΗ (360.1 μ.). 8.30' μ. μ. «Ἡ Λευκὴ κυρία» Ὄπερα τοῦ Μπουαλντιέ, 10.30' μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία 11.50' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.9 μ.). 6.45' μ. μ. Τραγούδια ἀπὸ ὀπερέττες, Συναυλία τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ θεάτρου «Καπιτόλ», 9 μ. μ. Συναυλία, τραγοῦδι, ὀπερὰ κωμὶκ, 10.45' μ. μ. Μελῳδίες 11 μ. μ. Φυσαρμόνικα, 11.15' μ.μ. τραγοῦδι— ὄπερα, 11.40' μ. μ. Συναυλία καὶ γραμμόφωνο, 12.30' μεσον. Βιεννέζικη ὀρχήστρα, 12.45' μεσον. Καντσονέττες.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 6 μ. μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ Ρουμανικὴ μουσικὴ 7.30' μ.μ., 9.30' μ. μ. Συναυλία ἀπὸ στούντιο, 9 μ. μ. Δίσκοι, 10 μ. μ. Τραγούδια, 11.15' μ. μ. Ρουμανικὴ μουσική.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.). 6.30' μ.μ. Ἐθνικὴ μουσικὴ καὶ δίσκοι. 9 μ. μ. Συναυλία βιολιοῦ, 11.30' μ. μ. Μπαλαλάϊκας.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 9.40' μ. μ. Δίσκοι, 10 μ. μ. «Ἡ πριγκήπισσα τῶν δολλαρίων», ὄπερα τοῦ Φώλ.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 9 μ. μ. Συναυλία πνευστῶν, 10 μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία, 11 μ. μ. Τζὰζ μπάντ.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8.05' μ. μ. Μουσικὴ ποικιλία, 945' μ. μ. «Τουραντὸ» ὄπερα τοῦ Πουτσίνι.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 8.30' μ. μ. «Ὁ βαρῶνος τῶν τσιγγάνων» μουσικὴ τοῦ Στράους. Μεσον. Συναυλία.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 9.30' μ. μ. Συναυλία: Μὰρς τοῦ Σαὶν Σάν, Ἰντερμέτζο τῆς «Καβαλλερία Ρουστικάνα». Ἄρια ἀπὸ τὸ «Σαμψὼν καὶ Δαλιδὰ» τοῦ Σαὶν Σὰν καὶ Ἄρια τῆς «Κάρμεν» τοῦ Μπιζέ. 12 μεσον. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ μουσικὴ χοροῦ.

Σήμερον καὶ ὥραν 7 μ. μ. ὁ Ἕλλην τενόρος κ. Κώστας Μυλωνᾶς θὰ τραγουδήσῃ εἰς Βερολῖνον ἀπὸ τοῦ Ραδιοφώνου «Μποὲμ», «Ἁλιεῖς Μαργαριτῶν» καὶ «Ἀφρικάνα».

ΧΑΡΤΗΣ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ ΤΟΙΧΩΝ
Τῶν μεγαλυτέρων Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων θὰ εὕρητε εἰς τὸν Ρυθμὸν Βουλῆς 22. Ἐπικόλλησις τελεία. Τιμαὶ πλέον ἢ λογικαί.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας,,

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μαράμσον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τὸ πρωῒ τῆς ἄλλης ἡμέρας, ἔλαβε τὸ ἑξῆς γράμμα ἀπὸ τὸν Ὄβε:

«Ἀγαπητὴ Μπρίττα,

»Ἐπῆγα στοῦ Λένναρτ. Ἡ τύχη μ' ἐβοήθησεν. Ὅταν ἔφθασα, ὁ ἰατρὸς Οὔννα, τὸν ὁποῖον γνωρίζω λιγάκι, ἔβγαινεν. Ἐκατάλαβα λοιπὸν πῶς ὁ βαρῶνος ἦταν στὸ σπίτι του καὶ πῶς εἶχαν χρειασθῆ γιατρό.

»Τότε ἐπροσποιήθηκα πῶς «ἤξερα» καὶ ἠρώτησα τὸν θαλαμηπόλο ἐὰν ὁ βαρῶνος ἐπήγαινε καλύτερα.

»Ὁ θαλαμηπόλος ἐφάνηκε καταγοητευμένος ποὺ ἠμποροῦσε νὰ κουβεντιάσῃ «γιὰ τὸ δρᾶμα» μὲ κάποιον. Κανεὶς δὲν εἶχεν ἀκούσει τὸν βαρῶνο νὰ γυρίζῃ στὸ σπίτι· ἀλλά, τὸ πρωΐ, ὁ θαλαμηπόλος εἶχε βρῆ τὸν κύριό του ἀναίσθητον στὸ κρεββάτι. Εἶχαν χρησιμοποιηθῆ ὅλα τὰ μέσα γιὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μορφίνης (ὥστε μορφίνη!) καί, πρὶν φύγῃ ὁ γιατρός, ὁ βαρῶνος εἶχε δείξει μερικὰ σημεῖα ζωῆς, ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀναλάβει τὰς αἰσθήσεις του.

»Αὐτὰ εἶνε ὅλα. Δὲν μοῦ φαίνονται καὶ τόσον ἐνδιαφέροντα. Μὴ φοβᾶσθαι! Ὁ κύριος αὐτὸς θὰ ἐπανέλθῃ στὴ ζωή. Οἱ ἐνοχλητικοὶ ἄνθρωποι δὲν πεθαίνουν ποτέ. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἀσχολῆσθε ἀκόμη μὲ αὐτόν, ὕστερα ἀπὸ ὅσα συνέβησαν, εἶνε πιὸ πολὺ ἀπὸ συγκινητικό, εἶνε κουτό. Συγχωρῆστε με ποὺ σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια!

»Δουλεύω πυρετωδῶς τὸ σύμπλεγμά μου. Ὅταν θὰ χύσω σ' αὐτὸ ὅλο μου τὸ δηλητήριο, ἠμπορεῖ νὰ ἠμπορέσω νὰ σᾶς ἰδῶ... χωρὶς νὰ «μισῶ πάρα πολὺ αὐτὸ τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπῶ...»

* * *

Αἰσθάνθηκε μεγάλην ἀνακούφισιν ἡ Μπρίττα σὰν ἔμαθεν πῶς ὁ Κνοὺτ ἔζουσεν. Ἡ ἰδέα πῶς θὰ ἦταν ἡ αἰτία τοῦ θανάτου του, τὸν εἶχε βαθειὰ βασανίσει.

Εἶχε θελήσει νὰ σκοτωθῆ ἢ μόνο νὰ ζαλισθῆ καὶ νὰ ξεχάσῃ; Πολὲς φορὲς τῆς εἶχεν εἰπῆ ὅτι «ἡ νιρβάνα τῆς μορφίνης» τὸν ἔβαζε σὲ πειρασμό, πῶς ἦταν μιὰ γλυκειὰ «εἰσαγωγὴ στὸ θάνατο». Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐὰν εἶχε τὴν πρόθεσι νὰ ἐκδοθῆ στὴ μορφίνη, τὸ ναρκωτικὸν αὐτὸ θὰ ἐπροκαλοῦσεν, ἀργὰ ἢ γρήγορα, τὴν καταστροφή του. Ἔπρεπε νὰ βάλῃ ὅλα της τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ τὸν σταματήσῃ σ' αὐτὸν τὸν ὀλέθριο κατήφορο.

Ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ στὴ μητέρα τοῦ Κνοὺτ γιὰ νὰ τῆς εἰπῆ ὅλη τὴν ἀλήθεια. Ὁ Κνοὺτ ἀγαποῦσε πολὺ τὴν μητέρα του· αὐτὴ θὰ εἶχεν ἴσως τὴ δύναμι νὰ τὸν συγκρατήσῃ.

Νὰ γράψῃ στὴ μητέρα τοῦ Κνούτ!... πρᾶγμα ὀδυνηρὸ καὶ δύσκολο.

Ἀπὸ «φίλους» ἡ γρηὰ βαρώνη εἶχε μάθει τὸ δεσμὸ τοῦ γυιοῦ της μὲ τὴν Μπρίττα. Καὶ δὲν ἔχωνευε διόλου τὴν ἰδέα πῶς ὁ Κνοὺτ «θὰ ἔφθανε μέχρι τοῦ νὰ νυμφευθῇ αὐτὴ τὴν ἐρωμένη ποὺ ἦταν καλῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ ἐλευθερίων ἠθῶν». Ἡ Μπρίττα τὸ ἤξερεν.

Ἔσχισε πολλὰ γράμματα πρὶν στείλῃ τὴν ἑξῆς:

«Σᾶς γράφω κυρία μου γιὰ νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ὁ γυιός σας ἔχει, αὐτὴ τὴ στιγμή, ἐπιτακτικωτάτην ἀνάγκην τῆς καλωσύνης σας καὶ τῆς ἐπιεικείας σας. Ὑπέστη τώρα τελευταῖα ἕνα μεγάλο αἰσθηματικὸ κλονισμὸ καὶ ἔχει χαρακτῆρα πολὺ ἀδύνατον ὥστε νὰ τοῦ εἶνε δύσκολο νὰ ἀνθέξῃ.

»Ἔκαμα ὅ,τι μπόρεσα, ἀπὸ πολὺν καιρό, γιὰ νὰ τοῦ κατευνάσω τὴν ἀπογοήτευσι ποὺ τὸν ἔπληξε τόσον βαθειά. Ἀλλά, ὑπὸ τὸ κράτος ἐσφαλμένων ἰδεῶν ἀνδρικῆς ζήλειας καὶ ἑνὸς θλιβεροῦ πόθου ἐκδικήσεως, ἐφέρθηκε ἀπέναντί μου ἔτσι ὥστε δὲν μοῦ εἶνε πιὰ δυνατὸν νὰ τὸν ξαναϊδῶ.

»Ἔμαθα πῶς κατέφυγε στὴ μορφίνη γιὰ νὰ διώξῃ τὴ θλῖψι του. Τὸν γνωρίζω ἀρκετὰ ὥστε νὰ προβλέπω ποῦ ἠμπορεῖ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἐὰν δὲν λάβετε ἐγκαίρως προφυλακτικὰ μέτρα. Ἐπιτρέψατέ μου μιὰ συμβουλή: κάμετε ὅ,τι μπορεῖτε γιὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνετε ἀπὸ δῶ καὶ γιὰ νὰ τὸν πείσετε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιστασία τῶν κτημάτων του. Ἔτσι, θὰ ἔμενε συνεχῶς κάτω ἀπὸ τὰ μάτια σας.

»Σᾶς γράφω μὲ τόσην ἐλευθερία, γιατὶ ξέρω ἀπὸ τὸν γυιό σας πῶς εἶσθε ἐν γνώσει τοῦ δεσμοῦ ποὺ ὑπῆρχε μεταξύ μας. Ἴσως θὰ εἶνε δύσκολο σὲ σᾶς, τὴ μητέρα του, νὰ καταλάβετε πῶς δὲν ἀνταπεκρίθην στὰ συναισθήματα τοῦ Κνοὺτ ὅσον αὐτὸς ἠθέλησε. Θὰ ἤθελα, ὅμως, νὰ μὴ σᾶς κάμῃ τὸ γράμμα μου νὰ πιστέψετε πῶς ἐπεριφρόνησα τὸ γυιό σας. Διόλου. Τὸ πεπρωμένον μᾶς περιέπαιξεν ἔτσι ὥστε τὸν καιρὸ ποὺ θὰ ἠμποροῦσα νὰ τὸν ἀγαπήσω μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, αὐτὸς δὲν ἤθελε τὴν ἀγάπη μου... καὶ ὅταν, τέλος, ὁ ἔρως αὐτὸς ἔγινεν ὁ μόνος του πόθος, ἦταν πάρα πολὺ ἀργά!

»Ἡ φωτογραφίες σας, κυρία μου, ποὺ εἶδα στοῦ γυιοῦ σας, μοῦ ἔδειξαν ἕνα ἐξωτερικὸ πολὺ εὐγενικὸ καὶ πολὺ ἑλκυστικό. Ἔχω τὴν πεποίθησι ὅτι, στὰ χρόνια τῆς νεότητός σας, ἐνεπνεύσατε συναισθήματα τὰ ὁποῖα ἴσως δὲν συνεμερισθήτε πάντοτε. Θὰ ἐνθυμηθῆτε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὶς θλιβερὲς στιγμὲς ποὺ ἠμπορεῖ νὰ περάσῃ μιὰ γυναῖκα, μαθαίνοντας τὸ κακὸ ποὺ προξενεῖ. Θὰ μὲ ἐννοήσετε, λοιπόν, ὅταν σᾶς εἰπῶ ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ γυιοῦ σας ἐγνώρισα πολὺ θλιβερὲς στιγμὲς καὶ ὅτι ἡ καρδιά μου θὰ ἐγίνοταν ἐλαφρότερη ἐὰν διέβλεπα μὲ ποιὸ μέσο θὰ μποροῦσα νὰ τὸν κάμω νὰ μὲ ξεχάσῃ.

»Ὅλα αὐτὰ σᾶς τὰ γράφω γιὰ νὰ ξέρετε πῶς συμμερίζομαι τὶς στενοχώριές σας καὶ ὅτι ἐπιθυμῶ μὲ ὅλη μου τὴν ψυχὴ νὰ σᾶς βοηθήσω στὶς προσπάθειές σας.

»Μπρίττα Βάνγκεν.»

(Ἀκολουθεῖ)

ΖΕΣΤΟ ΝΕΡΟ ΕΧΕΤΕ ΑΜΕΣΩΣ
ΜΕ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 4
ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΜΗ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Ἄρθρον 10ον. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν δηλουμένων περιουσιακῶν στοιχείων δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διορισθῶσιν ἰσάριθμοι πρὸς τὰς ἐπιτροπὰς πραγματογνώμονες ἐκλεγόμενοι ἐξ ἐγχωρίων Κων)πολιτῶν μονίμως ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ διαμενόντων καὶ ἀγόντων ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν.

Οἱ διοριζόμενοι πραγματογνώμονες ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰς εὐθύνας πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους, ὑποχρεοῦνται δὲ πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των νὰ δώσωσι τὸν κεκανονισμένον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω διοριζόμενοι πραγματογνώμονες, ἐὰν δὲν προσέλθωσιν ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των, ἵνα ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των θεωροῦνται αὐτοδικαίως ὡς μὴ ἀποδεχθέντες τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ ἀντικαθίστανται δι' ἑτέρων.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ἑκάστης δηλώσεως συντάσσεται μία μόνον ἔκθεσις πραγματογνωμοσύνης ὅσοι δήποτε καὶ ἂν ὦσιν οἱ ἀπαιτοῦντες.

Ἄρθρον 11ον. Τὰ εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν ἔγγραφα προσάγονται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν ἐπισήμῳ μεταφράσει. Ἡ μετάφρασις γίνεται ὑπὸ μεταφραστῶν διοριζομένων πρὸς τοῦτο δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τῶν γνωριζόντων τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν μελῶν τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἀνταλλαγῆς ἢ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς.

Ἐν ἀμφισβητήσει τῆς ἀκριβείας τῆς μεταφράσεως ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μετάφρασιν δαπάναις τοῦ ἀμφισβητοῦντος.

Ἄρθρον 12ον. Αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουσι καθορίζει τὴν ἀξίαν τῶν δηλουμένων περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν ὡς ἐν ἄρθρῳ 9 ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προσαγομένων τίτλων ἰδιοκτησίας ἢ ἄλλων ἐγγράφων φερόντων βεβαίαν χρονολογίαν καὶ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου ἀποδεικτικοῦ στοιχείου.

Ἄρθρον 13ον. Αἱ διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἐν γένει τῶν δηλώσεων δαπάναι βαρύνουσι τοὺς δικαιούχους.

Προσωρινῶς καὶ μέχρις οὗ δι' εἰδικοῦ νόμου καθορισθῶσι τὰ τῆς πληρωμῆς τῆς ἐπιδικαζομένης ἀποζημιώσεως καὶ τὰ τοῦ τρόπου καλύψεως τῶν σχετικῶν δαπανῶν, τὰς δαπάνας ἐκδικάσεως θέλει καταβάλει τὸ Δημόσιον ἐγγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 14ον. Ἡ δήλωσις ἀποζημιώσεως, ἡ ἐγχείρισις αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει ἡ προδικασία καὶ διαδικασία ἐπ' αὐτῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως διεξάγεται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 15ον. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε παρασταθῆ ἀνάγκη προσλήψεως προσωπικοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔργου θέλει χρησιμοποιηθῆ προσωπικὸν ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς καὶ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 16ον. 1) Τρίτοι ἀξιοῦντες ἴδια δικαιώματα ἐπὶ τῶν δηλωθέντων περιουσιακῶν στοιχείων δύνανται νὰ παρεμβῶσιν ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς διὰ κοινοποιήσεως παρεμβάσεως 15 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ὑπόθεσιν δικασίμου.

Ἐν τῇ παρεμβάσει δέον νὰ ἀναγράφηται σαφῶς ἐὰν πάντα ἢ τινὰ καὶ ποῖα ἐκ τῶν ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ δηλώσει ἀναφερομένων περιουσιακῶν στοιχείων διεκδικοῦνται, συγχρόνως δὲ νὰ κατατίθενται καὶ τὰ ὑποστηρίζοντα ταύτην ἔγγραφα.

2) Ἐὰν οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δικαιούμενοι εἰς παρέμβασιν παραλείψωσι νὰ ἐνεργήσωσι ταύτην, ὡς ὁρίζει τοῦτο, δικαιοῦνται ν' ἀσκήσωσι τὰς κατὰ τῶν δικαιούχων τρίτων ἀξιώσεις των μόνον ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δι' ἀγωγῆς ἢ δι' ἀνακοπῆς τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως, στρεφόμενοι κατὰ τοῦ δικαιωθέντος εἰς ἀποζημίωσιν τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς ἢ ἀνακοπῆς μὴ ἀναστελλούσης τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἧς αὕτη ἀποφάσεως. Τὸ Δημόσιον δὲν εὐθύνεται ἐφ' ὅσον κατεβλήθη ἤδη ἡ ἀποζημίωσις.

3) Ἐὰν ὁ παρεμβὰς νικήσῃ θεωρεῖται ἡ ὑποβληθεῖσα δήλωσις ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων του ὡς ἰδία αὐτοῦ δήλωσις ὡς πρὸς τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ ἀναγνωρισθέντα ὅτι ἀνήκουσιν αὐτῷ.

Ἄρθρον 17ον. 1) Κατὰ τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως δύνανται ν' ἀσκήσωσιν ἔφεσιν μόνον οἱ ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενοι διάδικοι ὡς καὶ τὸ Δημόσιον.

2) Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶνε δίμηνος ἄνευ παρατάσεως καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ αἰτοῦντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἡ δημοσίευσις ἐγένετο ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ αἰτοῦντος ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

γ') Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ διαδίκου ἢ ἄλλου ἔχοντος εἰδικὴν πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητα.

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας παρουσίᾳ τοῦ ἁρμοδίου διευθυντοῦ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρείας «Ὠσμάν» ἥτις ἀνέλαβε τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ν. Σμύρνης κ. Μαυρομμάτης καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε τὰς ἀπόψεις τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῆς ἑταιρείας ἃς ἐκόμισαν οἱ ἀφιχθέντες προχθὲς ἐκ Παρισίων Γάλλοι μηχανικοί.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπανέλαβε καὶ πάλιν τὴν παράκλησιν ὅπως ἐπισπευσθῶσιν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου καὶ κατορθωθῇ οὕτω ἡ ταχυτέρα ἀνέγερσις τῶν συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως.

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου παρεδόθησαν ἤδη εἰς τὴν ἑταιρείαν οἱ σχετικοὶ πίνακες.

— Αἱ οἰκοδομαὶ τῶν Προσφύγων

Κύριε Διευθυντά,

Ζητήσας σήμερον πληροφορίας παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας σχετικῶς μὲ τὸ ψηφισθὲν τελευταίως παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ ὑπὸ ψήφισιν καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν οἰκοδομῶν τῶν προσφύγων καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέχρις ἀκαθαρίστου ἐτησίου εἰσοδήματος δρχμ. 30 χιλ., ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου τούτου παρεχόμενον εὐεργέτημα δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ μόνον τὰς ἀνεγερθείσας ἢ ἀνεγερθησομένας ὑπὸ προσφύγων καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων οἰκοδομάς, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς ἀποκτηθείσας ὑπ' αὐτῶν, ἀνηγερμένας παρ' ἄλλων, δι' ἀγορᾶς ἢ πλειστηριασμοῦ.

Καὶ ἐρωτᾶται: Ἐπειδὴ ἕνας πρόσφυξ ἢ ἕνας δημόσιος ὑπάλληλος, μὴ διαθέτων τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ἵνα ἀνεγείρῃ ἢ παρακολουθήσῃ τὴν ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς, διέθεσε τὴν ἀποζημίωσίν του, εἴτε τὰς διὰ μυρίων στερήσεων ἀποταμιευθείσας οἰκονομίας του διὰ νὰ στεγασθῇ ὑπὸ ἰδίαν στέγην καί, χωρὶς διόλου νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ κράτος, ἠγόρασεν ἕνα σπιτάκι ἐντὸς τῆς πόλεως, πληρώσας καὶ χαρτόσημα καὶ φόρον μεταβιβάσεως κλπ. εἶνε δίκαιον καὶ λογικὸν νὰ τεθῇ εἰς ἥσσονα μοῖραν ἀπὸ τοὺς ἄλλους τῆς αὐτῆς κατηγορίας μὲ αὐτόν, οἱ ὁποῖοι καὶ οἰκόπεδα ἔλαβον εἰς χαριστικὰς πράγματι τιμὰς καὶ παντοίων διευκολύνσεων ἔτυχον διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς στέγης των εἴτε διότι διέθετον τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὰς σχετικὰς ἐνεργείας χρόνον, εἴτε ἠδύναντο νὰ παραμελῶσιν ἀνεξελέγκτως τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ νὰ ἀπασχολῶνται μὲ τὴν οἰκοδομήν των;

Δὲν θὰ ἔπρεπε μάλιστα νὰ ἐνθαρρυνθῶσι πολὺ περισσότερον ὑπὸ τοῦ κράτους οἱ ἐκ τῶν προσφύγων καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀγοράζοντες οἰκοδομὰς ἐντὸς τῶν πόλεων, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνασταλῇ ὁπωσδήποτε ἡ διαρκὴς ἐπέκτασις αὐτῶν πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος καὶ ἡ οἰκοπεδοποίησις ὁλοκλήρου τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς ἰδίως καὶ ἀφ' ἑτέρου μετριασθῇ κατά τι ἡ καθημερινῶς ἐπιτεινομένη κρίσις τῶν ἀκινήτων ἐλλείψει ἀγοραστῶν ἐξ αἰτίας τῆς καταθλιπτικῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν;

Μετὰ τιμῆς

ΚΩΝ. Α. ΜΑΡΚΕΝΣΚΩΦ

Πρόσφυξ ἐκ Σμύρνης τῆς Μ. Ἀσίας, μηδεμίαν ζητήσας ποτὲ περίθαλψιν ἢ παραχώρησιν.

— Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν τὰ μέλη τοῦ Παλλικίου Μικρασιατικοῦ Συλλόγου ἡ «Τελμησσός» τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 17ην Μαΐου καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ τῶν Καλοκαιρινῶν μὲ θέματα ἡμερησίας διατάξεως: 1) Ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Συλλόγου. 2) Ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Μόνον στὸ κατάστημα
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
ΑΡΤΙΣΤΙΚ
ΜΕ ΔΡΧ. 185 ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ
Κάθε κυρία ἱκανοποιεῖ καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἰδιοτροπίαν της
19 ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ καὶ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ γωνία
Διαφ. ΦΟΙΝΙΞ

MIKY-MOUSE
εἰς διαφόρους χρωματισμοὺς διὰ παιδικὰ δωμάτια καθὼς καὶ μεγάλη συλλογὴ Κρετὸν καὶ Τουὰλ —Ντὲ—Ζουὺ θὰ εὕρητε εἰς τὸν Ρυθμὸν Βουλῆς 22.

Ἀθλητισμὸς

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» συναντῶνται σήμερον τὴν 4.30' μ. μ. αἱ ὁμάδες «Ἐθνικὸς» Πειραιῶς καὶ «Ἀπόλλων» διὰ τὸ πρωτάθλημα ἐθνικῆς κατηγορίας. Πρὸ τοῦ ἀγῶνος ὁ «Παναθηναϊκὸς» θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ «Γουδί» εἰς φιλικὸν μάτς. Καὶ αἱ δύο συναντήσεις προμηνύονται ἐνδιαφέρουσαι.

* * *

Εἰς τὸ γήπεδον τῆς Α.Ε.Κ. ἡ διώνυμος ὁμὰς θὰ συναντηθῇ τὸ ἀπόγευμα μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ Π. Φαλήρου.

Πρὸ τοῦ ἀγῶνος θὰ γίνῃ συνάντησις τῶν μικτῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἀποτελουμένων ἐκ παικτῶν ἀνεπισήμων σωματείων.

* * *

Σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Στάδιον συνεχίζονται αἱ συναντήσεις τοῦ γυναικείου πρωταθλήματος Βόλλεϋ-μπώλλ.

Ὡς γνωστὸν εἰς τοὺς τελικοὺς ἀγωνίζονται αἱ ὁμάδες «Παναθηναϊκοῦ», «Πανιωνίου», «Π. Φαλήρου», «Ἐθνικοῦ», «Ν. Βύρωνος» καὶ «Νῆαρ Ἦστ». Ἐπὶ κεφαλῆς εὑρίσκεται ἡ ὁμὰς τοῦ «Π. Φαλήρου».

* * *

Σήμερον τὴν 10ην π. μ. θὰ γίνουν εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Κρυστάλ» τῆς Κοκκινιᾶς παλαιστικοὶ ἀγῶνες εἰς τοὺς ὁποίους θὰ συμμετάσχουν οἱ καλύτεροι τῶν πρωταθλητῶν μας.

* * *

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην γίνεται ἡ συνάντησις «Ἄρεως» — «Ὀλυμπιακοῦ» ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ κριθῇ κατὰ μέγα μέρος ὁ τελικὸς πρωταθλητὴς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ποδόσφαιρον.

BAYER
.... Μόλις πῆρα τὰ πρῶτα Δισκία-ἈΣΠΙΡΙΝΗΣ
ὑπεχώρησε τὸ κρυολόγημα μου καὶ ἤδη τὴν ἑπομένην ἤμουνα εἰς θέσιν νὰ κυττάζω τὴν δουλειά μου. Ἀπὸ τότε τὰ Δισκία-Ἀσπιρίνης δὲν λείπουν ἀπὸ τὸ σπίτι μου.
Ἔτσι κρίνουν!
Ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς πόνους σας.
ΔΙΣΚΙΑ-ἈΣΠΙΡΙΝΗΣ
ἀλλὰ μόνον τὰ γνήσια στὴν συσκευασίαν „Bayer" μὲ τὴν κυανόλευκον ταινίαν.
Προσέχετε τὰς ἀπομιμήσεις!

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 10)5)31

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην μέσῳ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρις 7 μ.μ.

Ἀεροπορικῶς διὰ Κέρκυραν, Ἰταλίαν (μέσῳ Νεαπόλεως) καὶ Γαλλίαν διὰ Μασσαλίας διὰ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας ἕως 12 μεσ.

Ἀεροπορικῶς δι' Ἀγγλίαν διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας μέχρι τῆς 17.30' ὥρας.

Ἀεροπορικῶς διὰ Πάτρας, Μπρίντιζι διὰ τῆς Ἀεροεσπρέσσο μέχρι 11 μ.μ.

Κων)πολιν διὰ τῆς Ἀεροεσπρέσσο μέχρι 11 π. μ.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τῆς ἁμ)ξίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ. ἡ συστημένη καὶ 12.1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἡ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς, ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Κέρκυραν, Ἁγ. 40, Βρινδήσιον.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

«Ἰωάννα» 11 π. μ. Αἴγινα, Πόρον, Ὕδρας, Σπέτσας.

«Πολικὸς» 11 π. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

WHITE STAR LINE—RED STAR LINE
(Ταχεῖα Συγκοινωνία)
ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ - ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ & HALIFAX (ΚΑΝΑΔΑ)
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ἐκ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ
16 Μαΐου «BELGENLAND» διὰ Ν. ΥΟΡΚΗΝ
20 Μαΐου «MAJESTIC» διὰ Ν. ΥΟΡΚΗΝ
23 Μαΐου «WESTERNLAND» διὰ Ν. ΥΟΡΚΗΝ & HALIFAX
27 Μαΐου «OLYMPIC» διὰ Ν. ΥΟΡΚΗΝ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς διὰ Χερβοῦργον τρὶς τῆς ἑβδομάδος μέσον Μασσαλίας καὶ Βρινδησίου, καὶ καθ' ἑκάστην σιδηροδρομικῶς διὰ τοῦ EXPRESS ORIENT.
Διὰ πληροφορίας κλπ. ἀπευθυντέον:
κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΗΝ, Πλατεία Καραϊσκάκη, ΠΕΙΡΑΙΑ, καθὼς καὶ εἰς τὰ διάφορα Γραφεῖα Ταξειδίων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Παππου).

Η Καθημερινή ~~5-6-31~~
4 6-6-31

Αἱ πόλεις καὶ τὰ ζητήματά των

Πολλαὶ ἀνάγκαι καὶ ὀλίγα μέσα

Συνομιλία μὲ τὸν κ. Δήμαρχον Μεσολογγίου

Καὶ ὁ κ. Χρ. Εὐαγγελάτος, διανύει τὴν δευτέραν δημαρχιακὴν περίοδον, εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἐλευθέρων πολιορκημένων. Πρώτην φορὰν ἐξελέγη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ὀκτωβρίου 1925. Εἶχε μάλιστα τότε καὶ μίαν περιπέτειαν. Ἡ δικτατορία ἠκύρωσε τὴν ἐκλογήν του, ὡς συγκεντρώσαντος μικρὸν ἀριθμὸν ψήφων— πέντε ἴσως — ὑπὲρ τὴν ἰσοψηφίαν. Ὁ λαὸς ὅμως, ἐρωτηθεὶς ἐκ δευτέρου, ἀνέδειξε πάλιν τὸν ἴδιον Δήμαρχον, τὴν φορὰν δὲ αὐτὴν μὲ σημαντικὴν πλειοψηφίαν. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1929 ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν Δημοτῶν του τῷ ἀνενεώθη.

Εἶναι καὶ ὁ κ. Δήμαρχος Μεσολογγίου ἐκ τῶν νέων Δημάρχων. Κατὰ μίαν μάλιστα ἀκριτομυθίαν, ἡ ὁποία ἠκούσθη εἰς τὴν Ἕνωσιν τῶν Δήμων, εἶναι νεώτερος τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου. Τὸ ἐπάγγελμά του εἶναι δικηγόρος καὶ δημοσιογράφος. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐδημοσιογράφησε εἰς τὸ Μεσολόγγι, εἶναι δὲ ὁ μόνος δημοσιογράφος, μετὰ τὸν Φιλήμονα, ὁ ὁποῖος ἐπροτίμησε τὸ δημαρχιακὸν ἀξίωμα ἀντὶ τοῦ βουλευτικοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖον κλίνουν κατὰ κανόνα οἱ δημοσιογράφοι ποὺ ἀναμιγνύονται εἰς τὴν πολιτικήν.

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων, τῆς ὁποίας ὁ κ. Εὐαγγελάτος εἶναι μέλος τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπῆς—Γενικὸς Γραμματεὺς— ἀνοίγομεν μίαν συζήτησιν διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Μεσολογγίου. Ἡ πόλις μὲ τὴν μεγάλην ἱστορίαν, εἶναι σήμερον πολὺ πτωχὴ καὶ ἔχει πολλὰς ἀνάγκας. Ἂς ἀφήσωμεν ὅμως τὸν Δήμαρχόν της νὰ τὰς ἐκθέσῃ:

«Σᾶς εἶχα κατὰ τὸ Α' Δημαρχιακὸν Συνέδριον ἐκθέσει τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου Μεσολογγίου. Ἔκτοτε κατὰ τὸ τριετὲς διαρρεῦσαν διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐμεσολάβησαν καὶ αἱ ἐκλογαί, δι' ὧν μοὶ ἀνενεώθη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ τοῦ Μεσολογγίου διὰ τῆς πανηγυρικῆς μου ἐπιτυχίας, μοὶ ἐδόθη καιρὸς νὰ πραγματοποιήσω ὅσα εἶχα εἰς τὴν μεθ' ὑμῶν συνέντευξιν διαγράψει ἔργα. Καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα εἶνε ἡ μεγάλη δενδροφύτευσις τῶν ὁδῶν, καὶ πλατειῶν, ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ Κήπου τῶν Ἡρώων καὶ ὁ πλουτισμὸς αὐτοῦ διὰ προτομῶν καὶ μνημείων, ἡ ἐπιχωμάτωσις τόσων ἐκτάσεων ἑλῶν (ἔργον βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου κατὰ τὸ 1930), ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου ὑδραγωγείου τῆς Βίγλας καὶ τῆς βοηθητικῆς δεξαμενῆς εἰς τὸ ὑδραγωγεῖον Ζεστῆς, ἡ κατεδάφισις ἑκατοντάδος ὅλης οἰκιῶν καὶ καταστημάτων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἡ κατασκευὴ δημοτικῶν σφαγείων, ἡ κατασκευὴ λεωφόρων καὶ ὁδῶν, ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐπισκευὴ ὅλων τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, ἡ ἐπισκευὴ πλείστων ἀγροτικῶν καὶ ἡ κατασκευὴ γεφυρῶν εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμούς.

Εἶνε εὐτυχῶς γνωστὸν εἰς τὸ Πανελλήνιον ὅτι ὁ Δῆμος Μεσολογγίου εἶνε ὁ πτωχότερος Δῆμος τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ ἀνάγκαι αὐτοῦ εἶνε παντὸς ἄλλου μεγαλύτεραι. Παλαίομεν μὲ τὰς ἐδαφικὰς συνθήκας διὰ τὴν ἀποχέτευσιν τῶν ὑδάτων διότι ὡς γνωρίζετε ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης ἐν πολλοῖς εἶνε ὑψηλοτέρα τῆς ξηρᾶς ἐν Μεσολογγίῳ.

Τὴν οἰκονομικὴν στέρησιν ὁμολογῶ εἰλικρινῶς ὅτι ἀναπληροῖ ἡ προσωπικὴ ἐργασία τῶν συνεργατῶν μου Δημοτικῶν Συμβούλων καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων. Ἔχω τὸ εὐτύχημα νὰ περιστοιχίζωμαι ἀπὸ φιλοπόλιδας Δημοτικοὺς Συμβούλους, οἵτινες ὅλοι μοὶ παρέχουν ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξίν των εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν ἔργων ἐν τῇ πόλει μας. Ἤδη ἀσχολούμεθα εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Δημαρχιακοῦ μεγάρου. Τὸ μέγαρον ἐγείρεται ἐν τῇ πλατείᾳ Μπότσαρη. Ἀπηλλοτριώσαμεν οἰκοδομάς, ἐπὶ θαυμασίου δὲ τετραγώνου οἰκοδομοῦμεν τὸ μέγαρον βάσει σχεδίου τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Κοντολέοντος. Τὸ μέγαρον θὰ εἶνε ἕτοιμον μετὰ 8 μῆνας καὶ τὸ Μεσολόγγι θὰ ἀποκτήσῃ πρότυπον Ἑλληνικοῦ Δημαρχείου. Καὶ οἱ δύο ὄροφοι αὐτοῦ θὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ Δημαρχεῖον. Δὲν θὰ ὑπάρχουν κάτω καταστήματα. Ἐν αὐτῷ ἐκτὸς τῶν γραφείων θὰ ὑπάρχῃ καὶ αἴθουσα τελετῶν, αἴθουσα Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, αἴθουσα τοπικοῦ μουσείου περιλαμβάνουσα καὶ τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἅρματα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Μεσολογγίου καὶ αἴθουσα Πινακοθήκης. Διὰ τὴν Πινακοθήκην ἔχω ἀπὸ τοῦδε ἐργασθῆ καὶ συγκομίσει εἰς τὸ προσωρινὸν Δημαρχεῖόν μου σημαντικῆς ἀξίας πίνακας καὶ προσωπογραφίας τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τοῦ Μεσολογγίου, ἀγωνιστῶν καὶ πολιτικῶν.

Ἡ κατεύθυνσίς μου εἶνε ἡ ἐξασφάλισις οἰκονομικῶν μέσων διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιχωματώσωμεν καὶ τὸ μικρότερον ἕλος ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐπεκτείνωμεν τὰς φυτεύσεις τῶν εὐκαλύπτων σχηματίζοντες ὅσα δυνάμεθα περισσότερα δασύλλια, νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὸ δίκτυον τῶν ἐπιφανειακῶν ῥείθρων (καθ' ὅσον λόγῳ τῆς ἐδαφικῆς καταστάσεως δὲν δυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν περὶ ὑπονόμων), νὰ ἐξωραΐσωμεν τὰς πλατείας, νὰ κατασκευάσωμεν δημοτικὰ ἀποχωρητήρια καὶ οὐρητήρια καὶ δημοτικὸν θέατρον.

Ὁ Δῆμος Μεσολογγίου, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ Δῆμοι τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔχουν ἀναλογίαν ἐσόδων. Δὲν χρειάζεται νὰ σᾶς ἀναφέρω ὀνόματα μικρῶν εὐρωπαϊκῶν Δήμων, τοὺς ὁποίους πέρυσιν εἶχα ἐπισκεφθῆ διὰ νὰ σᾶς πείσω ὅτι οἱ Ἑλληνικοὶ Δῆμοι ἀντιμετωπίζουσι τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα κατὰ τὸν σκληρότερον τρόπον. Σᾶς σημειῶ μόνον ὅτι οἱ Δῆμοι τῆς ἀγαπητῆς γείτονος Ἀλβανίας, τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐπεσκέφθην, ἔχουν ἀνωτέραν οἰκονομικὴν εὐεξίαν τῶν Ἑλληνικῶν Δήμων καὶ τὸ σοβαρώτερον ἔχουν μίαν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δὲν ἔχομεν. Εἰς τὸν Δῆμόν μου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰσηγήσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλου, ἐρρυθμίσθη διὰ νόμου νὰ παραχωρῆται ποσὸν 300 χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ἰχθυοτροφείου τῆς Κλεισόβης. Ἀτυχῶς ἀκόμη δὲν ἐδόθη ἡ πρώτη εἰσφορὰ διότι δὲν ἠδυνήθη τὸ Δημόσιον νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἐνοίκιον τοῦ ἰχθυοτροφείου. Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἦτο διατεθειμένη πλειότερον νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ ἐὰν δὲν παρενέβαινεν ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Εἶχε δὲ καὶ ἔχει ὁ Δῆμος ἄπειρα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἰχθυοτροφείων, διότι ἡ λιμνοθάλασσα ἦτο τῆς δημογεροντίας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας κτῆμα. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι τὰ δικαιώματα αὐτὰ τοῦ Δήμου πολὺ ταχέως θὰ ἐκτιμηθοῦν ὅπως καὶ τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν λειβαδίων τῶν διαλελυμένων μονῶν Ἁγίου Συμεῶνος καὶ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σίδερης, μεθ' οὗ κατ' ἐπανάληψιν εἶχα συνομιλήσει, εἶχεν ἀναγνωρίσει τὴν ἀνάγκην ὅπως τὸ μέτρον τῆς παραχωρήσεως τῶν λειβαδίων τῶν διαλελυμένων μονῶν ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς Δήμους τῶν κτηνοτροφικῶν μερῶν καὶ ὁ Δῆμός μου ἦτο πρῶτος εἰς τὴν σειρὰν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ.

Ἀλλὰ ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Δήμων θὰ ἀσχοληθῇ κατὰ μέγα μέρος τὸ Συνέδριόν μας. Ὅ,τι σᾶς εἶπον οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοί μου κ. κ. Μερκούρης καὶ Παναγιωτόπουλος εἰς τὰς συνεντεύξεις των, εἶνε ἡ σκληρὰ πραγματικότης. Εἶνε ὅλοι οἱ Δῆμοι καταδικασμένοι εἰς θάνατον ἐὰν δὲν μᾶς παρασχεθοῦν αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐνισχύσεις. Τὸ πᾶν εἶνε τὸ χρῆμα διὰ τοὺς Δήμους. Αἱ ἀγαθαὶ σκέψεις καὶ ἡ δραστηριότης καὶ ἡ φιλοδοξία, σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἐνυπάρχουν εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους μου, οἵτινες ἔχουσι καταδείξει ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἑλληνικῶν Δήμων δὲν ὑπάρχουν, ὅπως ἄλλοτε κομματάρχαι, ἀλλὰ Ἕλληνες πατριῶται, ἀφήσαντες τὴν ἡσυχίαν των καὶ τὴν μέριμναν τῶν ἀτομικῶν των συμφερόντων διὰ νὰ ἐργασθοῦν μέσῳ ἀπείρων πικριῶν καὶ δυσκολιῶν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως δηλαδὴ τοῦ συνόλου τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. Ἀλλὰ καὶ μία ἄλλη ἄποψις πρέπει νὰ τονισθῇ. Εἰς ἐποχὴν οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ ἀνεργασίας ὁ Δῆμος εἶνε ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἀντεπεξέλθῃ ἀποτελεσματικῶς κατὰ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν τὰς ὁποίας μοιραίως θὰ ἐπιφέρῃ ἡ συνέχεια τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Εἰς τὸν Δῆμον ὀφείλει πλέον ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσχῃ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἀφήρεσε ἀπ' αὐτοῦ εἰς στιγμὰς ἄλλας διὰ νὰ καλύψῃ ἀνάγκας τοῦ ἐν πολέμῳ τότε εὑρισκομένου κράτους καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν Δήμων δὲν σημαίνει ἄλλο τι εἰμὴ ἐνίσχυσιν αὐτοῦ τούτου τοῦ κράτους».

Προστίθεται λοιπὸν καὶ τρίτος Δήμαρχος — καὶ ἔχουν ὁμιλήσει ἕως τώρα ἰσάριθμοι — ὁ ὁποῖος διατυπώνει ζωηρὸν τὸ παράπονον διὰ τὴν ληστείαν ἡ ὁποία γίνεται εἰς βάρος τῶν Δήμων ἀπὸ τὸ κράτος. Καὶ ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς ἐπιδοκιμασίας αἱ ὁποῖαι ἠκούσθησαν ἐκ μέρους τῶν εὑρισκομένων κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν Ἕνωσιν τῶν Δήμων συναδέλφων τοῦ κ. Εὐαγγελάτου, τὸ παράπονον εἶναι γενικόν, θὰ διατυπωθῇ δὲ καὶ εἰς τὸ συνέδριον. Θὰ συγκινήσῃ ἆρά γε ἡ φωνὴ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ μέσα αὐτὰ προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν ἰσοζύγιον καὶ περισσεύματα εἰς τὸν προϋπολογισμόν;

Θ. ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Δήμαρχος Λαμιέων.

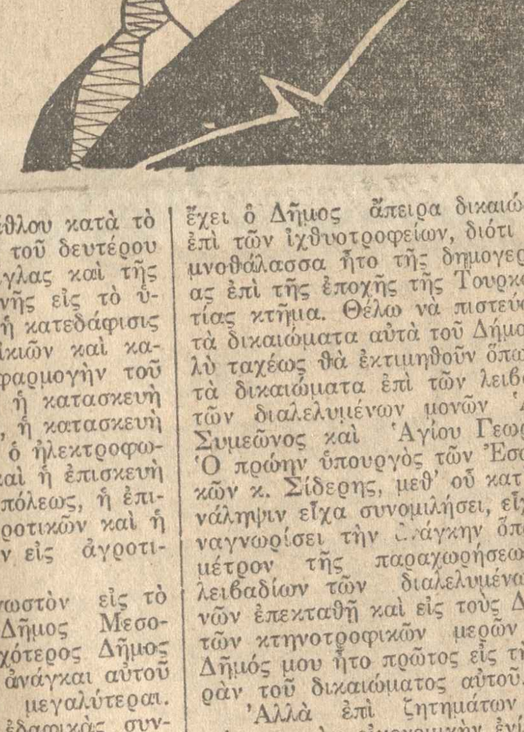

Τί ἔγινε καὶ τί δὲν ἔγινε ἐπὶ μίαν δεκαετίαν

Οἱ τρωγλοδύται τῆς Δραπετσῶνος

Ἡ πλέον ἐξονυχιστικὴ μελέτη τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος

9ον

Ἡ τραγῳδία τῶν σαράντα χιλιάδων ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἀπὸ τῆς γεφύρας τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Πειραιῶς μέχρι τοῦ ἐργοστασίου τῶν Λιπασμάτων, εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Δραπετσῶνος, εἶνε τόσον πρωτοφανής, τόσον ἀπέραντος καὶ συγκλονιστική, ὥστε δὲν ὑποθέτω ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ συγκρίνῃ κανεὶς τὴν ζωὴν τῶν προσφύγων τῆς Δραπετσῶνος μὲ ζωὴν ἀνθρωπίνων πλασμάτων.

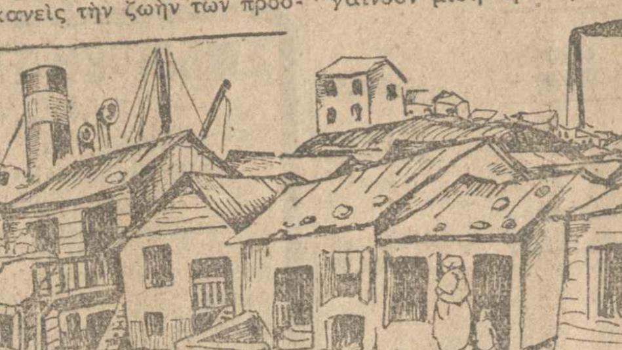

Ἡ γέφυρα τοῦ Λαρισαϊκοῦ εἶνε τὰ σύνορα ποὺ χωρίζουν τὴν Πειραϊκὴν παραλίαν ἀπὸ τὸν ἀπέραντον συνοικισμὸν καὶ θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ κανείς, ὅτι ἐκεῖθεν τῆς γεφύρας οἱ κάτοικοι ἔχουν περιπέσει εἰς τὴν πρωτόγονον κατάστασιν. Ἐπάνω ἀπὸ τοὺς βράχους τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἔχουν στηθῆ ξύλινες παράγκες, ὡσὰν μεγάλα κασσόνια μὲ μίαν τρύπαν διὰ παράθυρον καὶ εἴσοδον. Κάτι μεταξὺ κοτετσιοῦ καὶ λουτρικῆς καμπίνας. Ἕν ἀφάνταστον συγκρότημα σανίδων καὶ τενεκέδων, αἰωρουμένων ὑπεράνω τῆς σιδηροδρομικῆς τάφρου, περιστερεῶνες ὅπου δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ φωλιάσουν τὰ περιστέρια.

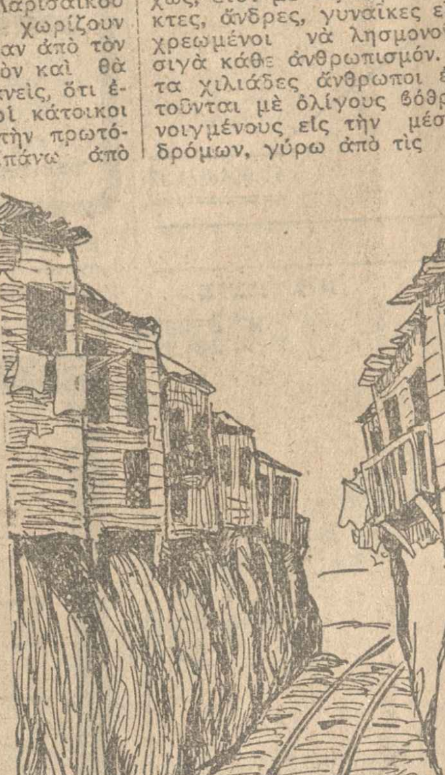

Δεξιὰ ἡ Κρεμμυδαροῦ καὶ ἀριστερὰ τὸ Καστράκι, εἶνε ὡσὰν ἡ προεισαγωγὴ εἰς τὸ ἀτελείωτον αἶσχος ποὺ ὀνομάζεται Δραπετσών. Τί τὸ χαρακτηριστικώτερον ἀπὸ τὸν κοπρῶνα αὐτὸν νὰ παρουσιάσῃ κανείς, διὰ νὰ δώσῃ τὴν εἰκόνα τῆς τρομακτικῆς αὐτῆς συνοικίας; Αὐτὰ ποὺ λέγονται σπιτάκια τῶν προσφύγων εἶνε πρόχειρα κατασκευάσματα ἀπὸ κάθε εἴδους ὑλικά, δωμάτια στενόχωρα δι' ἕνα ἄνθρωπον, προωρισμένα νὰ στεγάζουν τέσσαρες —πέντε. Σπιτάκια σκαρωμένα σὲ τρεῖς μέρες ἀπὸ ξηραμένον πηλόν, καὶ σανίδια εἰς τὴν σκεπήν, καλύβες καὶ τρῶγλες ἀσβεστωμένες μὲ χτυπητὰ χρώματα, γαλάζιες καὶ κόκκινες καὶ πράσινες. Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην καταλαμβάνουν ὅλην τὴν ἀπέραντον ἐκείνην καὶ βραχώδη ἔκτασιν, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν νομίζει κανεὶς ὅτι ἔρριψεν ἕνα πρωῒ ἡ θάλασσα πολυβασανισμένους ναυαγούς, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ ζεστάνουν τὰ ξυλιασμένα των κορμιὰ καὶ νὰ προστατεύσουν τὶς γυναῖκες καὶ τὰ βρέφη, ἔστησαν μὲ χώματα καὶ μὲ χαλίκια, μὲ τενεκέδες καὶ μὲ γκαζόκασσες, μίαν φωλιάν, ἔτσι ἐκ τοῦ προχείρου.

Καὶ τὸ πρόχειρον αὐτὸ διαρκεῖ τώρα ἐδῶ καὶ δέκα ὁλόκληρα χρόνια.

Τὸ Καστράκι εἶνε πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκτείνεται ἕως τὰ ὑψώματα ποὺ δεσπόζουν τῶν Δεξαμενῶν τοῦ Πειραιῶς. Ἀνάμεσα ἀπὸ μονοπάτια ὅπου τὰ γυμνὰ πέλματα τῶν παιδιῶν ποὺ παίζουν, ζυμώνουν τὸν βόρβορον μὲ τὴν κόπρον, ἀνάμεσα ἀπὸ δρομίσκους ὅπου λιμνάζουν πρασινισμένα νερά, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ φθάσῃ ἕως τὴν ἄκρην τοῦ βράχου, ὅπου ἐπάνω ἀπὸ τὴν θάλασσαν αἰωροῦνται τὰ ξύλινα καλύβια τῶν προσφύγων, ἔπειτα ἀπὸ ἐκεῖ κάτω, πρέπει νὰ διαβῇ κανεὶς τὰ πειὸ ἀπαίσια καὶ τὰ βρωμερότερα στενωπά, γιὰ νὰ ἀνέβῃ πρὸς τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὰ Λιπάσματα, τὰ Τσιμέντα. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος περὶ δρόμων, εἰς τὸν ἀφάνταστον αὐτὸν συνωστισμόν. Τὸ ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου, τὰ προσφυγικὰ καλύβια φράσσουν τὰς διόδους καὶ μόνον μικραὶ ἀσύμμετροι ἀποστάσεις ἔχουν ἀφεθῆ κάπου κάπου ἐν μέσῳ τῶν παραπηγμάτων διὰ νὰ σχηματισθοῦν αἱ δαιδαλικαὶ ἐκεῖναι δίοδοι ποὺ δὲν ξέρει κανεὶς ποῦ θὰ τὸν φέρουν.

Καθὼς περνᾶμε ἐμπρὸς ἀπὸ τὶς καλύβες, πότε πατῶντας ἐπάνω σὲ πέτρες ριγμένες εἰς τὰ τέλματα τῶν δρόμων, πότε σκύβοντας διὰ νὰ ἀποφύγωμε τὶς ἁπλωμένες μπουγάδες, καθὼς κυττᾶμε ἀδιάκριτα πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν καλυβιῶν, ἡ προσφυγίνες ρίχνουν ἕνα μπερντὲ ἀπὸ σακκιὰ διὰ νὰ κρύψουν τὴν τραγῳδίαν των. Τὰ ἀνακουφιστήρια τῆς Δραπετσῶνος εἶνε ὅλα στὴ σειρά, ὡσὰν νὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ συγκεντρώνωνται οἱ κάτοικοι ὅλης τῆς περιοχῆς, νὰ πηγαίνουν μισὴ ὥρα δρόμο διὰ νὰ συναντήσουν τὴν ἀπερίγραπτον ἐκείνην ἀθλιότητα. Καὶ δυστυχῶς, ἔτσι μὲ τὶς πόρτες ὀρθάνοικτες, ἄνδρες, γυναῖκες εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ λησμονοῦν σιγὰ σιγὰ κάθε ἀνθρωπισμόν. Σαράντα χιλιάδες ἄνθρωποι ἐξυπηρετοῦνται μὲ ὀλίγους βόθρους ἀνοιγμένους εἰς τὴν μέσην τῶν δρόμων, γύρω ἀπὸ τὶς καλύβες ὅπου κάθε οἰκογένεια ἔχει περίπου καὶ ἕνα προφυματικόν.

Ὅταν κάμῃ κανεὶς ἕνα περίπατον εἰς τὴν Δραπετσῶνα, ξεχνᾷ ἀπολύτως ὅτι τὸ Κράτος ἔκαμε τόσα πράγματα, χάριν τῶν προσφύγων. Εἶνε τόση ἡ ἀθλιότης, τόση ἡ τραγῳδία τῶν 40.000 προσφύγων τῆς Δραπετσῶνος, ὥστε δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνεται λόγος περὶ ἀποκαταστάσεως, πρὶν ἐξοικονομηθῇ μία στέγη, εἰς τὸν πληθυσμὸν αὐτόν.

Οἱ πρόσφυγες ἐκεῖ ἐπάνω εὑρίσκονται αὐτὲς τὶς ἡμέρες εἰς ἐξέγερσιν· θέλουν νὰ πραγματοποιήσουν μίαν παλαιὰν ἐπιθυμίαν των, ὅπως τὸ Κράτος τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀποτελέσουν ἰδίαν κοινότητα καὶ ἐζήτησαν πρὸς τοῦτο τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχετικοῦ νόμου. Ἕνα εἶδος δημοψηφίσματος πρόκειται ν' ἀρχίσῃ διὰ νὰ τελειώσῃ μετὰ μίαν ἑβδομάδα, καὶ γίνεται μία ζωηρὰ προπαγάνδα ἐκεῖ ἐπάνω, καὶ συγκεντρώσεις εἰς κάθε εὐρύχωρον πλατειοῦλαν τοῦ συνοικισμοῦ. Οἱ κοινοτικοὶ καὶ οἱ ἀντικοινοτικοὶ ἔχουν στήσει τρομερὸν καυγᾶ καὶ πολλὲς φορὲς καταλήγουν εἰς τὸ τμῆμα.

Ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, ἐὰν ὅλοι οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ μετετρέποντο εἰς κοινότητας καὶ ἤρχιζαν τοιουτοτρόπως νὰ φροντίζουν οἱ ἴδιοι οἱ πληθυσμοὶ διὰ τὰς ἀνάγκας των. Οἱ Δῆμοι θὰ ἀπηλλάσσοντο καὶ τῶν τρομερῶν προσθέτων καὶ ἀπροόπτων ἐπιβαρύνσεων καὶ τῆς μεγάλης εὐθύνης διὰ τὴν συνέχισιν μιᾶς τραγικῆς καταστάσεως ποὺ ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους.

Πολλοὶ συνοικισμοὶ δὲν θέλουν νὰ ἀκούσουν κἂν νὰ γίνεται λόγος περὶ ἀνακηρύξεώς των εἰς κοινότητα. Διότι ἐννοοῦν ὅτι μία κοινότης θὰ ἀναζητήσῃ πόρους καὶ οἱ πόροι πραγματοποιοῦνται ἀπὸ φόρους.

Εἰς τὴν Δραπετσῶνα τὰ πράγματα διαφέρουν. Ὑπάρχουν ἐκεῖ τὰ μεγαλύτερα ἐργοστάσια τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπάρχουν καὶ τὰ Σφαγεῖα τοῦ Πειραιῶς. Ἐσκέφθησαν λοιπὸν οἱ 45 πρόσφυγες καὶ μὴ, κάτοικοι Δραπετσῶνος, ἀποτελοῦντες τὴν ἐπαναστατικὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν, ὅτι μὲ τέτιους πόρους θὰ ἠμποροῦσαν νὰ συντηρήσουν καὶ Δῆμον ἀκόμη. Πρέπει νὰ τοὺς εἴπωμεν, μὲ τὴν ἰδίαν εἰλικρίνειαν, μὲ τὴν ὁποίαν εἴπομεν καὶ εἰς ἄλλους, τὰ τρωτὰ τῶν ἀπόψεών των, ὅτι πρέπει νὰ μὴ ὑπολογίζουν πολὺ ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῶν Σφαγείων ποὺ εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ Δήμου Πειραιῶς, καὶ νὰ μὴ βασίζωνται πολὺ ἐπὶ τῶν τάσεων ποὺ ἐπικρατοῦν, ὅπως τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια τῆς Δραπετσῶνος τροφοδοτοῦν δι' ἀπροόπτων φορολογιῶν τὰ ταμεῖα τῆς νέας Κοινότητος.

Ἐὰν οἱ 45 ἐπίτροποι εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιβάλουν κάποιαν κοινοτικὴν φορολογίαν, ἐὰν δηλαδὴ ἔχουν τὸ σθένος νὰ εἴπουν εἰς τοὺς συμπατριώτας των, ὅτι θὰ συνεισφέρουν ὅλοι διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς διαβιώσεώς των εἰς τὰς τρώγλας, μέχρις ὅτου ἐπὶ τέλους ἡ ἀποκατάστασις, τότε ναί, νὰ κάμουν τὴν Κοινότητά των. Ἄλλως ἂς μὴ ἐξωθήσουν τοὺς ἀγαθοὺς Ποντίους, πολλοὶ τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζουν κἂν τί σημαίνει ἀνακήρυξις τοῦ συνοικισμοῦ των εἰς Κοινότητα, νομίζοντες ὅτι πρόκειται περὶ συστάσεως νέου Σωματείου διεκδικήσεως τῶν δικαιωμάτων των, ἂς μὴ τοὺς ἐξωθήσουν εἰς ἀνταρσίας ποὺ δὲν θὰ ἔχουν εὐχάριστον ἀντίκτυπον.

Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς ὑπολογίζει, ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δραπετσῶνος, μεταβαλλομένην εἰς Κοινότητα, δὲν θὰ ἀνῆκεν εἰμὴ ἀσήμαντον ποσὸν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Δήμου, καταβαλλομένων ἀπὸ τὴν ὁλότητα τῶν δημοτῶν. Μὲ τέτοιο ποσὸν δὲν γίνεται κοινότης. Ἐὰν λοιπόν, δὲν ζυγισθοῦν καλὰ τὰ πράγματα, ἂς μὴ συνεχισθῇ ἡ ρῆξις, ἡ ὁποία ἔχει ἀναστατώσει τὸν προσφυγικὸν κόσμον καὶ ἔχει τρομοκρατήσει τοὺς βιομηχάνους καὶ τοὺς γηγενεῖς, φοβουμένους μήπως τὰ συμφέροντα τῆς περιοχῆς διευθύνονται ἀπὸ ἀδαεῖς κοινοτάρχας.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν 45 ἂς φροντίσῃ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν 40.000. Ἐκεῖ μόνον ἔγκειται ἡ ἄμεσος σωτηρία. Διότι τί νὰ τὴν κάμουν τὴν κοινότητα οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν εἰς τὰς τρώγλας; Μήπως διὰ νὰ τοὺς ὑπενθυμίζῃ ὅτι πρόκειται νὰ ζήσουν ἐκεῖ μέσα ἄλλην μίαν δεκαετίαν καὶ διὰ αὐτὸ ἔχουν ἀνάγκην, ὅπως κάποιος φροντίσῃ διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς τρωγλοδυτικῆς των διαβιώσεως; Ἀποκατάστασιν, τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἀποκατάστασιν, διὰ τοὺς σαράντα χιλιάδας τρωγλοδύτας τῆς Δραπετσῶνος.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Γύρω ἀπὸ τὸ Συνέδριον τῶν Τιράνων

Ἀπὸ Κορυτσᾶς εἰς Ἐλμπασὰν

Ἰδιαιτέρα συνεργασία τῆς «Πρωΐας»

Δ'

ΕΛΜΠΑΣΑΝ, 28 Ἀπριλίου 1931.— *Παρέλειψα νὰ σημειώσω ὅτι τὴν Κορυτσὰν τὴν εὑρήκαμε σεισμόπληκτον, κάτι τι ἀνάλογον μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς ἰδικῆς μας Κορίνθου. Σπίτι δὲν ἔμεινεν ἄσειστον. Κατὰ προτίμησιν τὰ καινούργια. Ὁ μέγας ναὸς Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τὸ ἥμισυ ἐρείπια, τὸ ὡραῖον οἴκημα τοῦ Ἕλληνος προξένου ὑπέστη τοιαύτας ρωγμὰς ὥστε ὁ πρόξενός μας κ. Μαυρουδῆς μετέφερε τὰ γραφεῖά του εἰς ξύλινον παράπηγμα, ὅπου καὶ κατοικεῖ. Καὶ ὁ νομάρχης ἐπίσης εἰς παράπηγμα μᾶς ἐδέχθη. Εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν καταστροφὴν δὲν ἔμεινεν ἀσυγκίνητος, ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ, ὄχι βέβαια μεγάλα ποσά, ἀλλὰ ἀρκετὸν ἐκδηλωτικὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν δύο φίλων λαῶν.*

Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Κορυτσᾶς εἰς Τίραννα εἶνε ὀκτάωρος, ἡ ὁποία δύναται νὰ γίνῃ καὶ δεκάωρος, ἂν κανένα ἀπρόοπτον συμβῇ, πλημμύρα φέρ' εἰπεῖν, ἀπὸ βροχὰς ἢ βλάβη αὐτοκινήτου. Ἐρρίψαμεν εἰς τοὺς συναδέλφους Βουλγάρους τὴν ἰδέαν τῆς δι' ἀεροπλάνου μεταβάσεώς μας εἰς Τίραννα. Ἀντὶ δέκα ὡρῶν συντέμνεται ἡ ἀπόστασις εἰς μίαν περίπου ὥραν δι' ἀεροπλάνου. Ἀλλ' ἀπεκρούσθη ἡ πρότασίς μας κι' ἔτσι ἀπεφασίσαμεν νὰ προτιμήσωμεν τὸ αὐτοκίνητον διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντιληφθῶμεν καλύτερα τὴν ποικιλίαν τῆς ἀλβανικῆς φύσεως καὶ νὰ ἐπισκεφθῶμεν ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσοτέρας πόλεις. Ὅπως καὶ ἔγινε. Τὴν πρωΐαν ἦλθαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μας ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος καὶ ἄλλοι Κορυτσαῖοι. Πρὸς τιμήν μας ὠργανώθη μία παρέλασις μαθητριῶν, προσκόπων, μαθητῶν Γυμνασίου, Λυκείου καὶ ἐργατικῶν παιδιῶν, ποῦ, ὅπως ἔγραφα, δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀσκοῦνται. Κάθε τάξις μὲ τὴν σημαίαν της, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου ἐρρύθμιζε τὸ βῆμα. Τὸ θέαμα ἦτο ὡραιότατον. Καὶ μὲ τὴν τελευταίαν αὐτὴν ὡραίαν ἐντύπωσιν τῆς παρελάσεως τῆς ἀλβανικῆς νεολαίας, ἀπεχαιρετήσαμε καὶ ηὐχαριστήσαμε τοὺς Κορυτσαίους διὰ τὰς τόσας ὑποχρεωτικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐγκαρδίους δεξιώσεις δι' ὧν μᾶς ἐτίμησαν.

Καὶ κινοῦμεν εἰς τὰς 8 1)2 τὸ πρωῒ συνοδευόμενοι ὑπὸ δύο πρώτων Κορυτσαίων τῶν κ.κ. Φράσαρι καὶ Π. Κάτρο. Τί παράδοξος ἡ φύσις! Ὅσῳ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐκδρομήν μας τὸ αὐτοκίνητόν μας διέσχιζε τοὺς πλημμυρήσαντας ἀπὸ τὴν ραγδαιοτάτην βροχὴν δρόμους ὡς ὑποβρύχιον, σήμερα ἄνοιξεν ἡ ἡμέρα, αἰθρίασεν ὁ οὐρανὸς καὶ μετὰ μίαν ὥραν φθάνομεν εἰς τὴν φημισμένην κωμόπολιν Πογραδέτσι. Τί μαγευτικὸν τοπίον. Ἰδοὺ αἰγλήεσσα ἡ ἱστορικὴ λίμνη τῆς Ὀχρίδος, μὲ τὰ πέριξ βουνὰ χιονισμένα. Ἡ ψαροπαῦλες σὰν τὰ πριάρια τοῦ Μεσολογγίου κυκλοφοροῦν ἀνὰ τὴν λίμνην ψαρεύοντα τὰ ὀνομαστὰ ψάρια της. Ἐμείναμεν ἐκεῖ ἐπὶ μίαν ὥραν θαυμάζοντες τὴν μάγον φυσικὴν καλλονὴν καὶ μὲ τὸ κοδὰκ ἐπήραμεν ἀρκετὰ τοπία. Συνεχίσαμεν τὴν πορείαν τοῦ αὐτοκινήτου κυλιομένου ἐπὶ δύο σχεδὸν ὥρας ὅλο καὶ δίπλα εἰς τὴν ὄχθην τῆς λίμνης, μ' ἐναλλαγὴν φυσικῶν καλλονῶν, ὑπερτέρων ἢ ἐκείνων ποὺ συναντᾷ κανεὶς εἰς τὴν Ἐλβετίαν. Ὅσοι εὑρίσκουν ὑπερβολικὰ τὰ λόγια μου, ἂς ἐπιχειρήσουν τὸ ταξεῖδι ἀνὰ τὰ μέρη αὐτά. Ἀκούαμεν ὅτι ἡ Ἀλβανία ἔχει μόνον βράχους ἀποκρήμνους καὶ ξηρούς. Ποία πλάνη! Ἡ διαδρομή μας μέχρις Ἐλμπασάν. Δεξιά μας βουνὰ κατάπράσινα, ἐναλλασσόμενα μὲ εὐφόρους πεδιάδας, ἀριστερά μας ποταμὸς ἑλισσόμενος σὰν φειδι. Καὶ γέφυραι ἐπὶ Τουρκίας, καὶ γέφυραι σύγχρονοι. Καὶ τί ἔργα εὐσυνείδητα. Κατὰ τὴν διαδρομὴν συναντῶμεν ἀγέλας προβάτων. Τί εἰδυλλιακὴ εἰκών. Προηγεῖται ὁ Θεοκρίτειος τσοπάνος, φέρων τὴν γκλίτσαν του στὸν ὦμο, ἕπονται τὰ κεσέμια, οἱ κερασφόροι ταγοί, μὲ κουδούνια βαρύτονα, δίπλα των οἱ φρουροί των, βαθύμαλλοι μολοσσοὶ καὶ μετ' αὐτοὺς ἀκολουθοῦν τὰ πρόβατα, εἰς χιλιάδας ἀριθμούμενα. Κατὰ σύμπτωσιν ὅλα λευόμαλλα σὰν τὰ χιόνια τῶν γύρω βουνῶν. Μὲ χωρισμένο τὸ μαλλὶ στὴν ράχι των, ὡς κόμμωσις Κλεὸ δὲ Μερό, χωρίστρα, ποῦ ἐνόμιζες ὅτι της εἶχε κτενίσει ὁ καλύτερος κομμωτής. Καὶ ὅμως τὸ κτένισμά των τὸ εἶχε φιλοτεχνήσει αὐτὴ ἡ φύσις. Καὶ νὰ ἀντηχοῦν ἄπειρα κουδούνια εἰς ποικίλους τόνους ὡς ἡ γλυκυτέρα ἁρμονία καὶ νὰ βελάζουν καὶ νὰ σκιρτοῦν τὰ νεογέννητα πρόβατα, ἐνῷ ἡμεῖς, μὲ τὸ αὐτοκίνητό μας, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὰ ἁγιότατα καὶ συμπαθέστερα τετράποδα—τὰ ὁποῖα ὅμως καταβροχθίζομεν ἀσπλαγχνα ἡμεῖς τὰ σαρκοβόρα θηρία—σταματῶμεν διὰ νὰ παρελάσῃ ἐνώπιόν μας ἡ εἰρηνική, ἡ ἥμερη, ποιμενικὴ εἰκών, ποὺ μᾶς μετέφερε νοερῶς εἰς ἄλλους τόπους, εἰς τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας τῆς Βηθλεέμ!

Ἰδοὺ ἄλλα γεφύρια πολύτοξα, κατὰ τὸ ἥμισυ ὀρθούμενα, τὰ ὁποῖα αἱ διάφοροι ἐπιδρομαὶ ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον εἰκοσαετεῖς διαβάσεις διαφόρων κατακτητῶν ἐκρήμνισαν, διὰ νὰ διακόψουν τὰς συγκοινωνίας διὰ λόγους πολεμικούς.

Καὶ διατρέχομεν ἐπιμήκη, πολύστροφον, ἀλλὰ καλοστρωμένην ὁδόν, ἥτις εἶνε ἡ συνέχεια τῆς περιφήμου Ἐγνατίας ὁδοῦ, τῆς ἀρχομένης ἀπὸ Δυρραχίου, Ἐλβασάν, Θεσσαλονίκης καὶ καταληγούσης εἰς Ρώμην! Ἡ μεγαλυτέρα κυκλοφοριακὴ ἀρτηρία.

Εἰς ἕνα καθάριο χάνι μᾶς σταματοῦν. Κατερχόμεθα τοῦ αὐτοκινήτου. Τί συνέβαινε; Ἀντιπρόσωποι τοῦ Δημάρχου Ἐλμπασὰν μᾶς ὑποδέχονται. Μᾶς ἀπευθύνουν τὸν λόγον ἑλληνιστὶ χαιρετίζοντες ἡμᾶς. Ἀντιχαιρετίζομεν λέγοντες: Εἴμεθα ἀδελφοί—εἴμεθα ἀδελφοί, ἀλλ' ἡμεῖς ὄχι Ἕλληνες, ἀλλ' Ἀλβανοί, μᾶς προσθέτει ἕνας ἐκ τῶν προϋπαντησάντων ἡμᾶς, ὁ ἰατρὸς τοῦ Δήμου κ. Τ. Βούδα. Τοῦ ἀπήντησα ἐπὶ τὸ οἰκειότερον — Εἴμεθα σύμφωνοι. Σεῖς Ἀλβανοί, ἡμεῖς Ἕλληνες. Διατί ἡ τόση ἔντονος διαμαρτυρία; Ὁ φίλος κατόπιν φαρμακοποιὸς μᾶς εἶπεν ὅτι μεταβὰς εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ Νομαρχίαν νὰ θεωρήσῃ τὰ διαβατήριά του, ὁ ἐκεῖ ὑπάλληλος διέγραψε τὴν μονοσύλλαβον λέξιν ΜΗ καὶ ἀντὶ ὁ κ. Βούδας μὴ Ἕλλην, ἀφῆκε μόνον τὸ Ἕλλην. Τοῦτο ἤρεθισε τὸν φαρμακοποιόν, ὅστις ὅμως ἐσπουδασεν ἐν Ἀθήναις, ἠρίστευσεν εἰς τὰς ἐξετάσεις του καὶ κατὰ τὸ πρόγευμα ποὺ μᾶς ἔδωκεν ὁ Νομάρχης Ἐλβασὰν μᾶς ἐχαιρέτησεν εἰς γλῶσσαν δημοτικήν.

Γλυκεῖα ἡ φύσις ποὺ διατρέχομεν. Ἡ περιφέρεια αὐτὴ πρὸς τὸ Ἐλμπασὰν εἶνε τὸ εὐκρατέστερον κλίμα τῆς Ἀλβανίας. Ἐδῶ φύεται ἡ ἄμπελος καὶ ἡ ἐλαία, ἀλλ' ἐδῶ ὀσφραινόμεθα ἀρώματα τῶν ἑσπεριδοειδῶν. Πορτοκάλια, λεμόνια, ἰδοὺ τὸ ἐπικρατέστερον προϊόν.

Φθάσαντες εἰς Ἐλμπασάν, κατευθυνόμεθα εἰς τὸ Δημαρχεῖον, γενόμενοι δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου. Τὸ Ἐλμπασὰν εἶνε ἕδρα νομάρχου καὶ μία ἀπὸ τὰς εὐφορωτέρας περιφερείας τῆς Ἀλβανίας. Δὲν ἐξεπλάγημεν ὅτι ἠκούσαμεν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὸ πλεῖστον τῶν Ἀλβανῶν ἢ ὀρθοδόξων ἢ Μουσουλμάνων ἐσπούδασαν εἰς ἑλληνικὰς σχολάς, εἰς τὴν Κορυτσάν, τὰ Ἰωάννινα, τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλας τοῦ Γένους σχολὰς καὶ εἰς Ἀθήνας. Καὶ εἶνε εὐνόητος ἡ συμπάθεια τῶν Ἀλβανῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν πνευματικὴν τροφόν αὐτῶν.

Ὁ δήμαρχος κ. Α. Διλαβὲρ μᾶς ἐδεξιώθη φιλοφρονέστατα, μᾶς ἐφιλοξένησε, μᾶς ἔδωκεν ὡς ἐνθύμια φωτογραφίας τοῦ ὡραίου Ἐλμπασὰν καὶ ἀφοῦ περιήλθομεν τὴν πόλιν ἀπήλθομεν μὲ τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς πόλεως ταύτης.

ΕΙΣ ΤΑ ΤΙΡΑΝΑ

Μετὰ δεκάωρον σχεδὸν διαδρομὴν πλήρη ὡραίων ἐντυπώσεων ἐκ τῆς ποικιλίας τῆς φύσεως, φθάνομεν εἰς τὰ Τίρανα. Ἄλλη προϋπάντησις κ' ἐδῶ. Ἀντιπρόσωποι τοῦ Δήμου καὶ τῆς Κυβερνήσεως μᾶς ἔφεραν τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς πόλεως. Μᾶς ὡδήγησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τὸ „Διεθνές". Εἴμεθα εἰς τὴν ἀλβανικὴν πρωτεύουσαν. Τὰ Τίρανα ἦταν ἕνα μεγάλο χωριό, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἔγιναν πρωτεύουσα μορφοῦνται εἰς πόλιν εὐρωπαϊκήν. Παντοῦ ἀνοίγονται λεωφόροι, κῆποι, βουλεβάρ. Ἐγείρονται ὑπουργεῖα, δημαρχεῖα, δημόσια κτίρια, δικαστήρια, σχολικὰ κτίρια. Ὁ ἠλεκτρικὸς φωτισμός της εἶνε πλούσιος. Δὲν θὰ παρέλθῃ δὲ πολὺς χρόνος ποὺ τὰ Τίρανα θὰ μεταβληθοῦν εἰς μίαν ὡραίαν πόλιν χάρις εἰς τὴν τοποθεσίαν ποὺ βρίσκονται καὶ εἰς τὰ πέριξ ποικίλα ὁρίζοντα ποὺ ἔχει.

Τὸ πρῶτόν μας καθῆκον ἦτο νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν Ἕλληνα πρεσβευτήν. Μετὰ ταῦτα μετέβημεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐνεγράφημεν εἰς τὸ βιβλίον παρουσιάσεως τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλομήτορος. Κατόπιν ἐπεσκέφθημεν πάντα τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, τὸν Δήμαρχον, τὸν πρόεδρον τῆς ἀλβανικῆς ἐπιτροπῆς Μεχμὲτ βέην Κονίτσα—ἕνα ἐκ τῶν ἀρίστων διανοουμένων Ἀλβανῶν, ἰδιαιτέρας δ' εὐνοίας ἀπολαύοντα παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀλβανίας.

Εἰς τὰ Τίρανα καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ξενοδοχεῖον συνηντήσαμεν καὶ τοὺς Τούρκους συναδέλφους, τὸν Φαλὶχ Ριφκὶ βέην, βουλευτὴν καὶ διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Χακιμιὲτ Μιλλιὲ» Ἀγκύρας καὶ τὸν Τζελὰλ βέην, ἀμφοτέρους ἀνωτέρας διανοητικότητος.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Δημοτ. Σύμβουλος Ἀθηναίων

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ ἔργον τῆς διασκέψεως.—Παρουσίασις εἰς τὸν Βασιλέα.

Ἕνα τοπεῖον τοῦ Ἐλβασὰν

Γλωσσολογικαὶ συζητήσεις

Ἡ ἐτυμολογία τοῦ Μωρέως ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας

Ὑπὸ Σπ. Ν. Φίλιππα

Διὰ τῆς μελέτης μας «Πόθεν παράγεται ἡ λέξις Μωριάς», δημοσιευθείσης εἰς τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου π. ἔ. φύλλον τῆς «Πρωΐας», ἀνεσκευάσαμεν ἄλλην μελέτην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, ὑποδείξαντες τὸν τύπον «Μώρα», ἣν ἐπανειλημμένως ἀναφέρει ὁ Μάζαρις (ἀρχὰς ΙΔ' αἰῶνος) (1) ὡς ὀνομασίαν τοῦ Μωρέως.

Ἐπὶ τῆς μελέτης μας ταύτης ὁ κ. καθηγητὴς προέβη εἰς ἀνακοίνωσιν ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀνασκευάσῃ τὰ ἐπιχειρήματά μας, ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν (ἓν μόνον ἐπεχείρησε, καὶ θὰ ἴδωμεν πῶς, καὶ ἕτερον, περὶ οὗ θὰ ὁμιλήσωμεν ἄλλοτε), μὲ παρουσίασεν ὡς ὑποστηρίζοντα τὴν ἐκ τοῦ σλαβικοῦ more=θάλασσα ἐτυμολογίαν τοῦ Φαλλμεράϋερ. Ἀπορεῖται πόθεν ἡ παρανόησις αὕτη μιᾶς ἔξω τοῦ θέματος παρατηρήσεώς μου, καθ' ἣν, εἰς διαβεβαίωσιν τοῦ κ. καθηγητοῦ ὅτι εἶνε ἀνήκουστον καὶ ἀδύνατον ξηρὰ νὰ ὀνομάζεται θάλασσα, ἀντέταξα τὴν ὀνομασίαν Θάλασσα (2) ἀρχαίας κρητικῆς πόλεως καὶ τὴν ὀνομασίαν Πόντος τῆς παρὰ τὸν Εὔξεινον χώρας.

Ἐκ τῆς παρανοήσεως ταύτης —ἀκουσίας βεβαίως— συνέβη νὰ προδιατεθοῦν οἱ ἀκροαταὶ ὑπὲρ τοῦ κ. καθηγητοῦ καὶ ἐναντίον μου ὡς ἀντεθνικῶς ἐτυμολογοῦντος, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ, μὴ πληροφορηθέντες προσηκόντως, ἠγνόουν ὄχι μόνον τὸν γράψαντα, ἀλλὰ καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνασκευαζομένης μελέτης· δὲν ἐπληροφορήθησαν οὔτε ποῦ, πότε καὶ ὑπὸ τίνα τίτλον ἐδημοσιεύθη ἡ μελέτη μου, ὥστε νὰ δύνανται οἱ βουλόμενοι ν' ἀνατρέξουν εἰς αὐτήν.

Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ὑπεστήριξα τὴν θεωρίαν τοῦ Φαλλμεράϋερ, καίτοι, ὡς θὰ ἴδωμεν ἀμέσως, ἠδυνάμην νὰ τὴν ὑποστηρίξω. Ὄχι μόνον τοῦτο δὲν ἔπραξα, ἀλλὰ τοὐναντίον κατέστησα ἀδύνατον τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ Μωρέας ἐκ τοῦ σλαβικοῦ more, δεχθεὶς περαιτέρω ὅτι ὁ πρῶτος τύπος τῆς λέξεως ἦτο μὲ προθηματικὸν α (Ἀμώρα—Ἀμωραία). Τὴν θέσιν μου ταύτην προσεπάθησεν ὁ κ. καθηγητὴς ν' ἀνατρέψῃ, διότι συγχρόνως στρέφεται καὶ κατὰ τῆς ἰδικῆς του ἐτυμολογίας· ἀλλ' οὕτω πράττων, ἐνῷ δὲν προάγει κατὰ πολὺ τὴν ἰδικήν του θέσιν, παρέχει κρίσιμον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ Φαλλμεράϋερ. Πράγματι, ἂν Μώρα καὶ ὄχι Ἀμώρα ἦτο ὁ πρῶτος τύπος, οὐδὲν κωλύει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ λέξις εἶνε ἁπλῆ μεταγραφὴ τοῦ σλαβικοῦ more. Ὑπολείπεται μόνον νὰ ἐξηγηθῇ διὰ τίνα λόγον μέρος τῆς Ἤλιδος ὠνομάσθη More=θάλασσα· ἀλλ' ἡ ἐξήγησις εἶνε εὐχερής, καὶ προβαίνομεν ἤδη εἰς αὐτήν, ἀρυόμενοι κυρίως τὰς πληροφορίας μας ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνασκευασθείσης μελέτης τοῦ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι.

Ὁ κ. καθηγητὴς ἀναφέρων τὸ δίστιχον: (3)

«Στὸν Ποντικὸν ἐπιάσασι τὰ κάτεργα λιμιῶνα,
ὅπου, ἔνι γὰρ εἰς τὸν Μωριάν, κάστρον λαμπρὸν ὑπάρχει»

ἐπάγεται τὰ ἑξῆς:

«Τὸ «κάστρον λαμπρὸν» ἀναφέρεται προδήλως, οὐχὶ, ὅπως φρονεῖ ὁ κ. Σάθας, εἰς τὸν Μορεάν, ἀλλ' εἰς τὸν Ποντικόν, ὅστις καὶ ἄλλοθεν εἶνε γνωστὸς ὡς κάστρον τοῦ Ποντικοῦ καὶ Ποντικόκαστρον, ἤτοι =Μυόπολις (4) κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ κ. Σάθα». Ἀλλ' ἐκ τῶν δύο τούτων παρατηρήσεων τοῦ Σάθα ἡ πρώτη εἶνε ἡ ὀρθή καὶ ἡ δευτέρα ἡ ἐσφαλμένη, ἀντιθέτως πρὸς ὅσα δέχεται ὁ κ. καθηγητής. Τὸ «ἔνι εἰς τὸν Μωριὰν» ἀναφέρεται προδήλως εἰς τὸν Ποντικόν· ἀλλ' ἀφοῦ ὁ Ποντικὸς εὑρίσκετο εἰς τὸν Μωριάν, καὶ τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ του κάστρον, τὸ Ποντικόκαστρον, εἰς τὸν Μωριὰν βεβαίως θὰ εὑρίσκετο. Μὲ τὴν πληροφορίαν μάλιστα τοῦ κ. καθηγητοῦ ὅτι Ποντικὸς καὶ Ποντικόκαστρον εἶνε τὸ ἴδιον, θὰ εἴχομεν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον ὑπὸ τὴν μίαν του ὀνομασίαν (Ποντικὸς) νὰ κεῖται εἰς τὸν Μωριὰν καὶ ὑπὸ τὴν ἄλλην (Ποντικόκαστρον) νὰ μὴ κεῖται—ὅπερ ἄτοπον. Ἐξ ἄλλου δὲν εἶνε ὀρθὴ ἡ παρατήρησις τοῦ Σάθα ὅτι τὸ Ποντικόκαστρον εἶνε ἡ ἀρχαία Μυόπολις ἢ Μυούπολις. Ὁ ἀοίδιμος Σπ. Λάμπρος εἰς τὸν «Νέον Ἑλληνομνήμονα» (τόμ. Δ' τεῦχ. Α'—31 Μαρτ. 1907, σελ. 89 κ. ἑξ.) βεβαιοῖ ὅτι «ὅλως ἀνακριβὲς εἶνε, ὅτι Μυούπολις εἶνε τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ πελοποννησιακοῦ Ποντικοῦ τοῦ καὶ Ποντικοκάστρου ἄλλως καλουμένου. Πόλις καλουμένη Μυούπολις οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐν τῇ Ἤλιδι, καθ' ἃ ἰσχυρίσθη ὁ κ. Σάθας», περαιτέρω δὲ ἐξηγεῖ πειστικώτατα πόθεν ἡ παρεξήγησις τοῦ ἐπιφανοῦς τούτου μεσαιωνοδίφου. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔλειπεν ἡ σπουδαία αὕτη μαρτυρία, θὰ ἤρκει ὀλίγη προσοχὴ διὰ νὰ πεισθῶμεν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Ποντικὸς δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ ποντίκια, ἀλλ' εἶνε ἐπίθετον. Ἐκτὸς τοῦ «ὁ Ποντικός», ὁ κ. καθηγητὴς ἀναφέρει καὶ «Ποντικὴν χώραν» (τὴν ἐξηγεῖ «πόλιν») κειμένην παρὰ τὸν Μωρέαν· ἐπίσης τὸ Ποντικόκαστρον ἀναφέρεται καὶ ἁπλῶς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «τὸ Ποντικό». Ἀλλὰ τὸ ἐπίθετον αὐτὸ (ὁ Ποντικός, ἡ Ποντική, τὸ Ποντικὸν) σημαίνει: ὁ, ἡ, τὸ τοῦ Πόντου= τῆς θαλάσσης=τῆς more=τῆς Μώρας (Μωραίας, Μωραίου, Μωρέως (5). Τὸ ἀσφαλὲς τοῦτο φιλολογικὸν πόρισμα μᾶς ἀναγκάζει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι, παλαιότερον, μέρος τῆς Ἤλιδος, ὠνομάζετο Ποντικὴ ἢ Πόντος, ὅτε δὲ οἱ Σλάβοι κατέκλυσαν τὴν Ἤλιδα, μετέφρασαν εἰς τὴν γλῶσσάν των τὴν ἑλληνικὴν ὀνομασίαν, ἥτις δὲν διετηρήθη παρὰ εἰς τὸν Ποντικόν, τὸν καὶ Ποντικόκαστρον, καὶ τὴν Ποντικὴν χώραν, κειμένην παρὰ τὰ μεθόρια τοῦ Μωρέως. Ἐπεκράτησεν οὕτω μὲ τὸν καιρὸν καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων ἡ σλαβικὴ ὀνομασία, ἐκ τοῦ Μωρέως δὲ ἄποικοι μετοικήσαντες μεταγενεστέρως εἰς Κρήτην ἔδωκαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς των εἰς τὸ ὅπερ συνῴκισαν χωρίον τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης. Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ τὸ τόσην ἀπορίαν προκαλέσαν φαινόμενον νὰ ὀνομάζεται μεσόγειον μέρος τῆς Κρήτης μὲ ὄνομα —καὶ δὴ σλαβικὸν — σημαῖνον «θάλασσα». Ἡ ἐξήγησις δὲ αὕτη εἶναι τόσῳ πιθανωτέρα, ὅσῳ ἡ λέξις Μωριὰς εἶναι ξένη πρὸς τὸ ἰδίωμα τῆς Ἀνατολικῆς Κρήτης, ὅπου τὰ εἰς «—ρεά(ς)» (—ριὰς) λήγοντα τρέπονται εἰς «ρά», ὡς «κρὰς»=κριὰς (κρέας), «βορὰς» =βοριάς, «μαχαιρὰ»=μαχαιριά, «ζυγαρὰ»=ζυγαριὰ κλπ. (6), καὶ ἄρα ἔπρεπε νὰ λέγεται Μωρὰς καὶ ὄχι Μωριάς.

Τ' ἀνωτέρω ὅμως ἰσχύουν, μόνον ἂν ὁ πρῶτος τύπος ἦτο Μώ-

Lingerie
Combinaisons, Chemises de nuit
Parures, Pyjamas, Liseuses
Ἐργασία ἐπιμελημένη χειρὸς
Μεγάλη συλλογὴ εἰς ὡραῖα σχέδια
Etam.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8
Ἀναλαμβάνομεν παραγγελίας προικῶν
«ΗΧΩ»

ΤΑΠΗΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΞΕΣΚΟΝΙΣΜΑ, ΧΗΜΙΚΟΝ ΠΛΥΣΙΜΟΝ, ΒΑΦΗ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ
ΥΠΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
Ι. Ι. ΤΡΟΥΠΑΚΗ—Ὁδὸς Κοδριγκτῶνος 52—56 (Ἔναντι Ἁγ. Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν). Γραφεῖα Πληροφοριῶν: ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 9 καὶ ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝΟΣ 56 Τηλ. 71—63
ΔΙΤΣ Αἰόλου 72 β

ρα καὶ Μωραία καὶ ὄχι Ἀμώρα καὶ Ἀμωραία. Ἀλλ' ἦτο πράγματι; Ὁ κ. καθηγητὴς ὑποστηρίζει τοῦτο ἐναντίον μας, κατὰ τρόπον ὅμως, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ σχετικὸν ἐπιχείρημά μας ἀφίνει ἀναπάντητον καὶ τὸ ἀντεπιχείρημά του δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὸ προκείμενον. Πράγματι, ἡμεῖς διετυπώσαμεν τὴν παρατήρησιν ὅτι, ἀφοῦ, κατ' αὐτόν, ἡ ἰδία λέξις «μορέα» ὀνομάζει καὶ τὸ δένδρον καὶ τὸ τοπωνύμιον, εἶναι ἀνεξήγητον πῶς τὸ μὲν τοπωνύμιον φέρεται καὶ μὲ προθηματικὸν α (Ἀμωραία), ἐνῷ τὸ δένδρον οὐχὶ (μόνον μορέα). Ὁ κ. καθηγητής, χωρὶς νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἀντέταξεν ὅτι ἡ Μορέα ἔγινεν Ἀμορέα, ὡς τὸ Ναύπλιον ἔγινε Ἀνάπλι. Ἀλλ' οὔτε καὶ τοῦτο συμφωνεῖ μὲ τὸ πρόκειμενον. Εἰς τὸ παράδειγμα τοῦ κ. καθηγητοῦ βλέπομεν ὅτι ὁ λαὸς εἰς τὴν γλῶσσάν του προσέθεσε τὸ α εἰς ἀρχαίαν ὀνομασίαν· διὰ νὰ συμφωνῇ λοιπὸν ἐν προκειμένῳ, θὰ ἔπρεπεν ὁ λαὸς εἰς τὴν γλῶσσάν του τὴν ἀρχαίαν ὀνομασίαν Μωρέας νὰ τὴν μεταβάλῃ εἰς Ἀμωριάν. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου λέγει «Μωριάν», τὸ δὲ προθηματικὸν α εὑρίσκεται εἰς τὸν ἀρχαῖον τύπον Ἀμωραία· τοὐναντίον λοιπόν, ἐξέπεσε παλαιότερον ἀρχικὸν α, φαινόμενον συνηθέστατον, ἴσως καὶ γενικόν, εἰς λέξεις ἀρχομένας ἀπὸ «αμ», ὡς ἀμανίτης—μανιτάρι, ἀμύγδαλον—μυγδαλιά, ἀμαυρὸς—μαῦρος, ἀμόργη—μούργα κλπ.

Χρειάζονται λοιπὸν ἄλλα ἐπιχειρήματα διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ α τοῦ τύπου Ἀμωραία εἶνε ἀναμφισβητήτως πρόθημα. Ἂν γίνῃ τοῦτο, θὰ παραιτηθῶμεν προθύμως τοῦ ἐπιχειρήματός μας καὶ πολλὰς θὰ ὀφείλωμεν χάριτας εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν πλάνην. Ἀλλὰ τότε, ὡς προείπομεν, ἡ μὲν ἐτυμολογία τοῦ Φαλλμεράϋερ καθίσταται σφόδρα πιθανή· διὰ νὰ προσδώσῃ δὲ καὶ ὁ κ. καθηγητὴς ἴσον βαθμὸν πιθανότητος εἰς τὴν ἰδικήν του ἐτυμολογίαν, θὰ ἔχῃ προσέτι ν' ἀνατρέψῃ καὶ τὰ ὑπόλοιπα κατ' αὐτῆς ἐπιχειρήματά μας, ἤτοι: α΄) Ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχεν ἀρχαία περιεκτικὴ κατάληξις «—εὺς» ἰσοδύναμος πρὸς τὴν «—ὼν», καὶ τοῦτο διὰ παραδειγμάτων, ν' ἀντικρούσῃ δ' ἅμα τὸ ὑπ' ἐμοῦ ὑποστηριχθὲν ὅτι ἡ κυρία σημασία τοῦ «δονακεὺς» εἶναι «δόναξ καὶ ὄχι «δονακών». β΄) Ν' ἀνατρέψῃ τὸ ὅτι, ἂν ὑπῆρχε τοιαύτη κατάληξις, θὰ ἐγίνετο «—ᾶς» καὶ ὄχι «—ιάς». γ΄) Ν' ἀναφέρῃ χώραν (ὄχι τοποθεσίαν, ἢ χωρίον, ἢ πόλιν) ἑλληνικήν, ἥτις νὰ φέρῃ ὀνομασίαν φυτοῦ. δ΄) Νὰ ἐξηγήσῃ τὸν τύπον «Μώρα», ἄλλην ὀνομασίαν τοῦ Μωρέως, ἤτοι νὰ ἐξηγήσῃ πῶς εἶναι δυνατὸν ἐκ τοῦ τύπου Μωρέας ἢ Μωραία νὰ προέλθῃ ὁ τύπος Μώρα. ε΄) Νὰ ἐξηγήσῃ κατ' ἄλλον τρόπον τὴν σιωπὴν τῆς ἱστορίας ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξιν μορεῶνος ἐν Ἤλιδι, καὶ δὴ τόσον θαυμαστοῦ, ὥστε νὰ ἐξαπλωθῇ τὸ ὄνομά του εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν καὶ κατόπιν εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον. Ἂν τοῦτο δὲν πράξῃ, καὶ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν τελευταίαν γνώμην του ὅτι ὁ ἀρχικὸς τύπος δὲν εἶχε προθηματικὸν α, ὑποστηρίζει ἀκουσίως τὴν γνώμην τοῦ Φαλλμεράϋερ, καὶ δυνάμεθα εὐλόγως νὰ ἀναμένωμεν ὅτι πολλοὶ θὰ τὴν θεωρήσουν πιθανωτάτην. Τὸ παράδοξον δὲ εἶναι ὅτι ὅσοι τυχὸν θὰ δεχθοῦν τὴν σλαβικὴν ἐτυμολογίαν τοῦ Φαλλμεράϋερ δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν ὅτι ἀντεθνικῶς φέρονται. Ὁ κ. καθηγητὴς διὰ τῆς ἐκ τῆς «μορέας» ἐτυμολογίας του ὑπέβαλεν εἰς τὸν κ. Π. Α. Φουρίκην τὴν ἰδέαν νὰ παραγάγῃ καὶ οὗτος τὴν ὀναμασίαν τῆς Μάνης ἐξ ἀλβανικῆς λέξεως «μάν-ι» σημαινούσης ἐπίσης «μορέαν», ἡ σχετικὴ δὲ μελέτη του ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἀθηνᾶν», τελοῦσαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. καθηγητοῦ (7). Ὁ δεχόμενος λοιπὸν τὴν σλαβικὴν ἐτυμολογίαν τοῦ Φαλλμεράϋερ ἀπορρίπτει κατ' ἀνάγκην τὴν ἀλβανικὴν ταύτην ἐτυμολογίαν. Ὥστε εἰς τὸν ἐθνικὸν γλωσσικὸν λογαριασμὸν ἐπέρχεται ἰσοζύγιον, ἂν μὴ καὶ κάποιο κέρδος: Θὰ διατρέχῃ μὲν φόβον ἡ Ἦλις ἀπὸ τοὺς Σλάβους Μελιγκοὺς τοῦ Μεσαίωνος, θὰ παύσῃ ὅμως ν' ἀπειλῆται ἡ Μάνη ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς Ἀλβανούς.

ΣΠ. Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΣ

---

(1) Βλ. λεξικὸν Κωνσταντινίδου (1925) ἐν λέξει Μῶρα.

(2) Τῆς ὀνομασίας ταύτης, ἣν ἀναφέρει ἡ Βουλγάτα «Thalassa» καὶ ἣν δέχονται καὶ νομισματολόγοι, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι τύποι καὶ ὁ τύπος Λασαία, ὃν μόνον δέχεται ὁ κ. καθηγητής. Ἔστω. Ὅσον διὰ τὴν ἐξήγησιν τῆς λέξεως Πόντος, ἣν προέβαλεν ὁ κ. καθηγητής, θ' ἀσχοληθῶμεν εἰς ἰδιαιτέραν μελέτην μας.

(3) Γ. Ν. Χατζιδάκι. Γλωσσολ. Μελ. 1901, Τόμ. Α΄. σελ. 7.

(4) «Μυοῦπολις» γράφει ὁ Σάθας.

(5) Ὁ Πόντος τοῦ Εὐξείνου ἐλέγετο καὶ «Ποντική» (ἐνν. χώρα).

(6) Βλ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Μεσ. καὶ Ν. Ἑλλ., Τόμ. Α΄., σελ. 350.

(7) «Ἀθηνᾶς» Τομ. Μ΄ σελ. 56—57: «Ὅπως ἀπὸ μορεῶνος ὠνομάσθη κατὰ τὸν κ. Χατζιδάκιν μικρὰ ἐν ἀρχῇ περιοχὴ τῆς Ἤλιδος Μορέας ... οὕτω καὶ ἀπὸ μιᾶς ἀλβανικῆς μορέας (μάν-ι) ὠνομάσθη θέσις τις Μάνι (Μάνη)....»

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται προσφοράς, μέχρι τῆς 12 τρέχοντος διὰ τὴν προμήθειαν κιβωτιδίων κενῶν συσκευασίας νωπῶν σταφυλῶν χωρητικότητος.

1) Τῶν 10 κιλῶν σκαφοειδοῦς τύπου διὰ τεμάχια ἄνω τῶν 30000.

2) Τῶν 5 κιλῶν σκαφοειδοῦς τύπου τεμάχια ἄνω τῶν 10000.

3) Τῶν 10 κιλῶν παραλληλεπίπεδα τεμάχια ἄνω τῶν 10000.

4) Τῶν 5 κιλῶν παραλληλεπίπεδα τεμάχια ἄνω τῶν 4000.

Σχετικαὶ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Τμῆμα Ἐμπορίας Γεωργ. Προϊόντων ἔνθα εὑρίσκονται καὶ δείγματα τῶν ἄνω τύπων κιβωτιδίων.

(Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος).

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			
Ἐγκαταστάσεις:			
Ἀξία Γηπέδων		651.730.65	
Ἀξία Μηχανημάτων καὶ Κτιρίων		25.114.833.43	25.766.564.08
Ἀκίνητον Πειραιῶς		425.575.15	
Δαπάναι 1930		20.347.79	445.922.85
Βιβλιοθήκη, Ἔπιπλα κλπ.		272.027.83	
Δαπάναι 1930		32.405.98	
		304.433.81	
Μεῖον ἀποσβ. παρ. ἐτῶν	203.625.—		
» τοῦ 1930	30.000.—	233.625.—	70.808.81
2607 τεμ. Δοχεῖα ὀξέων, πεπιεσμένων ἀερίων		743.159.40	
Δαπάναι 1930		4.390.—	
		747.549.40	
Μεῖον ἀποσβ. παρ. ἐτῶν	497.000.—		
» τοῦ 1930	50.000.—	547.000.—	200.549.40
10 Φορτηγὰ Αὐτοκίνητα		566.187.30	
Δαπάναι 1930		60.000.—	
		626.187.30	
Μεῖον ἀποσβ. παρ. ἐτῶν	536.187.30		
» τοῦ 1930	10.000.—	546.187.30	80.000.—
Περιουσία Χημείου		356.181.61	
Δαπάναι 1930		93.492.84	
		449.674.45	
Μεῖον ἀποσβ. παρ. ἐτῶν	302.500.—		
» τοῦ 1930	50.000.—	352.500.—	97.174.45
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα			2.364.924.70
Ἀποθῆκαι:			
Πρῶται καὶ βοηθητικαὶ ὗλαι, ἀνταλλακτικὰ καὶ βιομηχανικὰ εἴδη			4.841.946.77
Καύσιμος ὕλη (Γαιάνθρακες, Πετρέλαια κτλ.)			51.335.85
Προϊόντα ἐν Ἀποθήκαις Ἐργοστασίου καὶ ὑλικὰ ὑπὸ κατεργασίαν			10.884.149.59
Χρεῶσται διάφοροι			5.846.358.67
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι			1.045.239.15
			51.694.974.32

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Κεφάλαιον Μετοχικὸν		10.500.000.—
Κρατήσεις διάφοροι πρὸς ἀπόσβεσιν ἀξίας ἐγκαταστάσεων καὶ ἀνανέωσιν μηχανημάτων κλπ.		
Παρελθουσῶν χρήσεων	11.691.619.35	
Κρατήσεις τοῦ 1930	1.920.000.—	13.611.619.35
Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον:		
Παρελθουσῶν χρήσεων	1.340.433.10	
Κρατήσεις δι' Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τοῦ 1930	238.113.35	1.578.546.45
Ἔκτακτον Ἀποθεματ. Κεφάλαιον		10.856.000.—
Ταμεῖον Περιθάλψ. Ὑπαλλήλων:		
Παρελθουσῶν χρήσεων	100.000.—	
Κρατήσεις τοῦ 1930	25.000.—	125.000.—
Μερίσματα ληξασῶν χρήσεων, μήπω ζητηθέντα	44.078.50	
Κρατήσεις τοῦ 1930	3.202.500.—	3.246.578.50
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ μερίσματος		751.594.—
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου		301.832.25
Πιστωταὶ Διάφοροι	4.220.307.98	
Δάνεια ἐνυπόθηκα μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης	4.550.000.—	
Καταθέσεις Διάφοροι	1.873.912.90	10.644.220.88
Ὑπόλοιπον εἰς Νέον		79.582.89
		51.694.974.32

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ „ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ"

ΧΡΕΩΣΙΣ			
Γενικὰ Ἔξοδα:			
Ἀντιμισθίαι προσωπικοῦ, μεταφοραί, τόκοι, ἀσφάλιστρα, γραφικὴ ὕλη, φόροι διάφοροι κτλ.		3.639.508.95	
Ἐπισκευαὶ καὶ Συντήρησις		700.000.—	4.339.508.95
Διαφημίσεις			174.976.10
Ἔκτακτοι ἀμοιβαὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑπαλλήλων			100.000.—
Κρατήσεις διὰ Ταμεῖον Περιθάλψεως ὑπαλλήλων			25.000.—
Κρατήσεις:			
1) Προβλέψεις δι' ἀπόσβεσιν ἐπισφαλῶν Χρεωστῶν		200.000.—	
2) Δι' ἀπόσβεσιν ἐγκαταστάσεων ὡς ἑξῆς:			
Βιβλιοθήκης	30.000.—		
Δοχείων ὀξέων καὶ πεπιεσμένων ἀερίων	50.000.—		
Αὐτοκινήτων	10.000.—		
Χημείου	50.000.—		
Ἐγκαταστάσεως καὶ ἀνακαιν. μηχανημάτων	1.920.000.—	2.060.000.—	2.260.000.—
Καθαρὰ κέρδη πρὸς Διάθεσιν			4.762.267.64
			11.661.752.69

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον παρελθόντος ἔτους	121.251.34
Κέρδος ἐκ πωλήσεως προϊόντων	11.540.501.35
	11.661.752.69

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧΜΩΝ 4.762.267.64

Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ πρὸς 5 %		238.113.35
Τακτικὸν μέρισμα πρὸς Δραχμὰς 6 κατὰ μετοχὴν		630.000.—
Πρόσθετον μέρισμα ὑπὲρ τῶν Μετόχων πρὸς Δραχμὰς 24.50 κατὰ μετοχὴν καθαρὸν Φόρου		2.572.500.—
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	301.832.25	
Μεῖον Φόρος πρὸς 19.008	57.372.25	244.460.—
Ποσοστὰ Γενικῆς Διευθύνσεως	188.645.15	
Μεῖον Φόρος πρὸς 19.008	35.857.65	152.787.50
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ μερίσματος πρὸς 19.008	751.594.—	
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ ἀμοιβῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς 19.008	57.372.25	
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ ποσοστῶν Γενικῆς Διευθύνσεως πρὸς 19.008	35.857.65	844.823.90
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέον		79.582.89
		4.762.267.64

Τὸ μέρισμα ἐκ δραχμῶν 37.^{658} κατὰ μετοχὴν μεῖον φόρου καθαρᾶς προσόδου ἐκ δραχμῶν 7.^{158} ἤτοι ἐκ δραχμῶν 30.50 ἐλεύθερον παντὸς τέλους πληρωθήσεται μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 1931

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
ΚΛ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΧΑΡ. Σ. ΑΙΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΥΤΡΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ (ΛΥΝΤΖΙ)
Ὑδροθειοχλωριοῦχα. Ἐνδείκνυνται κατὰ τῶν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ἄσθματος, βρογχίτιδος, λαρυγγίτιδος, ρευματισμῶν τῶν ἄκρων, ἀρθρίτιδος, ἐπὶ τῶν χρονίων παθήσεων τοῦ δέρματος, τοῦ στομάχου, τοῦ ἥπατος, τῆς μήτρας κτλ.
Μέγα Ὑδροθεραπευτήριον μὲ θερμόλουτρα, εἰσπνοάς, ψεκασμούς, ὠτορινοπλύσεις κτλ.
Ξενοδοχεῖα, Ἑστιατόριον, Καφενεῖον, Παντοπωλεῖον.
Σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία μέχρι Λουτρῶν διὰ τοῦ Σιδηρ. Πελοποννήσου. Χορηγοῦμεν εἰσιτήρια μετ' ἐπανόδου μὲ σημαντικὴν ἔκπτωσιν. Λειτουργοῦν ἀπὸ 15ης Μαΐου μέχρι 15ης Ὀκτωβρίου.
Διεύθυνσις ΒΑΒΑΛΗ
ΔΕΟ

Ι. Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΠΤΗΝΟΛΟΓΟΣ
12 ΦΕΙΔΙΟΥ 12—ΑΘΗΝΑΙ
Ὁ πρῶτος τῷ 1925 ἱδρυθεὶς ἐν Ἑλλάδι Οἶκος, ἐργαζόμενος ἐπιστημονικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Πτηνοτροφίας καὶ Κονικλοτροφίας.
ΔΩΡΕΑΝ Ὁδηγίαι δι' ἐγκατάστασιν Πτηνοτροφείων. - Ἐξέτασις πτηνῶν. - Ἐκμάθησις λειτουργίας μηχανῶν. - Ἐπίσκεψις καὶ παρακολούθησις Πτηνοτροφείων κλπ.
Διαρκὴς παρακαταθήκη καὶ Ἔκθεσις τῶν καλυτέρων Ἀμερικανικῶν Κλωσσομηχανῶν BUCKEYE Μύλων, Σκευῶν, Τροφῶν, Φαρμάκων, Ἐμβολίων, Ἀπολυμαντικῶν, Πολυτοκίνης Ἀγγλικῆς Κάρτβουδ κλπ. ὡς καὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πτηνοτροφίαν.
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΔΩΡΕΑΝ ΤΩ ΑΙΤΟΥΝΤΙ
ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΖΩΟΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
Ἐκλεκταὶ ράτσαι Ζώων καὶ Πτηνῶν ἀναπαραγωγῆς, Πετεινάρια, πουλάδες, νεοσσοί, αὐγὰ δι' ἐπώασιν ἠγγυημένα.
Διαρκὴς ἔκθεσις Φασιανῶν, Παγωνίων καὶ ἐξωτικῶν Πτηνῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Κήπῳ.

Τὸ Θήλασμα ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς καλὴν τροφήν
Ἡ σκέψις τῆς Μητέρας πρέπει πρὸ παντὸς νὰ κυριαρχῆται ἀπὸ τὰς πρὸς τὸν Μπεμπέ της ὑποχρεώσεις καὶ νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ἡ τροφὴ τὴν ὁποίαν λαμβάνει μεταδίδεται διὰ τοῦ Γάλακτος της εἰς αὐτόν. Ἡ Μητέρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ στὸν μικρόν της ἕνα θήλασμα πλούσιον καὶ γόνιμον πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ λαμβάνῃ καθ' ἡμέραν δύο κύπελλα
ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ
διότι ἡ Ὀβομαλτίνη περιέχει ὅλα τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ τῆς Βύνης, τοῦ Γάλακτος, τῶν Αὐγῶν καὶ τοῦ Κακάου.
Ἡ Ὀβομαλτίνη εἶνε ἐπίσης τὸ καλλίτερον ἀναπληρωματικὸν τονωτικὸν τὸ ὁποῖον ἡ Λεχὼ πρέπει νὰ λαμβάνῃ μετὰ τὴν ἀπολύτρωσίν της διὰ νὰ συντομεύσῃ τὴν ἀνάρρωσιν καὶ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἐκ τοῦ τοκετοῦ καὶ τοῦ θηλάσματος ἐξάντλησίν της.
Δοκιμάσατε καὶ θὰ πεισθῆτε.
Δρ. Α. ΒΑΝΔΕΡ Α. Ε. ΒΕΡΝΗ
Γ. Ἀντιπρόσωπος Γ. Σιδερόπουλος
Ζωοδόχου Πηγῆς 1 α. Ἀθῆναι

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 3.30 Μ.Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΜΑΪΟΥ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 3.30 Μ.Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΝ !!!
Ὁ διαφημίζων τὸ ἐπάγγελμά του εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Ἠλεκτρικοὺς Σιδηροδρόμους Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, Κορωνίδα τῶν Διαφημίσεων,
ΑΣΦΑΛΩΣ διπλασιάζει τὰ κέρδη του.
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ
„ΖΩΗ"
ΠΕΤΡΑΚΗ 16 (πάροδος Βουλῆς)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 425.915.011
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΡΓΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΣΥΡΟΣ
ΧΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΒΟΛΟΣ
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΧΑΝΙΑ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΧΑΛΚΙΣ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ
ΒΑΘΥ
ΝΑΞΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΦΑΡΣΑΛΑ
ΙΣΤΙΑΙΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΛΑΜΙΑ
ΔΡΑΜΑ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST L^{TD}
4 LONDON WALL BULDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ἐν ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας,
Ταμιευτήριον μέχρι 100.000 δρ. 4 1)4 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον εἰς ἀνδρόγυνον ἢ εἰς κυρίαν ξένην. Πληροφορίαι τυπογραφεῖα «Πρωΐας» 7—8½ μ. μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἠλεκτροκίνητον Καφεκοπτεῖον παλαιὸν μὲ καλὴν πελατείαν, εἰς τιμὴν εὐκαιρίας (Παπουτσάκης—Θεμιστοκλέους 11).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν κατασκευὴν μέχρι 40 (τεσσαράκοντα) στολῶν θερινῶν μετὰ πηληκίων τῶν κλητήρων αὐτῆς γενησομένην τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχωσι δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα Διεκπεραιώσεως καὶ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΝ
Μόνο μὲ ΤΟΥΑΛ ΝΤΕ ΖΟΥΓΥ καὶ ΚΡΕΤΟΝ γίνονται ἐφέτος. Πλέον τῶν 500 σχεδίων θὰ εὕρετε εἰς τὸν Ρυθμὸν Βουλῆς 22 εἰς ἀφαντάστως λογικὰς τιμάς.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς μὲ πολυετῆ πεῖραν παραδίδει ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἀγγλικά, Γαλλικὰ καὶ Γερμανικά. Δίδακτρα: διὰ δύο ὥρας τὴν ἑβδομάδα τριακοσίας δραχμὰς μηνιαίως. Ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 36 β.

SANTÉINE
MONTAGU
PARIS
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙ ΗΠΙΩΣ ΑΣΦΑΛΩΣ ΑΝΕΥ ΚΟΛΙΚΩΝ ΕΝΟΧΛΗΣΕΩΝ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σ^{ΙΑ}
51. Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51

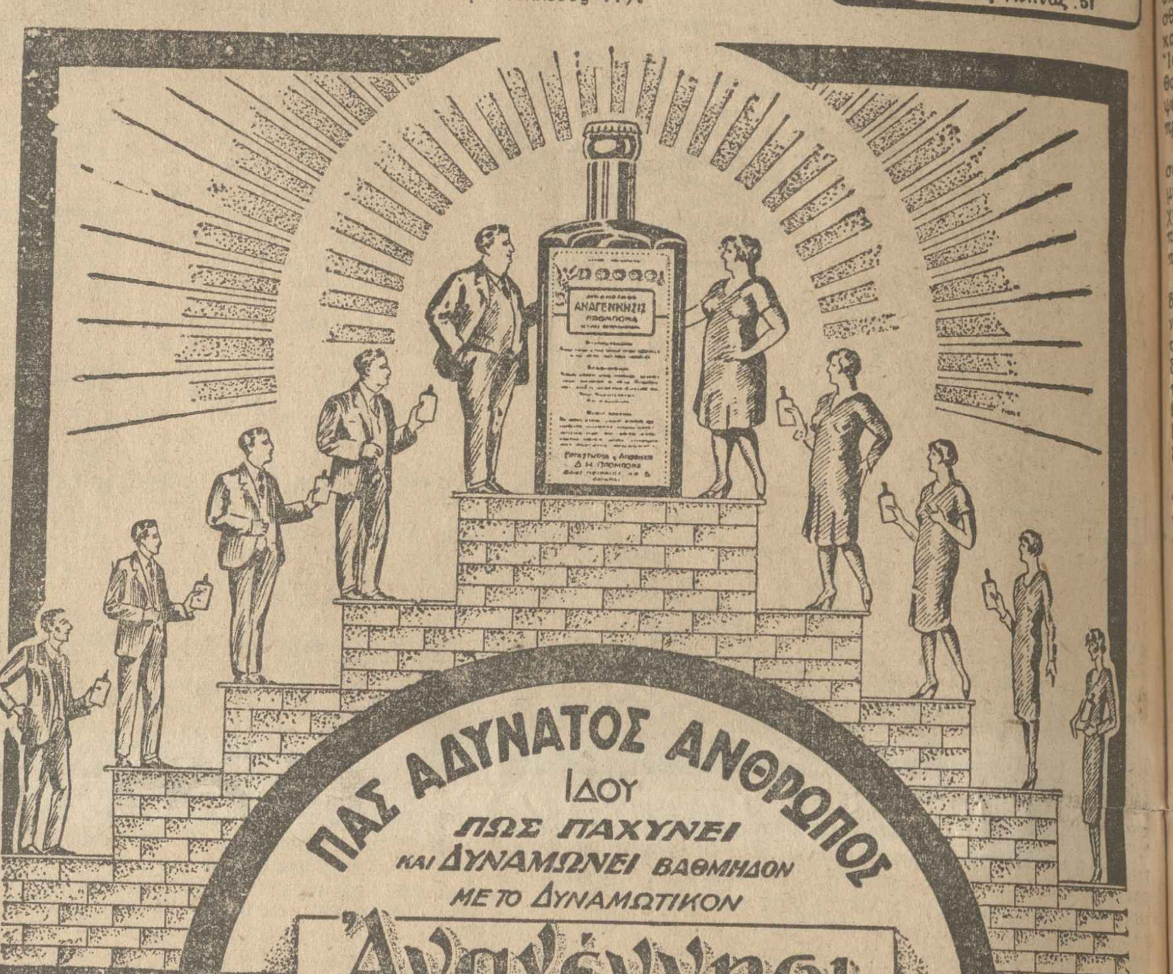

ΠΑΣ ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΙΔΟΥ
ΠΩΣ ΠΑΧΥΝΕΙ
ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΒΑΘΜΗΔΟΝ
ΜΕ ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ
Ἀναγέννησι
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ
ΑΝΑΙΜΙΑΝ - ΑΔΥΝΑΜΙΑΝ - ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΝ - ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΙΣ
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ – ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ
ΑΝΑΝΕΩΝΕΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Δ. Η. ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ - ΡΩΜΗΣ - ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ - ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ (ΑΜΕΡΙΚΗΣ)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ & ΑΠΟΘΗΚΑΙ · ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5 · ΑΘΗΝΑΙ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ . . . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.-
Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους.
Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ, δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co., 51 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A., εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.
Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον της (33 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

Η καθημερινη 5-6-31
4 6-6-31

ΠΩΣ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΑΜΕΝ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

δύνατο νὰ ἀνασταθῇ καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς καταφύγιον ὅταν τοῦτο θὰ ἐκρίνετο σκόπιμον.

Ἐφήρμοζε τὴν τακτικὴν τῆς διασπορᾶς τοῦ φαβοριτισμοῦ καὶ τῆς ἀδικίας μεταξὺ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὸ δικτατορικὸν καθεστὼς νὰ ἐκτραπῇ εἰς τοιαύτας παρανόμους, ἀσκόπους καὶ παραλόγους δαπάνας τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ, ὥστε ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία μοιραίως ἐκακούχησε. Μολονότι κατ' ἐπίφασιν μόνον ἤσκει τὴν ἐξουσίαν, ἡ μοναρχία ἀνήγειρε τὸ τελευταῖον ὀχυρόν της, ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμὴ τῆς μάχης. Ἡ ἀντίστασις ἦτο ἀδύνατος. Ἡττήθη. Μία μόνη κατάλληλος περίστασις ἦτο ἀναγκαία. Αὐτὴ παρουσιάσθη τὴν ἡμέραν τοῦ λαϊκοῦ ψηφίσματος.

Ἓν ἔτος πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, τὴν Κυριακήν, 13 Ἀπριλίου 1930, ἐνώπιον τῆς δημοκρατικῆς πόλεως Βαλεντσίας, προέβη εἰς τὴν ἐπίσημον διακήρυξιν τῆς νέας πίστεως, ἡ ὁποία μετὰ μακρὰν μελέτην, ἀπεκρυστάλλωσε τὴν συνεπῆ καὶ εὐθεῖαν στάσιν μου, στάσιν ἀδιαλλάκτου ἀντιθέσεως πρὸς τὴν δικτατορίαν καὶ πλήρους ἀποχῆς ἀπὸ τὸ ἀνάκτορον. Τὴν γραμμὴν ταύτην ἠκολούθησα ἀπὸ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ 1923.

Ἕνα μῆνα βραδύτερον, τὴν 13 Μαΐου, ὁμιλῶν εἰς τὸ «Ἀθήναιον» τῆς Μαδρίτης ἐν σχέσει μὲ τὴν προπαγανδιστικὴν ἐκστρατείαν ἀνὰ τὴν Ἱσπανίαν, διέγραψα εἰς τὴν διάλεξίν μου περὶ τῶν φάσεων μιᾶς Ἐπαναστάσεως, τὰς ἐφαρμοστέας μεθόδους. Αἱ ἰδέαι μου ἐθεωρήθησαν ὡς ἀφελεῖς ἰδέαι θεωρητικοῦ, ἀλλ' ἀπεδείχθησαν ἰδέαι ἀγωνιστοῦ.

Τὸ πρῶτον βῆμα ἦτο ἡ χρησιμοποίησις τῆς προδιαθέσεως τῶν δυσηρεστημένων δυνάμεων τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν τὸ δημοκρατικὸν συναίσθημα τῆς παλαιᾶς, τετιμημένης καὶ ἐνδόξου παραδόσεως εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἐλάνθανε μὲ ἀπατηλὰ σημεῖα ἐξαλείψεως, εἶχεν ἀναζωογονηθῆ μὲ ἀπροσδόκητον θέρμην.

Τὸ ἑπόμενον βῆμα ἦτο ἡ συσσωμάτωσις τῶν δημοκρατικῶν μὲ μετριοπαθῆ στοιχεῖα, στοιχεῖα τάξεως καὶ ἰσχύος, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξήλειφον τοὺς φόβους περὶ κοινωνικῆς ἀσταθείας.

Ἦτο κατόπιν ἀναγκαία ἡ ἐπιδίωξις τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς ἑνότητος ἐνεργείας μεταξὺ ὅλων τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων, διότι ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἂν ἦσαν ταῦτα, διεφώνουν ἐν τούτοις εἰς βαθμὸν συνεπαγόμενον τὸν κίνδυνον τῆς στειρότητος καὶ τῆς διαλύσεως.

Ἓν ἀκόμη πρᾶγμα ὑπελείπετο νὰ γίνῃ — ἡ λῆψις μιᾶς ἀναγκαιοτάτης προφυλάξεως. Λόγῳ τῆς εὐρείας ποικιλίας τῶν θεωριῶν τῶν μελῶν της, θὰ ἠδύνατο νὰ προκληθῇ κρίσις εἰς τοὺς κόλπους τῆς νέας Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, πρὶν καταστῇ δυνατὴ ἡ σύγκλησις τῆς Συνελεύσεως. Τοῦτο θὰ ἦτο ἄκρως ἐπικίνδυνον κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ καθεστῶτος.

Πρὸς ἀποσόβησιν αὐτοῦ συνηρχόμεθα καθ' ἑκάστην, ἐπὶ δύο μῆνας, καὶ συνεζητοῦμεν ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἐπειγόντων ζητημάτων, προσδιορίζοντες τὴν βάσιν, ἐφ' ἧς θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἑκάστη μεταρρύθμισις μέχρι τῶν λεπτομερειῶν διαφόρων ἄρθρων τῶν μελετωμένων νόμων. Προέβημεν εἰς τὴν διαλογὴν τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ ἀνελάμβανον τὰ διοικητικὰ ἀξιώματα μέχρι καὶ τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν βοηθῶν των διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ κανεὶς δισταγμός. Ἐπρώτευεν ὅπως ἡ μηχανὴ μὴ παραλύσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν νίκην.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις ἐσχηματίσθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1930. Ἦτο ἡ αὐτὴ μὲ τὴν ἀναλαβοῦσαν τὴν ἐξουσίαν, χωρὶς τὴν ἀλλαγὴν ἑνὸς κἂν ὀνόματος ἢ χαρτοφυλακίου. Μετὰ τὸν σχηματισμόν της δὲν ἐτηρήσαμεν τὸ πρᾶγμα μυστικόν, ὅπως δὲν ἐτηρήσαμεν μυστικὰς τὰς προθέσεις μας καὶ τὰς συσκέψεις μας. Ἐπροτιμήσαμεν τὸν κίνδυνον τῆς ἀστυνομικῆς διώξεως ἀπὸ τὸν πολὺ μεγαλύτερον κίνδυνον τῆς παραπλανήσεως τῆς κοινῆς γνώμης.

Κατὰ τὴν ὁμιλίαν μου εἰς τὸ «Ἀθήναιον», ὁπότε ἐπεκαλέσθημεν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους καὶ ἐζητήσαμεν μίαν ἠθικὴν πίστωσιν, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐπέτρεπε νὰ θριαμβεύσωμεν καὶ νὰ κυβερνήσωμεν, κατεστήσαμεν δημοσίᾳ γνωστὰ τὰ ὀνόματά μας. Δὲν ἔχομεν λόγον νὰ μεταμεληθῶμεν διὰ τὴν φαινομενικὴν αὐτὴν παρατολμίαν ἢ ἀφέλειαν.

Niceto Alcala Zamora

Ο κ. ΦΑΚΟΣ—„ΜΑΙΤΡ"

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Φαντασθῆτε νὰ συνέβαινε ὁ ἐλαιοχρωματισμὸς νὰ εἶνε κάπως δασύτερος. Ζωγράφοι—προμηθευθῆτε μιὰ μηχανήν, ἂν δὲν ἔχετε ἀκόμη.

Ὁ ὑπαίτιος τοῦ ξεσκεπάσματος τῶν πρώτων συστατικῶν μερικῆς «διεθνοῦς φήμης» καὶ «ἀκαδημαϊκότητος» (μήπως δὲν ἔχει λεχθῇ ἀπὸ αὐθεντικωτάτην πηγὴν ὅτι «ἡ ἀντιγραφὴ εἶνε τὸ πρῶτον βῆμα εἰς τὴν δημιουργίαν») ἦτο, φυσικά, συντετριμμένος ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψίν του.

«Ἔκαμα μιὰ ἀνοησία. Δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ στείλω ἐκείνους τοὺς πίνακας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ δηλώσω ὅτι ποτὲ δὲν ἐπροτιθέμην νὰ ἐξασφαλίσω τὴν θέσιν μου ὡς ἀκαδημαϊκοῦ διὰ τοιούτων μέσων».

«Ἡ ὅλη ὑπόθεσις συνέβη ὡς ἑξῆς: Ἐπρόκειτο νὰ ὀργανωθῇ μιὰ ἔκθεσις ἔργων μου εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ ἑτοίμαζα δι' αὐτὴν ὡρισμένους πίνακας τῆς Βενετίας. Ἐντελῶς ξαφνικὰ εἰδοποιήθην ὅτι ἡ ἔκθεσίς μου ἔπρεπε νὰ ἀνοίξῃ μίαν ὡρισμένην ἡμερομηνίαν— καὶ μοῦ ἦτο χρονικῶς ἀδύνατον νὰ εἶμαι ἕτοιμος μέχρι τότε. Ἔπαθα νευρίτιδα ἐξ αἰτίας τῆς προσοχῆς καὶ τῆς ἐπιπόνου λεπτομερειακῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἀπαιτοῦσαν ὡρισμένοι πίνακες, τοὺς ὁποίους εἶχα ἀναγγείλει». «Διὰ νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν περίστασιν εἶχα τὴν ἰδέα νὰ πάρω φωτογραφίας τῶν τοπείων καὶ νὰ τὰς μεταφέρω εἰς τὸν καμβᾶ».— «Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ στείλω αὐτοὺς τοὺς πίνακας εἰς τὴν Ἀκαδημία».

Δηλαδή, γιὰ σᾶς καὶ γιὰ μᾶς καὶ διὰ τὸ πολὺ κοινὸν ποὺ μπορεῖ νὰ χάσκῃ πρὸ τῶν πινακοθηκῶν, εἶνε καλὴ καὶ ἅγια καὶ ὀλίγη φωτογραφία— ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀνερυθρίαστος ὁμολογία τοῦ καλλιτέχνου— ποὺ κρίνεται ἐπαρκὴς καὶ ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Λονδίνου. Σημαίνει κάτι αὐτὸ— εἶνε μᾶλλον ὑπεραρκετὸν εἰς σημασίαν, ἀρκεῖ νὰ τὸ ἴδῃ κανεὶς ὀλίγον ἐγγύς, ἀκριβῶς ὅπως καὶ τοὺς πίνακας τοῦ παρ' ὀλίγον ἀκαδημαϊκοῦ.

Ἡ Τέχνη δὲν διαβαθμίζεται μὲ τὴν προσέγγισιν εἰς ἕνα πρωτότυπον. Καὶ ὅσοι ζητοῦν αὐτὸ μόνον— ἢ ὅσοι δὲν ἱκανοποιοῦνται ἀπὸ τὴν κούρασιν πρὸς σκέψιν ποὺ ἐπιβάλλει ἡ δημιουργία, εἶνε καλύτερα νὰ ὁπλισθοῦν μὲ ἕνα «κοντὰκ» καὶ νὰ πλουτίσουν τὰς συλλογάς των. Εἶνε καὶ φθηνότερον.

Σ. Ν. Σ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ „ΟΛΥΜΠΙΑ"
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΜΑΪΟΥ ΩΡΑ 9 3)4 Μ.Μ.
ΤΡΙΤΗ 19 » » 6 3)4 Μ.Μ.
J. OFFENBACH
„ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΦΦΜΑΝ"
Μελόδραμα εἰς 3 πράξεις μὲ πρόλογον καὶ ἐπίλογον
Κατὰ μετάφρασιν κ. Β. Βεκιαρέλλη.
Καλλιτεχνικὴ διεύθυνσις καὶ σκηνικὴ διδασκαλία
κ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ὀρχήστρα πλήρης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
κ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
Μπαλέττο κατὰ διδασκαλίαν
Δος Μ. JORDAN
Μικτὴ Χορῳδία ὑπὸ τὸν κ. Λ. Ἀνδρουτσόπουλον.
Σκηνογραφίαι. — Ἱματισμὸς καινουργής.
ΤΙΜΑΙ (μετὰ φόρου)
Δρχ. 125 — 100 — 70 — 40.
ΗΧΩ

ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΖΩΑ;;
ΚΑΤΙΝΑ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Θὰ ἐμφανισθοῦμε λίαν προσεχῶς
ΠΟΥ;;

ΤΟ 2ΟΝ ΤΕΥΧΟΣ
ΤΟΥ
„ΠΑΡΛΑΝ"
Ποῦ ἐκυκλοφόρησε τὸ Σάββατον, ἔχει μίαν 8τάχρωμον θαυμασίαν εἰκόνα τοῦ
ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΡΟ
Σπεύσατε νὰ τὸ ἀγοράσετε, πρὶν ἐξαντληθῇ.
Τοῦ πρώτου τεύχους, τὸ ὁποῖον ἐξηντλήθη ἤδη καὶ ζητεῖται ἀπὸ ὅσους δὲν ἐπρόλαβον νὰ τὸ ἀγοράσουν θὰ γίνῃ προσεχῶς ἀνατύπωσις.
ΔΙΤΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
Πρὸς τὰς ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπιτροπάς, Σχολάς, Δήμους, Νομαρχίας κλπ.
Ἀναλαβόντες τὴν προμήθειαν ἑνὸς μεγάλου αὐτομάτου ἠλεκτρικοῦ ὡρολογίου μετὰ ΜΟΥΣΙΚΗΣ καὶ τεσσάρων ὄψεων, προωρισμένου διὰ τὸ Κωδωνοστάσιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεγάλης Παναγίας Θηβῶν, γνωρίζομεν, εἰς τὰς ὡς ἄνω ἀρχάς, ὅτι τὴν 16ην τρέχοντος μηνὸς ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου HORZ ὃ ἀντιπροσωπεύομεν κ. Hohenbleicher ὅστις θέλει μείνει περὶ τὰς 5 ἡμέρας ἐν Ἑλλάδι πρὸς τακτοποίησιν τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐν λόγῳ ὡρολογίου.
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τοιαῦτα ὡρολόγια ἢ καὶ μικρότερα παρεμφερῆ μὲ διαφόρους μηχανισμοὺς ν' ἀποτείνωνται προφορικῶς ἢ καὶ γραπτῶς εἰς τὴν κάτωθι Διεύθυνσιν, θὰ δίδεται δὲ ἔγκαιρος συνάντησις μὲ τὸν ἀναφερόμενον Διευθυντήν, πρὸς λῆψιν διαφόρων παραγγελιῶν.
ΑΦΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τῇ 24ῃ Μαΐου ἐ. ἔ. ἐκτίθεται πρὸς πώλησιν τὸ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισίας (πρὸ τοῦ Φόρου διοδίων καὶ ἔναντι ἀκριβῶς τοῦ Γηροκομείου) ἐνυπόθηκον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου Παναγιώτου Ν. Κατσαχνιᾶ, ὑαλεμπόρου, κατοίκου Ἀθηνῶν.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ πορτοφόλιον περιέχον διάφορα πιστοποιητικὰ Ἰταλικῆς προελεύσεως ὡρισμένον χρηματικὸν ποσὸν καὶ 4 τσέκ. Παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν νὰ κρατήσῃ τὰ χρήματα, εἰς χαρτονόμισμα, νὰ ἐπιστρέψῃ δὲ τὰ τσὲκ καὶ πιστοποιητικά, ἄχρηστα εἰς αὐτόν, εἰς τὴν Διεύθυνσιν: Ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολιταίν». Ὁδὸς Ἰώνος. Ἀλέξανδρος Σκεβόνε.

3 ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
Διὰ νὰ γίνουν γνωστότεραι αἱ ἐκλεκτότεραί μας ποιότητες τῶν
ΚΑΛΤΣΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΜΕΤΑΞΗΣ
προσφέρομεν μίαν ὡρισμένην ποσότητα εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς χαμηλάς
ΚΑΛΤΣΕΣ Πολὺ λεπτὲς μὲ ajour μπαγκέτα δραχμ. 95
ΚΑΛΤΣΕΣ Λεπτὲς μὲ πολὺ ὡραῖαν φανταιζὶ μπαγκέτα δρχ. 110
ΚΑΛΤΣΕΣ χονδρὲς maille 36, μὲ ajour μπαγκέτα δρ. 125
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ
Αἱ τιμαὶ αὗται ἰσχύουν μόνον μέχρι ἐξαντλήσεως μιᾶς ὡρισμένης ποσότητος
Etam
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8 - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 21
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 23
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ & ΤΣΙΜΙΣΚΗ
ΠΑΤΡΑΙ: ΜΑΙΖΩΝΟΣ 54

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ!—ΚΗΠΟΥΡΟΙ!—ΑΝΘΟΚΟΜΟΙ!
ΡΑΝΤΙΖΟΝΤΕΣ ΜΕ
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗΝ
Προφυλάσσετε τ' ἀμπέλια, τὶς πατάτες καὶ τὰς ἄλλας καλλιεργείας σας ἀπὸ τὸν ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΝ καὶ ἀσφαλίζετε τὴν ἐσοδείαν σας. Χρῆσις ἁπλῆ, ΤΑΧΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ.
Η ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ
Καταπολεμεῖ συγχρόνως τὴν ΛΟΒΑΝ (ὠΐδιον) καὶ τὸν ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΝ. Οἱ δύο σκοποὶ ἐπιτυγχάνονται μὲ ὅσα ἔξοδα θὰ ἐστοίχιζε ἕνα ἁπλὸ θειάφισμα μὲ θειάφι.
Η ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ
Σκόνη εὐκολωτάτης χρήσεως, ἀπολύτως ἀβλαβής. Ἐξολοθρεύει ἀμέσως ὅλα τὰ εἴδη τῆς ΜΕΛΙΓΚΡΑΣ καὶ τῆς ΚΑΜΠΙΑΣ.
Ἄλλα φάρμακα διὰ τὰς παθήσεις τῶν φυτῶν
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ
ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
ΘΕΙΑΣΒΕΣΤΙΟΝ
ΑΡΣΕΝΙΚΟΥΧΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ
ΔΙΘΕΙΟΥΧΟΣ ΑΝΘΡΑΞ
ΘΕΪΪΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ
ΘΕΪΪΚΟΝ ΟΞΥ
Ζητήσατε εἰδικὰς ὁδηγίας ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας: Σταδίου 25, Ἀθῆναι καὶ τὰς ἀντιπροσωπείας της.
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
Διεύθυνσις: Σταδίου 25, Ἀθῆναι.
Ἐργοστάσια καὶ Γραφεῖα ἐν Πειραιεῖ.
Ἀντιπρόσωποι καὶ Πράκτορες εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
„ΜΗΝΥΤΩΡ"

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμης ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι τοῦ ὑπέβαλον τὸ ψήφισμα τῶν ἐργατικῶν συγκεντρώσεων τῆς 1ης Μαΐου. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ψηφίσματι διαλαμβανομένων ἐργατικῶν αἰτημάτων ὁ κ. ὑπουργὸς προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ἐπανειλημμένως ἔχει τονισθῆ παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅτι ἡ καταβολὴ συνεχῶν προσπαθειῶν πρὸς καλυτέρευσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν λαϊκῶν τάξεων, ἀποτελεῖ τὴν σταθερὰν κατεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Φυσικὴ συνέπεια τούτου εἶνε ὅτι τὰ εὔλογα αἰτήματα τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου τῆς χώρας, τοῦ ὁποίου ὁ καθημερινὸς μόχθος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος συντελεστὴς τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωνται στοργικῶς καὶ μὲ πρόθεσιν ἐξευρέσεως ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἑκάστοτε δυνατοῦ, ἱκανοποιητικῶν λύσεων. Διότι βελτίωσις τῆς ἐργατικῆς ζωῆς σημαίνει τόνωσιν τῆς παραγωγικότητος τοῦ τόπου καὶ προαγωγὴν τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν αἰτημάτων ποὺ περιέχονται εἰς τὸ ὑποβληθὲν ψήφισμά σας τὰ γενικωτέρας σημασίας ἐλπίζω ὅτι συντόμως θὰ ἱκανοποιηθοῦν.

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, πρόκειται νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον «περὶ ταχείας ἐκδικάσεως τῶν παραβάσεων τῶν ἐργατικῶν νόμων καὶ τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν, τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τοῦ συμβολαίου ἐργασίας». Τοῦτο ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐντὸς τοῦ μηνὸς μέλλουσα νὰ συντελεσθῇ συμπλήρωσις τῶν θέσεων τοῦ Σώματος τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, τὸ ὁποῖον παρὰ τὴν στενότητα τοῦ προϋπολογισμοῦ ὠργανώσαμεν ἱκανοποιητικῶς, θὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν τὴν ἐπιθυμητὴν ἐφαρμογήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ 8ώρου, δὲν σᾶς ἀποκρύπτω τὰς οἰκονομικῆς φύσεως δυσχερείας αἱ ὁποῖαι ὑποχρεώνουν τὴν κυβέρνησιν νὰ μὴ εὑρίσκεται ἀκόμη ἐν ἀπολύτῳ τάξει πρὸς διεθνῆ ὑποχρέωσιν τῆς χώρας. Ἄλλως τε τοιαύτης φύσεως δυσχέρειαι φαίνεται ὅτι ἐμποδίζουν εἰσέτι ὑπὲρ τὰ 40 κράτη-μέλη τῆς διεθνοῦς ὀργανώσεως ἐργασίας, εἰς τὸ νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς σχετικῆς διεθνοῦς συμβάσεως. Πάντως ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἡ ὁποία διὰ τῶν διαταγμάτων τῆς 10 Ἰανουαρίου, τῆς 19 Ἰουλίου καὶ τῆς 26 Αὐγούστου π. ἔτους, δι' ὧν ἐπεξετάθη τὸ 8ωρον εἰς σημαντικὸν ἀριθμὸν κατηγοριῶν ἐπιχειρήσεων, κατέδειξε τὸ ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως ἐνδιαφέρον της, δὲν θέλει ἀμελήσει νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν καὶ ὑπὸ τὰς παρούσας δυσχερεῖς συνθήκας ὑφίστανται εἰς διαφόρους βιομηχανικοὺς κλάδους δυνατότητες ἐπιτρέπουσαι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ 8ώρου.

ΑΛΛΑ ΜΕΤΡΑ

Σᾶς εἶνε γνωστὴ ἡ συντελουμένη παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας νομοθετικὴ ἐργασία πρὸς ἱκανοποιητικώτερον διὰ τοὺς μισθωτοὺς διακανονισμὸν τῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας. Θὰ φροντίσω νὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια πρὸς περαίωσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ κατάθεσίς του κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον.

Διὰ τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου «περὶ ἱδρύσεως Ἐργατικῆς Ἑστίας» λαμβάνεται σοβαρὰ μέριμνα διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἐξύψωσιν τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας. Ἐκτὸς τούτου ὅμως προβλέπεται δι' αὐτοῦ καὶ ἡ διευκόλυνσις τοῦ ἔργου τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργαζομένων, αἱ ὁποῖαι, σεβόμεναι τὴν νομιμότητα, συναισθάνονται ὅτι σκοπὸς αὐτῶν εἶνε ἡ συνεχὴς παρακολούθησις καὶ μελέτη τῶν ὅρων τῆς ἐργασίας καὶ ἡ διαρκὴς προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ἡ κατάθεσις τοῦ νομοσχεδίου τούτου καταδεικνύει ἀσυστάτους τὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀποδιδομένας προθέσεις ὅτι δῆθεν ἐπιζητεῖ νὰ παραλύσῃ τὴν σωματειακὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐργαζομένων. Ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις, αἱ νομίμως ἀνεγνωρισμέναι καὶ λειτουργοῦσαι, δύνανται νὰ βασίζωνται ἐπὶ τῆς συμπαθείας τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις θὰ ἦτο τοὐλάχιστον ἀσυνεπής, ἐάν, καταδεικνύουσα ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τὸ Συνταγματικὸν δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι τῶν πολιτῶν, παρεξέκλινε τῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον πρῶτον μετὰ στοργῆς ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν μισθωτῶν ὡς πρὸς σπουδαῖον μέσον ἐξυψώσεως τῆς τάξεώς των.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Ἐπίσης χαρακτηριστικὸν τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἀποδίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις, εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον Διάταγμα «περὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας». Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου, ὅπερ ἐπέχει ἰσχὺν νόμου, ὠργανώθη πληρέστερον καὶ συστηματικώτερον τὸ ἐν λόγῳ Γνωμοδοτικὸν Σῶμα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσαρίθμου ἐκπροσωπήσεως ἐν αὐτῷ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν. Ὡς ὀργανώθη τὸ Σῶμα τοῦτο, τοῦ λοιποῦ οὐδὲ μέτρον Νομοθετικὸν ἢ Διοικητικὸν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ, ἂν δὲν ἀκουσθῇ πρότερον ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ἡ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐργατικὴ φωνή, ἰσοδύναμος πρὸς τὴν ἐργοδοτικήν, θὰ ἀσκῇ τὴν ἐπίδρασίν της ἐπὶ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς κρατικῆς φροντίδος πρὸς διακανονισμὸν τῶν ζητημάτων τῆς ἐργασίας.

Ἐντὸς τεσσάρων τὸ πολὺ μηνῶν περατοῦνται αἱ ἀπαραίτητοι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ὁριστικὴν κατάρτισιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων». Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, θὰ γενικεύσῃ καὶ θὰ ὁλοκληρώσῃ ἐν τῇ χώρᾳ τὸν θεσμὸν τοῦ ὁποίου παγκοσμίως ἀναγνωρίζεται ἡ ὑψίστη σημασία ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς, κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως.

Εἶναι γενικῶς γνωστόν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της ὅπως τὸ οἰκοδόμημα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων θεμελιωθῇ εἰς τὸ διηνεκὲς ὅσον τὸ δυνατὸν στερεώτερον, οὐδεμιᾶς δαπάνης ἐφείσθη πρὸς συγκέντρωσιν τῶν στατιστικῶν ἐκείνων στοιχείων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπεξεργασία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν τοῦ θεσμοῦ τούτου, τὰ ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ ὁποίου βέβαια καὶ γενικωτέρας σημασίας εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, συντόμως θὰ αἰσθανθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία. Τὴν τοιαύτην ἐπεξεργασίαν ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πράγας κ. Σεμπόου, ἀναχωροῦν δὲ διὰ Πράγαν ἵνα ἐργασθοῦν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ καὶ πρὸς μελέτην τὴν τῆς ὅλης λειτουργίας τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῆς Τσεχοσλοβακίας ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν κ. Χρ. Ἀγαλλόπουλος καὶ ὁ εἰδικὸς ἀναλογιστὴς τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς τοποθετήσεως εἰς ἐργασίας τῶν μισθωτῶν, κατέθεσα ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν Νομοσχέδιον. Δι' αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς δημιουργεῖται ἡ δυνατότης ἱδρύσεως πλήρους δικτύου γραφείων εὑρέσεως Ἐργασίας καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ καταστῇ πραγματικωτέρα ἡ παρὰ τοῦ Κράτους ρύθμισις τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας. Ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν Γραφείων εὑρέσεως Ἐργασίας, ἀναμένει ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀσφαλῆ στατιστικὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀνεργίας, ἵνα καθοδηγηθῇ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς ἐξισώσεως μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν στερουμένων ἐργασίας.

ΤΟ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ

Τὸ καπνεργατικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον τόσον ἀπασχολεῖ τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐργατῶν, γνωρίζετε ὅτι ἔχει ἐφελκύσει ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ μεταβολὴ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν, μὲ θλιβερὰν συνέπειαν τὸν περιορισμὸν τοῦ χρόνου ἐργασίας τῶν Καπνεργατῶν, μᾶς ἀπασχολεῖ σοβαρῶς. Ἡ Κυβέρνησις μέχρι τοῦδε δὲν παρέλειψε νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀνέργων Καπνεργατῶν. Παρὰ τὴν στενοχωρίαν τοῦ Προϋπολογισμοῦ παρέσχομεν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐκτάκτους ἐπιχορηγήσεις ἐκ 37 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιδοτήσεως τῶν ἀνέργων καπνεργατῶν.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

Ἐπίσης, κατόπιν ἐπιμόνων ἐνεργειῶν μας, ἀξιόλογος ἀριθμὸς ἀνδρῶν καπνεργατῶν ἀπασχολεῖται ἤδη εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς Τόγκας, τὴν ὁποίαν οἱ ἐργοδόται ἐνεφάνιζον ὡς γυναικείαν ἀποκλειστικῶς ἀπασχόλησιν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κυβερνητικὴ μέριμνα διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐξηντλήθη. Ἐξετάζοντες τοῦτο ἐξ ὅλων του τῶν πλευρῶν (παραγωγικῆς, ἐμπορικῆς καὶ ἐργατικῆς) ἐλπίζομεν συντόμως ὅτι θὰ ἐξεύρωμεν ἱκανοποιητικωτέραν λύσιν τοῦ πράγματι δυσχεροῦς τούτου ζητήματος.

Τέλος ὀφείλω νὰ σᾶς καταστήσω γνωστὸν ὅτι ἀπὸ διμήνου ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἀσχολεῖται μὲ τὴν κατάρτισιν τῶν νομοσχεδίων περὶ ὑποβολῆς ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῶν μέχρι τοῦδε μὴ ἐπικυρωμένων παρὰ τῆς Ἑλλάδος σχεδίων διεθνῶν συμβάσεων. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπεξεργασία τῶν νομοσχεδίων τούτων θὰ περατωθῇ ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου. Ἐὰν δὲν τότε ταῦτα θὰ κατατεθοῦν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον καθ' ὅτι, πλὴν ἄλλων, ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς σχετικοὺς ὁρισμοὺς τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΝΟΘΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ἐσυνεχίσθη χθὲς ἡ δίκη διὰ τὴν νοθείαν τῆς κινίνης. Ὁ μάρτυς Ε. Χριστοδουλᾶτος, τέως λογιστὴς τῆς ἑταιρείας «Σάνιτας» λέγει ὅτι λόγῳ τοῦ ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἀντιδικίαν μὲ τὴν «Σάνιτας» (ἔχει καταγγελθῆ παρ' αὐτῆς δι' ὑπεξαίρεσιν 130 χιλ. δραχμῶν), ὑπέβαλε τὴν παράκλησιν εἰς τὸν κ. ἀνακριτὴν νὰ ἐξετασθῇ μετὰ τὴν δίκην του ἐπὶ ὑπεξαιρέσει, διὰ νὰ μὴ κριθῇ, ὅτι ὅσα θὰ εἴπῃ, τὰ λέγει ἀπὸ πάθος.

Συνεχίζων λέγει, ὅτι ἡ κατάθεσίς του εἰς τὸν ἀνακριτήν, εἶνε εἰς πολλὰ σημεῖα... ἀνακριβὴς καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τὴν ἀνασκευάσῃ...

Μάρτυς.— Ὁ Ἀργυρόπουλος ἐζήτησε νὰ τοῦ δοθοῦν 1000 μετοχαὶ ποὺ ἔδωσεν εἰς τὸν Γαλόπουλον.

Πρόεδρος.—Τὸ ἤκουσες αὐτό;

Μάρτυς.—Μάλιστα.

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Περαιτέρω, ὁ μάρτυς ἐρωτώμενος λέγει, ὅτι ὁ κατηγορούμενος Χριστοδούλου, εὑρίσκετο συχνὰ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλοπούλου. Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν διὰ τὰ μυστήρια τῶν περιφήμων πινακίδων, λέγει ὅτι δι' αὐτῶν ἐσκοπεῖτο νὰ παρουσιάζεται ἡ ἑταιρεία ὡς ἀποκομίζουσα μεγάλα κέρδη καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐνεγράφησαν εἰκονικὰ κέρδη 1.153.000 δραχμῶν.

Πρόεδρος. — Ἔχετε παραπεμφθῆ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον;

Μάρτυς.—Μάλιστα. Ἔχω μηνυθῆ δι' ὑπεξαίρεσιν 130 χιλ. δραχμῶν, τὰς ὁποίας, ὅμως, ἔλαβεν ὁ Σιδηρόπουλος...

Καλέλης.—Πότε ἐγένετο ἡ πρᾶξις αὐτή;

Μάρτυς.—Τὸν Σεπτέμβριον-Ὀκτώβριον τοῦ 1929. Καὶ ἐκεῖνος μοῦ ἀπήντησε: «Θὰ τὸν πιάσω τὸν Γαλόπουλον νὰ μοῦ κάνῃ δυὸ κοστούμια ρούχα».

Καλεῖται ὁ ἐξετασθεὶς μάρτυς Τζανετᾶτος εἰς ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸν Χριστοδουλᾶτον. Καὶ λέγει, ὅτι τοῦ ἔδωσε 6.937 δραχμὰς διὰ νὰ τὰς δώσῃ εἰς τὸν Γαλόπουλον ἐκ μέρους τοῦ Δεπάστα.

Πρόεδρος.—Ὁ Γαλόπουλος ἔλαβε καὶ 3 χιλ. δραχμάς;

Χριστοδουλᾶτος.—Καὶ αὐτὰ ἐστάλησαν.

Πρόεδρος.—Ἆ, ὥστε καὶ ἄλλες φορὲς ἐπῆρε... Λέγε, Τζανετᾶτε.

Τζανετᾶτος. — Ὅταν πῆρα τὰς 6.937 δραχμὰς νὰ τὶς δώσω εἰς τὸν Γαλόπουλον, ἐρώτησα: «νὰ πάρω ἀπόδειξι;» Καὶ μοῦ εἶπαν: «ὄχι». Τὸν περασμένο Ὀκτώβριο συνήντησα εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Αἰόλου τὸν Χριστοδουλᾶτον καὶ μοῦ εἶπε: «Διάβασες εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ περὶ νοθείας; Ἔρχεσαι νὰ σοῦ δώσω ἕνα κατάλογο γιὰ τὰ πρόσωπα ποὺ ἔπαιρναν μερίδια; Ἐγὼ τὰ ξέρω. Θυμᾶσαι τὰ λεπτὰ ποὺ σοῦ ἔδωσα γιὰ τὸν Γαλόπουλο; Αὐτὸ ἦταν τὸ μερίδιό του. Εἶνε καὶ ἄλλα πρόσωπα».

Ράλλης (συνήγορος).—Νὰ κατονομασθοῦν τὰ πρόσωπα κ. πρόεδρε.

Ὁ μάρτυς πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου καὶ τῶν συνέδρων, λέγει ὅτι ὁ Χριστοδουλᾶτος τοῦ εἶπεν ὅτι αὐτὰ τὰ πρόσωπα ἦσαν οἱ Εὐγενιάδης, Μπακάκος, Ἰωαννίδης, Ἀργυρόπουλος καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν ἐνθυμεῖται.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Τζανετάτου, ὁ ἐφέτης κ. Φωκᾶς ἐρωτᾷ τὸν μάρτυρα Χριστοδουλᾶτον:

—Τί γνωρίζετε γιὰ τὶς 50 χιλιάδες δραχμῶν, ποὺ ἔδωσεν ὁ Κουβαρᾶς διὰ νὰ δοθοῦν εἰς κάποιον Παπαδάκην;

Μάρτυς.—Ἔδωσα εἰς τὸ Κουβαρᾶν 50 χιλιάδας δραχμῶν διὰ νὰ τὰς δώσῃ εἰς τὸν Φιλίνην, ὅστις θὰ τὰς ἔδιδεν εἰς τὸν Παπαδάκην διὰ νὰ μεσολαβήσῃ, ὅπως ἀρθῇ μία κατάσχεσις τοῦ κράτους κατὰ τῆς ἑταιρείας.

Φωκᾶς.—Διὰ ποῖον ποσὸν ἦτο ἡ κατάσχεσις;

Μάρτυς.—Δι' εἴκοσιν ἑκατομμύρια.

Φωκᾶς.—Ἐπρόκειτο περὶ παρονυχίδος, δηλαδή... Γιὰ 20 ὁλόκληρα ἑκατομμύρια! (αἴσθησις). Ἀπὸ τί τὰ χρεωστοῦσεν ἡ ἑταιρεία;

Μάρτυς.—Ἀπὸ χρέη εἰς τὸ τελωνεῖον δι' ὑπερωρίας, πρόστιμα κλπ. Ἀλλὰ ἡ ἑταιρεία ἐπλήρωσε 2 1)2 ἑκατομμύρια κατὰ δόσεις.

Μετά τινας ἄλλας ἐρωτήσεις πρὸς τὸν μάρτυρα ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ τὴν 4ην μ. μ.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Τὴν 4.30' ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ μάρτυς Μέγας, μέτοχος τῆς «Σάνιτας», ἀφηγεῖται τὰ ἑξῆς: Εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ 1927 εὑρέθην πρὸ ἀτμοσφαίρας δυσμενοῦς πρὸς τὸ Δ. Σ. τῆς ἑταιρείας. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι τινὲς ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Στρίγγου, ὅστις ἀπεχώρησεν. Ὁ Κουβαρᾶς ἐδήλωσεν εἰς τὴν συνέλευσιν ὅτι ἡ ἑταιρεία εἶνε διατεθειμένη νὰ πληρώσῃ ὅσα ὀφείλει. Τότε ὁ μάρτυς συνέστησεν εἰς τοὺς μετόχους νὰ ἀποσύρουν τὰ χρήματά των, ὁ δὲ ἴδιος ἀπέσυρεν 150 χιλιάδας δραχμὰς ἰδικάς του. Εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ 1928 ἀντελήφθην ἀταξίαν ἐπίσης. Ἐν συνόψει ἀντελήφθην ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔκαμαν μίαν ἑταιρείαν γιὰ νὰ φάνε τὰ λεπτὰ τοῦ κόσμου. Μάλιστα ὅλοι διωρίσθησαν εἰς θέσεις πρώτης τάξεως μέσα εἰς τὴν ἑταιρείαν, μὲ μισθοὺς 6 καὶ 8 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἀκολούθως λέγει ὅτι μίαν Κυριακὴν ὁ Λέφας καὶ ὁ Χριστοδούλου συνεζήτουν ζωηρῶς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρείας, τοὺς ἤκουσε δὲ νὰ λέγουν: «Μυρίζει ξύλο. Ἔχουμε 200 χιλιάδες δραχμὲς ζημία». «Μωρὲ τί ἀνησυχεῖς; Ἐδῶ πρόκειται περὶ δουλειᾶς ποὺ θὰ φέρῃ κέρδη πολλά».

Ὁ μάρτυς Ἀγγελάκης λέγει ὅτι ἡ ἑταιρεία εἶχεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου πολλὰ λεπτά, ἐνῷ εἰς τὸ ταμεῖον πραγματικῶς δὲν ὑπῆρχον.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ποῖοι σύμβουλοι ἔβλεπες νὰ ἔρχωνται εἰς συνάφειαν πολλὴν μὲ τὴν ἑταιρείαν, οὕτως ὥστε νὰ συμπεραίνῃς ὅτι ἤξευραν τὴν κατάστασιν;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὁ Δεπάστας, ὁ Χριστοδούλου, ὁ Κουβαρᾶς καὶ δὲν θυμᾶμαι ποιοὶ ἄλλοι.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ὁ Δασκαλάκης;

ΜΑΡΤΥΣ. Οὐδέποτε ἐθεάθη ὁ Δασκαλάκης ἀναμιγνυόμενος.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Τί ἐντύπωσιν σᾶς ἔκαμε τέλος πάντων ἡ ὅλη κατάστασις;

ΜΑΡΤΥΣ. Καμμίαν ἐντύπωσιν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ (εἰς τόνον ζωηρόν). Πῶς καμμίαν ἐντύπωσιν; Ἂν δὲν ξέρετε σεῖς ποὺ εἴσθε μέσα στὸ συμβούλιον ποιὸς θὰ ξέρῃ, ἐγώ;

ΜΑΡΤΥΣ (ζωηρῶς). Μὴ ὀργίζεσθε!

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Τί εἴπατε;

ΜΑΡΤΥΣ (ζωηρότερον). Εἶπα νὰ μὴ ὀργίζεσθε!

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Σᾶς ἀπαγορεύω νὰ μοῦ κάνετε παρατηρήσεις.

ΜΑΡΤΥΣ. Ὀργίζεσθε εἰς βάρος μου καὶ νὰ σιωπήσω;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Κύριε πρόεδρε, ζητῶ τὴν ἐπέμβασίν σας. Ὁ μάρτυς παρεξηγεῖ τὴν θέσιν του. Εἶνε θρασύτατος.

Τῇ ἐπεμβάσει τοῦ προέδρου τὸ ἐπεισόδιον λήγει καὶ ἡ ἀνάκρισις συνεχίζεται.

«ΜΕΣΑΖΟΝΤΕΣ»

ΦΩΚΑΣ. Κατόπιν τῆς παρατηρήσεώς σας ὅτι ὑπῆρχεν ἔλλειμμα, ἀπηυθύνθητε εἰς τὴν διεύθυνσιν νὰ ζητήσετε τὴν ἐξήγησιν τοῦ πράγματος;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα. Ἀπηυθύνθην εἰς τὸν κ. Δεπάσταν καὶ τὸν κ. Στρίγγον. Ὁ Δεπάστας δὲν μοῦ ἔδωσεν ἐξηγήσεις καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπηυθύνθην εἰς τὸν Στρίγγον, ὅστις μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι τὰ χρήματα αὐτὰ ἐδόθησαν εἰς διάφορα πρόσωπα διὰ προμηθείας.

ΦΩΚΑΣ. Τί προμηθείας;

ΜΑΡΤΥΣ. Εἰς «μεσάζοντας».

ΚΑΛΕΛΗΣ. Μήπως ἐνθυμεῖσθε ποιὸς ἔκαμε τὸ πρῶτον λόγον διὰ τὸ ἔλλειμμα τῆς κινίνης μέσα στὸ συμβούλιον;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὁ Λέφας νομίζω.

ΚΑΛΕΛΗΣ. Μήπως ἐνθυμεῖσθε τί ἡμερομηνίαν ἔφερεν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Μακρῆ πρὸς τὴν ἑταιρείαν;

ΜΑΡΤΥΣ (ὀργίλως). Νὰ πᾶτε νὰ τὸ βρῆτε.

ΚΑΛΕΛΗΣ. Ἡσυχάσατε, μάρτυς. Ὅταν βγῆτε ἀπὸ τὴν αἴθουσαν αὐτὴν καὶ θυμηθῆτε πῶς μιλήσατε στὸ δικαστήριον, τότε θὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι ὑπήρξατε ἀπρεπής.

ΜΑΡΤΥΣ. Εὐχαριστῶ πολύ.

ΚΑΛΕΛΗΣ. Γιατί εὐχαριστεῖτε;

ΜΑΡΤΥΣ. Γιὰ τὴ σύστασι!

ΦΩΚΑΣ. Εἴπατε ὅτι τὸ ἔλλειμμα τῆς κινίνης ἦτο λίγο. Μὰ ἂν ἦτο λίγο θὰ ἠγείροντο ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα; Θὰ ἐπιέζετο ὁ Λέφας νὰ πῇ στὸ συμβούλιον ὅτι ὑπῆρχεν ἔλλειμμα καὶ τόσα ἄλλα;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν ξεύρω. Μπορεῖ νὰ εἶνε καὶ περισσότερον. Μπορεῖ νὰ ἦτο ποσὸν 50 ἢ 60 κιλῶν. Μπορεῖ νὰ ἦτο 100 ἢ 200 κιλῶν.

Κατόπιν διαφόρων ἐρωτήσεων ὁ μάρτυς λέγει ὅτι ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς καταστροφῆς τῆς «Σάνιτας» ὑπῆρξε μία.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ δίκη διεκόπη διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ αὔριον.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Σήμερον: Ἀπογευματινὴ-Ἑσπερινὴ
Ο ΦΑΚΙΡΗΣ ΜΙΡΖΑ ΧΑΝ

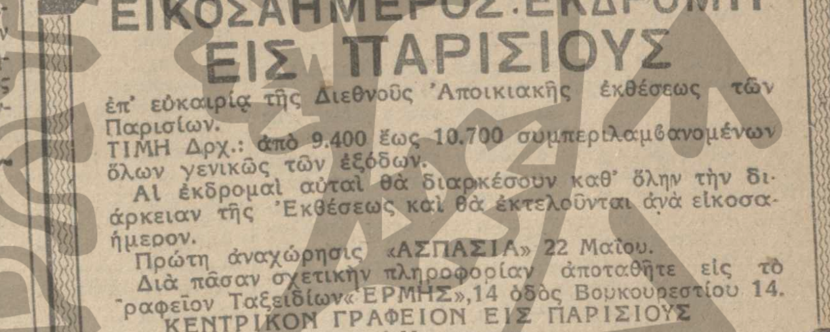

Θὰ ἐκτελέσῃ καταπληκτικὰ πειράματα ΛΗΘΑΡΓΟΥ, ΥΠΟΒΟΛΗΣ, ΜΑΝΤΕΙΑΣ κλπ.
ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ: 36—25—15

ΕΙΚΟΣΑΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ
ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Διεθνοῦς Ἀποικιακῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων.
ΤΙΜΗ Δρχ.: ἀπὸ 9.400 ἕως 10.700 συμπεριλαμβανομένων ὅλων γενικῶς τῶν ἐξόδων.
Αἱ ἐκδρομαὶ αὗται θὰ διαρκέσουν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεως καὶ θὰ ἐκτελοῦνται ἀνὰ εἰκοσαήμερον.
Πρώτη ἀναχώρησις «ΑΣΠΑΣΙΑ» 22 Μαΐου.
Διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν ἀποταθῆτε εἰς τὸ Γραφεῖον Ταξειδίων «ΕΡΜΗΣ», 14 ὁδὸς Βουκουρεστίου 14.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ
7 Boulevard Haussmann
«ΓΚΡΕΚΑ»

Ἀφ' ὅτου ὁ κύριος μεταχειρίζεται μετὰ τὸ ξύρισμά του «RASOR PHYLLIS» ἔχει ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ ἐνοχλητικὰ σπυράκια ποὺ τοῦ παρουσιάζοντο, αἰτία τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ δέρματος ἀπὸ τὴ μηχανὴ τοῦ ξυρίσματος.
RAZOR ΦΥΛΛΙΣ
Παρακαταθήκη Κλεισθένους 15.
ΝΙΚΟΣ ΤΖΙΤΖΩΠΗΣ
«ΔΙΤΣ»

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΗΔΕΙΩΝ
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΙΣΤΡΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ 14 — ΤΗΛΕΦ. 4-51
Πλατεῖα Ἀμερικῆς Τηλεφ. 3-72 — Λεωφόρος Συγγροῦ 3.
ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ, ὁδὸς Μητροπόλεως 4.
ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ
Πολυτελείας Ἐξαιρετικαὶ Δραχ. 15.000
Πολυτελείας » 12.000
Πολυτελείας » 8.000
Πρώτης τάξεως » 4.500
Δευτέρας τάξεως » 2.500
Τρίτης τάξεως » 1.000
Τετάρτης τάξεως
Διὰ τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους ΔΩΡΕΑΝ
ΤΑ ΜΟΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΝ
Προσέξατε πρὸ παντὸς τοὺς μεσάζοντας. Προσέξατε τὴν ἐκμετάλλευσιν. Παρέχονται ἔντυποι κατάλογοι μὲ λεπτομερεῖς ὁδηγίας.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΦΗΜΗ ΠΕΡΙ ΝΑΥΑΓΙΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ "ΝΗΡΕΥΣ,,

ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Περὶ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας ἐκυκλοφόρησε ἡ φήμη ὅτι τὸ ὑποβρύχιον «Νηρεὺς» κατευθυνόμενον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν γυμνασίων μετὰ τοῦ λοιποῦ στόλου εἰς Ἀργοστόλιον ἐβυθίσθη αὔτανδρον. Ἡ εἴδησις κυκλοφορήσασα ἀστραπιαίως ἀνεστάτωσε τοὺς ἁρμοδίους καὶ τοὺς δημοσιογραφικοὺς κύκλους, ἀναζητήσαντας ἀμέσως ὅλα τὰ δυνατὰ συγκοινωνιακὰ μέσα πρὸς ἐξακρίβωσίν της.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, εἰς ὃ ἀπηυθύνθησαν κατὰ πρῶτον οἱ δημοσιογράφοι περὶ τὴν 1ην καὶ ἡμίσειαν πρωϊνὴν ὥραν ἔδωκε τὴν ἀπάντησιν ὅτι οὐδὲν σχετικῶς γνωρίζει.

Περὶ τὴν 2αν πρωϊνὴν ἀπηυθύνθημεν, ἀπουσιάζοντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν εἰς Πάτρας, εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Λαδᾶν, τὸν ὁποῖον παρεκαλέσαμεν νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Κατακώλου, ὁπόθεν εἶχε χθὲς ἀποπλεύσει ὁ στόλος καὶ τοῦ Ἀργοστολίου ὅπου κατηυθύνετο διὰ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας.

Ὁ κ. Λαδᾶς ἐζήτησεν ἐκ τῆς οἰκίας του νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Ἀργοστολίου, τὸ Τηλεγραφεῖον ὅμως τούτου ἦτο κλειστὸν ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου. Ἐπεκοινώνησε κατόπιν ὁ κ. Λαδᾶς μετὰ τοῦ Τηλεγραφείου Πατρῶν, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν σχετικὴν εἴδησιν εἶχε.

Ὁ κ. Λαδᾶς ἐπεκοινώνησε κατόπιν μὲ τὸν Ναύσταθμον, ὁπόθεν ἔλαβεν ἐπίσης τὴν ἀπάντησιν ὅτι οὐδεμίαν εἶχε πληροφορίαν σχετικῶς μὲ τὴν φήμην. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Λαδᾶς ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν σταθμὸν ἀσυρμάτου Βοτανικοῦ, ὁπόθεν ἔμαθεν ὅτι εἶχε ληφθῆ μόνον τηλεγράφημα ἐκ τοῦ «Ἀβέρωφ» τὴν 1ην πρωϊνήν, ἀναγγέλλον τὸν κατάπλουν τοῦ στόλου εἰς τὸ Ἀργοστόλιον.

Ἀργότερον τὸ Τηλεγραφεῖον εἰδοποίησε τὸν κ. Λαδᾶν ὅτι ἐλήφθη ἐμπιστευτικὸν τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀγνώστου περιεχομένου. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὡς συνθηματικὸν δὲν μετεφράσθη ἐφ' ὅσον ἀπουσίαζεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Λαδᾶν τὸ Λιμεναρχεῖον Πατρῶν ὅτι οὐδεμίαν εἴδησιν ἔλαβε.

ΡΑΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ «ΑΒΕΡΩΦ»

Ὁ κ. Λαδᾶς ἐξαντλήσας ὅλας τὰς πηγὰς ἀπέστειλε μετὰ τὴν 3ην πρωϊνὴν διὰ τοῦ σταθμοῦ Βοτανικοῦ ραδιογράφημα πρὸς τὸν «Ἀβέρωφ» γνωστοποιῶν τὴν κυκλοφορήσασαν φήμην, τηλεγραφηθεῖσαν μάλιστα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ζητῶν σχετικὰς πληροφορίας.

Ἀπάντησις εἰς τὸ ραδιογράφημα δὲν εἶχε ληφθῆ μέχρι τῆς 4 ½ πρωϊνῆς. Τὴν ἀπάντησιν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς 2αν ἔκδοσιν.

Γ' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΨΕΥΔΗΣ Η ΕΙΔΗΣΙΣ

Τὴν 5ην πρωϊνὴν ὁ κ. Λαδᾶς ἔλαβε τὸ κάτωθι ραδιογράφημα :

«Ἐπὶ «Ἀβέρωφ».

Ὥρα προελεύσεως 4. 30'

Ὑπουργὸν Λαδᾶν

Ἀπὸ Ἀρχηγὸν στόλου.

Εἴδησις καταβυθίσεως «Νηρέως» ψευδής. «Νηρεὺς εὑρίσκεται μετὰ λοιποῦ στόλου Ἀγοστόλιον.

ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου, ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κούρτιους, ὁμιλῶν εἰς τὸ ἐπίσημον ἐτήσιον γεῦμα τῶν ἐν Γερμανίᾳ ξένων ἀνταποκριτῶν ἐπὶ τοῦ αὐστρογερμανικοῦ συμφώνου, ἐξήγησεν ὅτι οἱ λαοὶ δὲν ἐπηρεάζονται τόσον ἀπὸ τὰ γεγονότα ὅσον ἀπὸ τὴν ἑρμηνείαν ἡ ὁποία δίδεται εἰς αὐτά. Παρετήρησε δὲ ὅτι αἱ ἐπιθέσεις τῆς Γαλλίας, (ὑπονοῶν καὶ τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Μπριὰν κατὰ τοῦ αὐστρογερμανικοῦ συμφώνου) θὰ ἔπρεπε νὰ κρατηθοῦν διὰ τὴν Γενεύην.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Κούρτιους ἐπανέλαβεν ὅτι τὸ σύμφωνον δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς ὑφισταμένας συνθήκας, προσθέσας ὅτι ὁ ὑπαινιγμὸς περὶ ἰμπεριαλιστικῶν σχεδίων ἐξυπηρετουμένων δῆθεν δι' αὐτοῦ ἀποδεικνύει πλήρη ἄγνοιαν τοῦ κρατοῦντος τόσον ἐν Γερμανίᾳ ὅσον καὶ ἐν Αὐστρίᾳ πνεύματος.

Ἀπαντῶν εἰς τὰς γαλλικὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις, ὁ κ. Κούρτιους ἐτόνισεν ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία δὲν ἐζήτησαν διὰ τοῦ συμφώνου, ἔχοντος ἁπλῶς οἰκονομικὸν χαρακτῆρα, εἰμὴ μίαν διέξοδον τῆς ἀποπνικτικῆς των καταστάσεως, δι' αὐτὸ δὲ εἶνε πρόθυμοι νὰ ἐξετάσουν καὶ οἱονδήποτε ἄλλο σχέδιον ἀποβλέπον εἰς τὴν οἰκονομικὴν [illegible]σιν τῆς Εὐρώπης. Ἐν τέλει, ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπεκαλέσθη τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ξένων ἐν Γερμανίᾳ ἀνταποκριτῶν ὅπως [illegible] τὴν ἀπέλπιδα προσπάθειαν τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὴν παροῦσαν κρίσιν καὶ τὴν διάθεσίν του ἵνα ἐκτείνῃ τὴν συνεργασίαν καὶ μετὰ τῶν ἄλλων λαῶν ἐπὶ ἴσων πάντοτε βάσεων.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησεν ὁ καγκελλάριος καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν).— Ὁ καταπληκτικὸς θρίαμβος τοῦ κ. Μπριὰν εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλὴν καὶ ἡ καταδίκη τοῦ σχεδίου τῆς αὐστρογερμανικῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως, ἀποτελεῖ τὸ κύριον θέμα τῶν σχολίων τοῦ γερμανικοῦ Τύπου. Ἡ πλειοψηφία τῶν ἐφημερίδων κρίνει πάντως ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Μπριὰν ἐστερεῖτο ἐπιθετικότητος καὶ ἦτο συντεταγμένη εἰς ὕφος διαλλακτικόν. Ἡ συντηρητικὴ «Ἐφημερὶς τοῦ Χρηματιστηρίου» τονίζει ὅτι παρὰ τοὺς γλυκεῖς λόγους ὁ κ. Μπριὰν ἐσκόπει νὰ πτοήσῃ τὴν Γερμανίαν. «Ἀνα[illegible] πάντως —ἐπάγεται— ὅτι οὔτε ἡ Γερμανία οὔτε ἡ Αὐστρία θὰ ὑποχωρήσουν ἔστω καὶ κατὰ [illegible] εἰς τὸ σχέδιον τῆς αὐστρογερμανικῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως». Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» καὶ ἡ «[illegible] Ἡμερησία» τονίζουν ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Μπριὰν προλειαίνει τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν συνεννόησιν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε ὅπως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας μὴ ἀρκεσθῇ εἰς λόγους ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ νὰ λάβῃ μέτρα ὥστε ἡ γέφυρα τῆς εἰρήνης διὰ τοῦ Ρήνου νὰ ἑδραιωθῇ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν αὐτοῦ.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφήματα ἐκ Μαδρίτης ἀγγέλλουν ὅτι ἐσημειώθησαν ἀντιδραστικὰ κινήματα μεταξὺ τῶν ναυτῶν. Τὸ πρῶτον ἐσημειώθη ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ «Ἰάκωβος [illegible]πείου τὸ πλήρωμα συνελήφθη εἰς τὸ Φερρόλ, [illegible] εἶχεν ἀποβιβασθῆ ἵνα διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν κανονισμῶν. Τὸ δεύτερον ἐσημειώθη μεταξὺ τῶν ἐν Καρθαγένῃ ναυτῶν, οἵτινες ἠρνήθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑπεβλήθησαν προτάσεις ἐκ μέρους ὁμάδος ἐμπόρων καὶ ἐμποροβιομηχάνων Θεσσαλίας, ζητούντων ὅπως ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ συγκέντρωσις τοῦ ἐγχωρίου σίτου. Εἰς τὰς προτάσεις των οἱ ἐν λόγῳ ἐπιχειρηματίαι ἐδήλουν ὅτι δέχονται νὰ ἀναλάβουν τὴν συγκέντρωσιν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ ἐγχωρίου σίτου ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ τὸν πωλήσουν κατὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν κατ' ὀκᾶν ἀκριβώτερον τῆς τιμῆς εἰς ἣν θὰ τὸν ἀγοράσουν ἀπὸ τοὺς παραγωγούς.

Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη αἱ προτάσεις αὗται ἀπερρίφθησαν ὡς ἀσύμφοροι.

Συναφῶς πληροφορούμεθα ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, ὅτι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καταρτίζεται νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται σειρὰ μέτρων πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς ἄνευ σοβαρᾶς ἐπιβαρύνσεως τῆς καταναλώσεως. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας διὰ τοῦ νέου νομοσχεδίου ὁρίζεται, ὅτι θὰ ἰσχύσῃ ὡρισμένως τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸ παρελθὸν ἐσημειώθησαν ἀρκεταὶ καταστρατηγήσεις τοῦ ἐφαρμοσθέντος προστατευτικοῦ μέτρου διὰ τοῦ νέου νομοσχεδίου λαμβάνονται διάφορα μέτρα ἀποκλείοντα ἀπολύτως τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον. Οὕτως ὁρίζεται ὅτι ὁ ἐγχώριος σῖτος, ὅστις προβλέπεται ἐφέτος ὅτι θὰ εἶνε ἀρίστης ποιότητος, θὰ καταναλωθῇ εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς του ἀποκλειομένης τῆς ἐκεῖ εἰσαγωγῆς τοιούτου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐπίσης ὁρίζεται ὅτι θὰ διατεθῇ καὶ εἰς τὰς νήσους, καθὼς καὶ εἰς ὅσας περιφερείας ἐγγὺς πάντοτε κειμένας πρὸς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς, εἶνε εὔκολος καὶ ὀλιγοδάπανος ἡ μεταφορά. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου ἡ χώρα θὰ διαιρεθῇ εἰς ζώνας παραγωγῆς σίτου καὶ εἰς ζώνας καταναλώσεως αὐτοῦ. Ἐπίσης ὁρίζεται ὅτι τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου θὰ παρακολουθήσουν εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ὥστε νὰ ἀποκλεισθῇ ὁ κίνδυνος τῆς πωλήσεως ὡς ἐντοπίου τοῦ ἔξωθεν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐγχωρίου σίτου, αὕτη θὰ ὁρισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἔξωθεν εἰσαγομένου. Σχετικῶς μὲ τὴν τιμὴν τῆς διαθέσεώς του καὶ τὴν κατανάλωσιν κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ὑπουργείου, αὕτη δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβαρύνῃ σημαντικῶς τοὺς καταναλωτάς, καθόσον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς συγκεντρώσεως θὰ εἶνε περιωρισμένα καὶ ἡ ποιότης αὐτοῦ ἀρίστη. Ἐκτὸς τούτου τὸ ὑπουργεῖον ἤρχισε νὰ μελετᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως ἀποθηκῶν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ ἡ τιμὴ τοῦ σίτου καὶ μὲ τὰ ἔξοδα ἀποθηκεύσεως. Πρὸς τοῦτο ἤρχισαν νὰ διεξάγωνται συνεννοήσεις διὰ τὴν σύναψιν δανείου ἐξ εἴκοσι ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐξυπηρετουμένου διὰ τῶν ἐξόδων ἀποθηκεύσεως, τὰ ὁποῖα καταβάλλει τὸ Δημόσιον. Ἐὰν αἱ ἀποθῆκαι ἀνεγερθοῦν μέχρι τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου, ἡ ἐπιβάρυνσις καταναλώσεως ἐκ τῆς ἀναμίξεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου μὲ τὸν ἔξωθεν εἰσαγόμενον, μόλις θὰ ἀνέλθῃ εἰς μίαν δραχμὴν κατ' ὀκᾶν.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀνεφέρθη ὅτι ἀπὸ τῆς 23ης Μαρτίου ἀπωλέσθησαν τὰ ἴχνη τοῦ ἐξ Ἡλιοκάστριυ τῆς Ἑρμιόνης 26ετοῦς Νικολάου Σαλογιάννη. Οὗτος ἀσθενῶν ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας φέρων μετ' αὐτοῦ καὶ 6000 δραχμῶν διὰ νὰ εἰσαχθῇ εἰς θεραπευτήριον, καὶ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀφίξεώς του ἐξηφανίσθη μυστηριωδῶς. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καταβάλλουν προσπαθείας πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐξαφανισθέντος μὴ ἀποκλείουσαι καὶ τὴν περίπτωσιν αὐτοκτονίας.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον συνεκροτήθη χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ προαγγελθὲν ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμη.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Δημοκρατίας εἶνε ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνώτατος ἄρχων προεδρεύει κυβερνητικοῦ συμβουλίου συμβουλίου καὶ λαμβάνει ἐνεργότερον μέρος εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν πραγμάτων τῆς χώρας.

Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν σχετικῶς μὲ τὸ συμβούλιον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐξήγησεν ὅτι ἡ πρωτοβουλία τῆς συμμετοχῆς τοῦ προέδρου δὲν προέρχεται ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ὀφείλεται εἰς τὸν ἴδιον —τὸν κ. πρωθυπουργὸν— ὁ ὁποῖος ἐθεώρησεν ὅτι ἐφ' ὅσον ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ ἡ ἀπαρχὴ ἐκπληρώσεως τόσον τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος ὅσον, πρὸ παντός, τῆς ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων κατὰ τὰς συσκέψεις, μετὰ τὴν παραίτησιν ἐκ τῆς προεδρίας τοῦ κ. Κουντουριώτου, ὅπως ὁ ἀνώτατος ἄρχων λαμβάνῃ ἐνεργώτερον μέρος εἰς τὰ πράγματα τῆς χώρας καὶ γίνεται, προκειμένου περὶ γενικωτέρων ζητημάτων, ὁ σύμβουλος τῆς ὑπευθύνου ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Ὁ κ. Βενιζέλος παρέσχεν ἀκόμη τὴν πληροφορίαν ὅτι τὸ ζήτημα ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας συνεννοήσεώς του μὲ τὸν κ. Ζαΐμην, εἰς τὴν προχθεσινὴν συνομιλίαν τὴν ὁποίαν εἶχε μαζί του καὶ ὅτι ὁ κ. πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εὑρέθη τελικῶς σύμφωνος ὅπως προεδρεύῃ τῶν κυβερνητικῶν συμβουλίων καὶ ἐκφράζῃ συμβουλευτικῶς, ἐννοεῖται, δεδομένου τοῦ ἀνευθύνου του, τὰς γνώμας ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀμύνης τῆς χώρας.

Ἐὰν αἱ πληροφορίαι μας εἶνε ἀκριβεῖς ὁ κ. Ζαΐμης ἐφάνη κάπως διστακτικὸς εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν πρωθυπουργικῶν προτάσεων, μὴ ἀποκρύπτων ὅτι ἡ ἐνδιάθετος ἐπιθυμία του θὰ ἦτο μᾶλλον ἡ αὐστηρὰ προσήλωσις εἰς τὰ περιωρισμένα τοῦ ἀξιώματός του καθήκοντα.

Πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν ὅτι καὶ αὐτὸς προσωπικῶς ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν εὔρυθμον τοῦ πολιτεύματος λειτουργίαν εἰς τὴν ἐνεργωτέραν συμμετοχὴν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν γενικωτέρων ζητημάτων τῆς χώρας. «Οἱ πρόεδροι τῆς Δημοκρατίας, παρετήρησεν ὁ κ. Βενιζέλος, οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἐκ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ ἔχουν μακρὰν πολιτικὴν πεῖραν εἶνε ὠφελιμώτατοι σύμβουλοι τῆς ὑπευθύνου κυβερνήσεως καὶ αἱ γνῶμαι των χρήσιμοι δι' αὐτήν. Τὸ ἴδιον δὲν συμβαίνει, ἀλλ' οὔτε καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ εἶνε δυνατὸν νὰ συμβαίνῃ μὲ τοὺς κληρονομικοὺς βασιλεῖς. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις ὡς πρὸς τοὺς τελευταίους τούτους. Ἀναφέρω τὸ παράδειγμα τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου Α', ὁ ὁποῖος, ὅπως εἶχα τονίσει εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου του, ὑπῆρξεν ὁ σύμβουλος τῶν συμβούλων του, τῶν ὑπευθύνων, δηλαδή, ὑπουργῶν.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατὰ τὸ χθεσινὸν κυβερνητικὸν συμβούλιον πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ἐξήγησεν, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, γίνεται ὅπως καὶ ἐν Γαλλίᾳ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ ἔννοια τοῦ θεσμοῦ τούτου, ἐξήγησεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἰσχύοντος ἀπὸ μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ υἱοθετηθέντος καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, δὲν εἶνε βεβαίως, ὅτι ἀναλαμβάνει οἵαν δήποτε εὐθύνην ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Βεβαίως, προκειμένου περὶ ἐσωτερικῆς φύσεως ὑποθέσεων — συνέχισε — πρέπει ν' ἀποφεύγωνται ὅσον τὸ δυνατὸν τοιαῦτα Συμβούλια. Προκειμένου ὅμως, περὶ ἐξωτερικῆς φύσεως ζητημάτων, καλὸν θὰ ἦτο νὰ γίνωνται, διότι πλὴν τῶν ἄλλων ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ ἑνότης τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καθ' ὅσον ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, λαμβάνων ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐκ τῶν Κυβερνητικῶν τούτων Συμβουλίων πλήρη γνῶσιν τῶν σκέψεων τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, δύναται μὲ τὸ κῦρος του νὰ μεταδώσῃ ταύτας, καὶ εἰς τὴν διάδοχον Κυβέρνησιν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται κατὰ τὸ δυνατὸν ἑνιαία κατεύθυνσις ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων.

Καὶ σήμερον μὲν — κατέληξεν ὁ κ. Βενιζέλος— εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅλα τὰ κόμματα ἔχουν τὴν αὐτὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ τὰς αὐτὰς βλέψεις. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζει κανεὶς εἰς τὸ μέλλον, ἂν θὰ ὑπάρχῃ ἡ ἰδία ταὐτότης βλέψεων καὶ κατευθύνσεων καὶ συνεπῶς ἡ κανονικὴ λειτουργία ἑνὸς θεσμοῦ τοιούτου, θὰ εἶναι ἀπαραίτητος».

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Ἀκολούθως, ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, ὁ ὁποῖος εἶπεν, ὅτι ἐὰν ἐπετρέπετο μία ἀσθενὴς προσθήκη εἰς ὅσα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν, αὕτη θὰ ἦτο, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ τῆς πείρας, τὴν ὁποίαν ἔχει, δύναται νὰ εἶναι εἷς πολύτιμος Σύμβουλος τῶν Συμβούλων του, δηλαδὴ τῶν ὑπουργῶν του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε πολλαπλῶς ὠφέλιμον διὰ τὸ Ἔθνος, χωρὶς οὔτε εὐθύνην τινὰ ν' ἀναλαμβάνῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, οὔτε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ εἶνε ὑποχρεωμένον ν' ἀκολουθήσῃ τὴν τυχὸν ἐκτεθησομένην γνώμην· διότι ἡ εὐθύνη παραμένει πάντοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀκολούθως ἐξήγησεν, ὅτι συμφώνως πρὸς ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε δώσει κατὰ τὸ 1928 πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, συνέταξε νομοσχέδιον περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν γενικὴν πρᾶξιν περὶ Διαιτησίας, τὴν ἐγκριθεῖσαν παρὰ τῆς ὁλομελείας τῆς Κοινωνίας κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1928.

Ἀνέπτυξε περαιτέρω λεπτομερῶς τὰς διαφοράς, τὰς ὑπαρχούσας μεταξὺ τῆς προαιρετικῆς ρήτρας τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Χάγης καὶ τῆς γενικῆς ρήτρας περὶ διαιτησίας καὶ ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ δευτέρα ἐξασφαλίζει περισσότερον τὰ μικρὰ καὶ ἀσθενῆ κράτη, καθ' ὅσον καὶ τὰ πολιτικὰ ἀκόμη ζητήματα δύνανται νὰ ἐξετάζωνται διὰ τῆς διαδικασίας τῆς συνδιαλλαγῆς πρῶτον καὶ ἔπειτα διὰ τῆς διαδικασίας τῆς διαιτησίας.

Ἐμνημόνευσε κατόπιν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅτι τελευταίως καὶ τὰ Κοινοβούλια τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἔστερξαν, ἐγκαταλείποντα πᾶσαν παλαιοτέραν ἐπιφύλαξιν νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν γενικὴν διαιτησίαν.

Ἀνέπτυξε δὲ πῶς ὁ θεσμὸς οὗτος ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην πρόοδον διὰ τὴν εἰρήνην τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον κατηρτίσθη ἤδη, παρεκάλεσε δὲ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος τὸν κ. Βενιζέλον, ὅπως τὸ ὑπογράψῃ καὶ τὸ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν.

Καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ συνεφώνησαν πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐπὶ τοῦ ἄνω ζητήματος.

Η ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ

Ἀκολούθως, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνέπτυξε τὸ ζήτημα τῆς τελευταίας Αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας. Ἐξήγησε τὴν ἀντικειμενικὴν σημασίαν ταύτης καὶ ἐπανέλαβε τὰς γενομένας σχετικῶς δηλώσεις του πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ξένου Τύπου, ὅτι δηλαδὴ ἡ Ἑλλὰς δὲν θίγεται ἀμέσως οἰκονομικῶς ἢ πολιτικῶς ἐκ τῆς συμφωνίας ταύτης, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ ὑπάρχουν ἀφορμαὶ ἀνησυχίας, ἐμποδίζουσαι τὴν ταχεῖαν οἰκονομικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Εὐρώπης. Ἐξήγησε κατόπιν τὴν ἐξέλιξιν τῆς στάσεως μιᾶς ἑκάστης τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἀπέναντι τῆς συμφωνίας καὶ ἐξέφερε τὴν γνώμην, ὅτι αὕτη θὰ ἐξετασθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα — ἐξικνουμένην μέχρι βεβαιότητος — ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὸ ὁποῖον θὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν Χάγην τὸ νομικὸν μέρος τῆς συμφωνίας. Εἶνε δὲ πιθανὸν καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων (Πανευρώπης), ὡς καθαρῶς Εὐρωπαϊκὸν ζήτημα νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ εἰδικῆς ὑποεπιτροπῆς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων μετέχουν ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Ἀνέπτυξεν ἀκολούθως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος τὰ τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ ἀγροτικῆς ὑποθηκικῆς πίστεως καὶ ἐξήγησε τὰς ἐνεργείας καὶ μελέτας εἰς ἃς προέβη μέχρι τοῦδε μετὰ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Τὸ Συμβούλιον ἐνέκρινεν, ὅπως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν παρακολουθήσῃ τὰς συζητήσεις τῆς Γενεύης, καθιστᾷ ἐνήμερον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν περὶ τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν καὶ προέρχεται εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτῶν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁριστικῶν κατευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος.

Ληξάντων τῶν θεμάτων δι' ἃ συνεκλήθη τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον, τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεχώρησαν διὰ νὰ συνεχίσουν τὴν συνεδρίασίν των ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν πλέον ζητημάτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεχώρησε τὴν 3ην μ.μ. κατευθυνόμενος μέσῳ Μασσαλίας εἰς Γενεύην.

ΤΟ... ΚΙΝΗΜΑ

Οἱ κηρύξαντες προχθὲς εἰς τὴν Ὁμόνοιαν . . . ἐπανάστασιν ἀνισόρροποι Α. Ἀντωνόπουλος καὶ Κοντοβουνήσιος παρεπέμφθησαν χθὲς εἰς τὸν ἀνακριτὴν τοῦ 4ου τμήματος κ. Γιαννοῦκον μὲ τὰς κατηγορίας διαταράξεως τῆς εἰρήνης τῶν πολιτῶν, ἀποπείρας ἀναιρέσεως, παρανόμου ὁπλοφορίας καὶ παρανόμου κατοχῆς δυναμίτιδος.

Ἀνακριβῶς ἀνεγράφη ὅτι ὁ συλληφθεὶς κατὰ τὰς προχθεσινὰς σκηνὰς τῆς Ὁμονοίας Κοντοβουνήσιος εἶνε ὑπάλληλος τοῦ Δήμου. Εἰς τὸν Δῆμον ὑπηρετεῖ πράγματι ἀνώτερος ὑπάλληλος ὀνόματι Ἀριστ. Κοντοβουνήσιος, ὅστις ὅμως οὐδεμίαν ἀνάμιξιν ἔχει εἰς τὰς σκηνὰς αὐτάς.

Κατόπιν τῶν ἐξωφρενικῶν πληροφοριῶν αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν ξένον Τύπον, ὡς ἀνήγγειλαν χθεσινὰ πρὸς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον τηλεγραφήματα, περὶ «εὐρυτάτης παγκαλικῆς συνωμοσίας, ἐχούσης διακλαδώσεις εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὰς λαϊκὰς ὀργανώσεις» καὶ περὶ «καταστολῆς τοῦ κινήματος διὰ σκληρῶν μέσων ὑπὸ τῶν ἐνδεχομένων κυβερνητικῶν στρατευμάτων», τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον, ἐκτὸς τῶν διαψεύσεων τὰς ὁποίας ἀπέστειλε πρὸς ἓν ἕκαστον τῶν ξένων τηλεγραφικῶν Πρακτορείων, παρεκάλεσε τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς ὅπως καὶ διὰ ραδιοτηλεγραφήματος γενικῆς λήψεως διαψεύσῃ τὰς κυκλοφορησάσας τερατώδεις φήμας. Πράγματι τὴν δεκάτην νυκτερινὴν ὁ σταθμὸς τῆς Λυὼν (ἐκπομπὴ Λουΐ) ἀπέλυσε τὸ ἀκόλουθον ραδιοτηλεγράφημα γενικῆς, δηλαδὴ παγκοσμίου, λήψεως, τὸ ὁποῖον ἔλαβον ὅλοι οἱ δέκται ἀσυρμάτου ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ τῇ θαλάσσῃ:

«Αἱ Ἀθῆναι διαψεύδουν κατηγορηματικῶς τὰς φαντασιώδεις εἰδήσεις περὶ Παγκαλικοῦ κινήματος. Ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος εἶνε ἐλεύθερος καὶ ὁ συλληφθεὶς ἄλλοτε ὑπασπιστής του ἀφέθη ἀμέσως ἐλεύθερος. Τὸ κωμικὸν χθεσινὸν ἐπεισόδιον τῶν Ἀθηνῶν ἐλησμονήθη ἤδη. Χαβᾶς.»

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ προαγγελθέντα, τὴν 11ην π. μ. σήμερον θὰ γίνῃ δι' ἐπισήμου τελετῆς ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Β' Συνεδρίου Πόλεων εἰς τὴν Πνύκα.

ΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

Ἤρξατο ἀπὸ χθὲς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Δεληγιάννη ὁ καταρτισμὸς τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, εἰς τὸν κώδικα θὰ περιλαμβάνωνται 1) τὸ μισθολόγιον, 2) ἡ διαβάθμισις, 3) ὁ ὀργανισμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν, 4) ζητήματα ἀφορῶντα τὸν καταστατικὸν χάρτην τῶν ὑπαλλήλων καὶ 5) τὰ ζητήματα τῶν συντάξεων.

Τὸ ἀφορῶν τὸν καταστατικὸν χάρτην κεφάλαιον διετυπώθη ἤδη, θὰ προστεθῇ δὲ εἰς τοῦτο καὶ πᾶσα σχετικὴ διάταξις ὑπάρχουσα τυχὸν εἰς ἄλλους νόμους.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεργασίαν ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς διαβαθμίσεως καὶ τοῦ μισθολογίου. Οἱ ὑπάλληλοι κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας: 1) ἀνώτατοι, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, 2) κύριον προσωπικὸν καὶ βοηθητικὸν καὶ 3) τεχνικοὶ καὶ διοικητικοί. Τὰ προσόντα ἑκάστου ὑπαλλήλου θὰ καθορίζουν εἰδικοὶ κανόνες δικαίου.

Οἱ ἐκ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν πλεονάζοντες ὑπάλληλοι δὲν θὰ ἀπολυθοῦν, ἀλλὰ θὰ ἀπορροφῶνται σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὰς κενουμένας θέσεις.

ΑΛΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μισθολόγιον, λαμβάνεται πρόνοια ὅπως οἱ παραμένοντες ἐπὶ τριετίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, λόγῳ ἐλλείψεως ὀργανικῆς θέσεως πρὸς προαγωγήν, λαμβάνουν ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ των τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ μισθοῦ ὃν λαμβάνουν καὶ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, ὁλόκληρον δὲ τὸν μισθὸν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ οἱ συμπληροῦντες ἑξαετίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν.

Ὡς πρὸς τὸν ὀργανισμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν θὰ προβλέπωνται 1) ἑνοποίησις τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων πρὸς διορισμὸν καὶ προαγωγήν, 2) ὁμοιομορφία εἰς τὰ ὡρολόγια ἐργασίας, 3) ὁμοιομορφία εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ ἁρμοδιότητα τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ προσωπικοῦ ἑκάστης ὑπηρεσίας, 4) ὁμοιομορφία ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν μεταθέσεων καὶ 5) ὁμοιομορφία εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Σχετικῶς μὲ τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν, τῆς διαβαθμίσεως καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων, πληροφορούμεθα ὅτι ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατεθῇ πρὸς βελτίωσιν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΑΘΩΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ

Τὸ Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τεσσάρων πρὸς τοῦτο κληθέντων Ἀρχιερέων, ἐπιληφθὲν ἀπὸ τῆς χθὲς τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κοζάνης, κατηγορηθέντος ἐπὶ ἀπιστίᾳ καὶ ἐξ αὐτῆς σκανδάλῳ, ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐπιστολῆς, ἐν ᾗ διετύπου γνώμας περὶ διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν προφορικὴν αὐτοῦ ἀπολογίαν καὶ ἐγγράφους δηλώσεις, δι' ὧν ἀνακαλεῖ τὰς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπιστολῇ παρεξηγησίμους φράσεις του καὶ διαδηλοῖ τὸ ἐν πᾶσιν ὀρθόδοξον αὐτοῦ φρόνημα, ἅμα δὲ καὶ τὴν λύπην ὅτι ἄκων ἐσκανδάλισε τὸν λαόν, ὑπόσχεται δὲ εἰς τὸ ἑξῆς ν' ἀποφύγῃ παρομοίας ἀτυχεῖς περιπτώσεις, τὸ Δικαστήριον ἀπήλλαξε μὲν τῆς κατηγορίας ἐπὶ ἀπιστίᾳ, ἐκήρυξε δὲ ἔνοχον σκανδάλου αὐτὸν καὶ ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, κατόπιν τῶν ὡς ἄνω δηλώσεών του.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου).

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΥΔΡΟΛΗΨΙΑΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἤρχισε νὰ μελετᾷ τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας, τὸ ἐκ τῆς ὁποίας ἔσοδον θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἤδη εἰσπραττόμενον πρόσθετον φόρον ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν (φόρος Οὔλεν).

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας κρατεῖ σκέψις ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου, χωρὶς ν' ἀναμένεται ἡ τοποθέτησις ἐγκαταστάσεων εἰς ὅλας τὰς οἰκίας τῶν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων. Ἡ τοποθέτησις αὐτὴ θὰ γίνῃ σὺν τῷ χρόνῳ. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας θὰ συνέλθῃ εἰδικὴ 11μελὴς ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκιῶν τῶν δύο πόλεων καὶ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δανείων ὑδρεύσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 120 ἑκατομμύρια.

Ἀνεκοινώθη σχετικῶς ὅτι ὡς κατώτατον ὅριον τιμήματος ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας θὰ καθορισθῇ τὸ ποσὸν τῶν 1000 δραχμῶν. Σημειωτέον ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν θὰ εἶναι τὸ αὐτὸ διὰ τὰς οἰκίας καὶ διὰ τὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα ἐμπορεύονται τὸ ὕδωρ.

ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡ. ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Συνεδρίου Κοινοτήτων Ἀττικοβοιωτίας, ἡ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν ψηφισμάτων ἐπιτροπὴ ἐπέδωκε ταῦτα χθὲς εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Οὗτος ὑπεσχέθη νὰ ἐξετάσῃ εὐμενῶς τὰ ἀναπτυχθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς αὐτὸν ψηφίσματα, ἅτινα ἀφοροῦν ἀγροτικὰ καὶ ἀστικὰ τῶν Κοινοτήτων ζητήματα.

Ἐπίσης ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου τῶν Κοινοτήτων ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Τουρισμοῦ καὶ τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας προετοιμάζει ἑορτὰς ἐν τῷ Σταδίῳ καὶ ἀλλαχοῦ, αἵτινες θέλουν ποικίλει τὰς ἐργασίας τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου τῶν Κοινοτήτων, οὗτινος ἡ ἔναρξις ἔχει ὁρισθῆ διὰ τὴν 15ην Ἰουνίου τρέχ. ἔτους. Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις, ἐθνικοὶ χοροὶ καὶ ἐνδεδειγμέναι θεατρικαὶ παραστάσεις θέλουν καταστήσει τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν τῶν κοινοτικῶν ἀρχόντων πλέον εὐχάριστον καὶ τοῖς δώσῃ ἐντυπώσεις καταλλήλους ἵνα ἀποκομίσωσιν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἐπαρχίας των.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 9 ΜΑΪΟΥ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου...	374.25	375.—
Παρισίων...	3.01	3.02
Ν. Ὑόρκης..	76.94	77.14
Ἑλβετίας...	14.82	14.86
Ἰταλίας....	4.03	4.05
Ὀλλανδίας..	30.87	30.97
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.37	18.40
Βιέννης....	10.84	10.88
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	1.137	1.140

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 8)5

5 % 1910	61.50	5 % 1881	76.—
5 % 1914	78.75	5 % 1884	76.—
7 % 1924	100.75	4 % 188	62 50
6 % 192	91.75	4 % 1889	59.—
Κτηματικ.	102.—	5 % 1890	76.—
Παραγωγ.	86 75	4 % 1902	62.50
Ἀνταλλάξ.	96.50	5 % 1907	92.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλεισ. 9)5

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ. Ἀθηνῶν		Ἠλεκτρικ.	
Τρ. Ἀνατολ.	212	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	196	Σιδ.Θεσσ.	340

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλεισ. 9)5 γρόσ.

Τρ. Ἀθην.	29.—	Ἀνταλλάξ.	250 50
Τρ. Ἀνατ.	44.25		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 9)5	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 8)5
Ἑλλάδος....	7025	7010	7015	7015
Ἐθνικῆς....	75400	75300	75400	75400
Ἀθηνῶν....	429	429	429	428
Ἀνατολῆς ..	670	654	670	650
Ἐμπορικῆς..	726	724	725	724
Βιομηχανίας	140	140	140	142
Ἐθν. Ἀτμ...	188	188	188	188
Οἰνοπνευμ..	329	328	329	324
Οἴνων......	604	602	604	593
Ἠλεκτρ.Σιδ.	627	627	627	628
Ἠσαΐα.....	5.50	5.50	5.50	5.50
Πυριτιδοπ..	2120	2120	2120	2120
Λιπασμάτων	765	760	765	770
Ἔργον.....	272	270	270	275
Προμηθεὺς..	698	698	698	698
Σ.Π.Α.Π....	474	474	474	475
Ἐριουργίας.	231	229	229	228
Πειραϊκῶν..	66	66	66	66
Χρώματα...	467	460	467	460
Διαμαντοπ..	140	140	140	140
Καπνοῦ....	216	216	216	216
Τέκτων....	115	115	115	115
Ἠλεκτρικῆς	316	308	315	307
Ἀνταλλάξ..	97150	97050	97150	97150

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ : Λονδίνου, 9 Μαΐου. — Παρισίων 123.15, Νέας Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.75, Ἱσπανίας 46.20, Ἀμστερνταμ 12.11, Στοκχόλμης 18.14, Βρυξελλῶν 34.87, Βουκουρεστίου 817, Βερολίνου 20.398, Βιέννης 34.51, Πράγας 164, Βελιγραδίου 276.60, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ : Φὶξ 460, Φῶς 45, Κάδμος 100, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 60, Ἱπποδρόμου 305, Χαρτοπ. Αἰγίου 265, Ἑλλην. Ξενοδοχείων 660, ΕΤΜΑ 225, Ὑποδ. Τιτὰν 500, Ἀβεξὰπ 25.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ. — Ἀντάλλαξιμα 8 %. Προθεσμίᾳ 971—970.50 καὶ 971.50 (κλείσιμον). Ἀντάλλαξιμα 6 %. Προθεσμίᾳ 847.50 καὶ 849.50 (κλείσιμον). Ἑλλήνων ὑπηκόων. Μετρητοῖς 480. Προθεσμίᾳ 480.50 καὶ 482 (κλείσιμον).

Σάββατον 9 Μαΐου 1931. ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5710	5 % 1898	74.—
5 % 1884	5710	5 % 1900	82 25
4 % 1887	4700	1 % 1906	50.—
4 % 1889	4380	6 % 1917	88.—
5 % 1890	5700	6 % 1918	90.—
5 % 1893	5350	8 % Α.Β.1910	94.—
2½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ. 1925	92.—
4 % 1902	4625	3 % Ζ.Ι. 1929	92.50
5 % 1907	1380	5 % 1920 π.	204.50
4 % 1910	4510	5 % 1920 μ.	203.50
5 % 1914	5890	6½ % 1922	98 50
7 % 1924	7540	6 % 1926	91.50
7 % 1924	38500	8 % 1926	99.25
8 % 1925	80600	8 % 1927	482.—
6 % 1928	6850	Ἀνταλλ. 8 %	971.50
6 % 1928	36000	Ἀνταλλ. 6 %	849 50
		Βουλγαρ. 6 %	424.—
		Πολεμοπ. 6 %	77.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	80.—	7.— % 1925	292.—
2.50 % 1912	80.—	7.— % 1926	294.—
2.— % 1925	6700	....	

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος....	7015	Οἰνοποιΐας.	329
Ἐθνικῆς....	75400	Οἴνων.....	604
Κτηματικῆς.	3885	Καμπᾶ.....	147
Ἀθηνῶν....	429	Ἠσαΐα.....	5.50
Ἀνατολῆς..	670	Ἕνωσις....	92
Λαϊκῆς.....	5400	Γεωργ. Βιομ.	145
Ἐμπορικῆς .	725	**Ἀτμοπλ.**	
Πειραιῶς...	400		
Βιομηχανίας	139	Κάππαρη...	2.—
Οἰκονομίας.	25		
Κεντρικῆς..	190	Ἀχαϊκῆς....	110
Κοσμαδοπ..	775	Ἐθνικῆς....	188
Χίου......	670	Μιχαληνοῦ..	510
Ἐλ. Ἐμ. Πίσ.	215	Γιαννουλάτ.	50
Καραβασίλη	8200	Χιακῆς.....	7
Λακωνίας..	102	Κροκοδείλου	170

Βιομηχαν.		Οἰκοδ)καὶ	
Ἑρμῆς.....	168	Ἡρακλῆς..	635
Καπνοῦ....	216	Τιτὰν.....	2550
Ἀπόλλων...	100	Ξυλείας...	103
Βασιλειάδη.	290	Τέκτων...	115
Πυριτιδοπ..	2120	Ἐρέα.....	580
Λιπασμάτων	765	Ἄτλας....	32
Χρωμάτων .	467	Ἔργον....	270
Ἄγκυρα....	20	Κέκρωψ ..	190
Βιὸ.......	93	Κύκλωψ ..	120
Παλλὰς....	200	Ἐργοληπτ.	138
Κυλινδρόμ..	123	Ὄλυμπος..	170
Ἥλιος.....	40	ΑΚΤΕ....	20.—
ΨυγεῖαΘεσ.	195	ΠρώτηΟἰκ.	250
Ἀθηνᾶ.....	68	Καψαμπέλη	87
Παγοπ. Πατ.	90	Ἑλλουλ....	70
Ἀλεξόπουλ.	10	**Ὑφαντουρ.**	
Σάνιτας....	2.—		
Κονσέρβαι..	250	Πειρ. Ἐπιχ	66
Ψυγ. Πειρ..	200	Ἐριουργία	229
Ἀνατολὴ ...	80	Βερμίου....	380
Χημ. Βιομηχ.	72	Ἔρια.....	48
Ἅλατος....	78	Ἑλλ. Ταπητ	17
Λεβαδείας..	200	Χρυσαλλὶς	105
Εὐρώτας...	95	Βάμβαξ...	95
Ἀνθρακευτ.		Ὑφαντουρ.	31
Ἀλιβερίου..	16	Ἀθηναῒς...	131
Ἀνθρακωρ..	8.—	Ναθαναήλ.	350
Ἐπ. (κοιναὶ)	30.—	Φανελλοπ.	50
Ἐπ. (προν.)	120	....	
Λαυρίου....	5.—	**Διάφοροι**	
Ὠρωποῦ....	15		
Σιδηρ)καὶ		Ἠλεκτρικ..	315
		Ἑνιαίας...	495
Θεσσαλίας .	1040	Τίτλ. Ἰδρ.	40
Σ.Π.Α.Π...	474	Ὑπεγγύων	4220
Ἠλεκτρ. Σιδ.	627	Κορίνθου .	340
....		Γεν. Ἀποθ.	390
		Ἐξ. Καπν.	4965
		Προμηθεὺς	698

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΠΙΘΑΝΩΤΕΡΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τ ἐνδιαφέρον τῶν ἐφημερίδων καὶ τοῦ πολιτικ γένει κόσμου συγκεντροῦται ἀμέριστον εἰς τὴν ἐ λογὴν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία π κειται νὰ γίνῃ τὴν Τετάρτην.

Κατόπιν τῆς χθεσινῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν Β λήν, καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις ἔλαβε 430 ψήφους ἔ τι 52 καὶ ἥτις χαρακτηρίζεται ὡς θρίαμβος πικὸς τοῦ κ. Μπριάν, ἀποκρούσαντος ὅλας τὰς ναντίον τῆς πολιτικῆς του ἐπιθέσεις, ἐνισχύ πιθανότης ὅτι οὗτος θὰ δεχθῇ τὴν προτεινομέν ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς ψηφιότητά του εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Δημοκρατ Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Μπρ προβλέπεται ὡς ἀσφαλής, ὁπότε οὗτος παραιτ νος τὴν Τετάρτην τοῦ ὑπουργείου του θὰ μετ εἰς Γενεύην ἐπὶ κεφαλῆς τῆς γαλλικῆς ἀντιπρ πείας, δεδομένου ὅτι τὰ προεδρικά του καθή ἀναλαμβάνει μόνον μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἐ γῆς του.

Λέγεται ὅτι ἐκλεγομένου τοῦ κ. Μπριὰ προέδρου, τὴν διεύθυνσιν τοῦ προεδρικοῦ το φείου θ' ἀναλάβῃ ὁ κ. Μπερτελό, ἤδη διευθυ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν ξωτερικῶν. Τὸν κ. Μπερτελὸ θ' ἀντικαταστήσ τε εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ ὁ κ. Λεζέ.

Ὡς πιθανώτεροι ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ρονται οἱ κ. κ. Ταρντιὲ καὶ Μπαρτού.

Διάφορα κόμματα, πρωτοβουλίᾳ τῶν ριζοσ στῶν, ἐπρόκειτο ἐντὸς τῆς ἑσπέρας νὰ καταρτί ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν κ. Μπ νὰ τοῦ ἐκθέσῃ ἐπισήμως τὴν ὑποψηφιότητα. Ὁ τῶν ἡγετῶν τῶν ριζοσπαστῶν πρώην πρωθυπουργ κ. Ἑρριὸ διέψευσε τὰς φήμας περὶ ἀντιθέσεώς πρὸς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Μπριάν, τὸν ὁποῖ καὶ ἐπεσκέφθη προσωπικῶς διαβεβαιώσας ὅτι θ ποστηρίξῃ τὴν ὑποψηφιότητά του.

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ Η ΤΕΛΙΚΗ ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΑΡΘΕΙΣΩΝ ΤΩΝ ΔΥΣΧΕΡΕΙΩ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐ γνώσθη ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδηλωθεῖσαι δυσχέρ αι διὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ τριμεροῦς ναυτικοῦ σ φώνου ὑπερπηδῶνται ἤδη, ἀναμένεται δὲ ἡ τελικ συμφωνία τῶν τριῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν Ἀ γλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας.

Ἡ ἐπίσπευσις τῆς συμφωνίας σχετίζεται μὲ τη ἀγγελθεῖσαν ὡς πιθανὴν ἰδιαιτέραν συνάντησιν τῶ ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀγγλίας καὶ Ἰταλία πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐν Γενεύῃ ἐπισήμων συζη τήσεων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ ναυαρχείου Ἀλέξαντερ, ὁμιλῶν εἰς Σέφιλντ ἐπὶ τῆς τριμεροῦς ναυτικῆς συμφωνίας ἐδήλωσεν ὅτι τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ κ. Χέντερσον καταβάλλουν μεγάλας προσπαθείας διὰ τὴν προσχώρησιν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ ναυτικὸν σύμφωνον. «Ἐπανήλθον —εἶπεν— ἐκ Παρισίων καὶ Ρώμης μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ συμφωνία ἦτο πλήρης καὶ ὅτι οὐδὲν ζήτημα ἦτο δυνατὸν νὰ γεννηθῇ ἐπ' αὐτῆς. Προέβημεν, ἐξηκολούθησεν, εἰς τὰς μεγαλυτέρας δυνατὰς παραχωρήσεις. Τὴν 1ην Μαρτίου ἀπήλθομεν ἐκ Παρισίων κομίζοντες συμφωνίαν τὴν ὁποίαν ἐξεθέσαμεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὴν 12ην Μαρτίου. Ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅπως ἡ ἰδέα τῆς συνεννοήσεως προαχθῇ. Πάντως, ὁ ἀφοπλισμὸς διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ πρέπει νὰ εἶνε γενικὸς δι' ὅλα τὰ ἔθνη. Ἡμεῖς θὰ συνεχίσωμεν τὴν προσπάθειάν μας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην».

ΑΒΕΒΑΙΑ Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφήματα ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλουν ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀγκύρας εἰδήσεις ἡ Τουρκία θὰ συμμετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ λάβῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις αὔριον. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ἀσαφοῦς καὶ ἀορίστου κειμένου τῆς προσκλήσεως τῆς Τουρκίας εἰς τὴν ἐν λόγῳ διάσκεψιν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως ἡ ἡμιεπίσημος «Μιλλιέτ» γράφει ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησιν περὶ συμμετοχῆς της εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Γενεύης. Ἡ πληροφορία αὐτὴ προεκάλεσεν ἔκπληξιν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων, διότι πρό τινων ἀκόμη ἡμερῶν ἀνεγράφη ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης θὰ ἡγεῖτο τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἡ μεταβολὴ αὐτὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως (ἂν πρόκειται περὶ μεταβολῆς) ὀφείλεται εἰς ὑποδείξεις ἐκ Μόσχας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς κ. Ν. Πολίτης, κληθεὶς ἵνα μετάσχῃ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Γενεύῃ, ἀναχωρεῖ αὔριον. Ὁ κ. Πολίτης θὰ προεδρεύσῃ μεθαύριον τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ πολέμου.

Ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς ἐπεσκέφθη σήμερον τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπερτελό, ὡς καὶ τὸν κ. Κουλάνζ, διευθυντὴν τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ συνομιλία ἦτο σχετικὴ μὲ τὴν τελικὴν διατύπωσιν τῆς νέας ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Η ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΗ ΕΛΕΝΗ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Α. Μ. ἡ Ἑλένη ἥτις εἶχε μεταβῆ εἰς Βελιγράδιον ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν ἐξαδέλφην της πριγκήπισσαν Ὄλγαν, θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς (σήμερον) εἰς τὸ Βουκουρέστιον.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΟΥΑΦΝΤ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Καΐρου ὅτι τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπέδωκαν πρὸς τὸν βασιλέα Φουὰτ ψήφισμα διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ τοῦ Σίδκυ πασᾶ ἐκλογῶν.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπεράτωσε τὴν μελέτην τοῦ σχεδίου τῆς συμφωνίας περὶ ἱδρύσεως Διεθνοῦς Γεωργικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Σ. «Π.».—Εἰς τὸ σχέδιον ἀπεφάσισεν ἤδη κατ' ἀρχὴν νὰ μετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλάς.

ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΠΙΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ ὀπίου κ. Ἔξτραντ ἀναχωρεῖ αὔριον διὰ τὰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Ρενὲ Πυώ, δημοσιεύει εἰς τὸν «Χρόνον» ἄρθρον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξαίρει τὰς προόδους τῶν Ἀθηνῶν, παρατηρῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅτι ὁ κολοσσὸς τοῦ σχεδιαζομένου δικαστικοῦ μεγάρου εἶνε ἐντελῶς ἀκατάλληλος διὰ τὴν αἰσθητικὴν τῆς Ἀκροπόλεως.